



העולם



הסיפור

שלא תקרא אותו

בשום מקום

אחר:

שליח ישראל

סודי נכבש

עם המלך

חסיין בלונדון



אבנרי ענפה יותר, הוא נפגש עם שר רה ארוכה של ברינג אים המצויים בענייני המרחב, כולל אישים אשר לקחו חלק פעיל במאורעות שקדמו למלחמת ששת הימים. חזייתו הבולטת ביותר: הזמנה אישית מ' טעם הרב ד"ר יואכים פרינק, נשיא הקונ' גרס היהודי העולמי והיו"ר לשעבר של מועדון הנשיאים של האירגונים היהודיים בארצות הברית, לשאת דרשה בבית הכנסת הרפורמי שלו, במסגרת תפילת ליל שבת. אבנרי, שחשב כיפה, פתח במילים: "זוהי הפעם הראשונה, מה 35 שנה, שאני נמצא בבית כנסת..." הוא גם הופיע בחוגים יהודיים אחרים — החל בכנס של המועצה למען היהדות, הי' אנטי-ציוני, שראשיה שוכנעו על-ידי ה' נאום לארגן לעצמם מסע-לימודים בישראל, וכלה בחוגים ציוניים מובהקים. בניו-יורק, בואשנינגטון ובוסטון הופיע בתוכניות טלוויזיה וראדיו, ביניהן תוכניות מוקלטות המשודרות ברחבי המדינה כולה. החזייה המעניינת ביותר: ראיון-טלוויזיה ב' בוסטון, שאחרי חלקו הראשון נתבקשו ה' מאזינים לטלפן לאולפן ולשאלו שאלות, כי שאבנרי יענה עליהן ב'מקום. רוב השוא' לים היו יהודים, והחיכוה עבר ברוח טובה. התגובות החשובות ביותר בעיתונות ה' אמריקאית עד כה: ● ביקורת של דרו מידלטון, המומחה הנודע למרחב של הניו-יורק טיימס, בשבו

אין להניח כי הבחנת בכך, שאורי אבי נרי נעדר מן הארץ במשך חודש ימים, כי כתבותיו הופיעו בהעולם הזה כסידרן — ושום עיתון לא דיווח על מעשיו בחו"ל. זהו נוהג ישראלי, בעוד שהעיתונות מס' פרת על כל גיהוק ושיהוק של פקידון ממ' שלתי או עסקן מפלגתי בחו"ל, היא מעלי' מה אף מעשים חשובים של מי שאינו מקו' בל על השלטון. במשך החודש שהה אבנרי בחמש ארצות — יוון, ארצות הברית, בריטניה, צרפת והולנד — נפגש עם מדינאים ועיתונאים בני לאומים שונים, ובכללם ערבים. מסר' חו העיקרית: להסביר ולהפיץ את דעותינו, אורתן ניסה בספר בשפה האנגלית, שיצא לא' מכבר לאור בארצות הברית ובבריטניה, ו' שיופיע בקרוב בשפה העברית בארץ. חזייתו המעניינת ביותר היתה ביום האח' רון של הסיר. הוא בא להולנד לפי הזמנה מיוחדת של המכללה לעיונים חברתיים ב' האג, בית-ספר אחר-אונברסיטאי המדריך את הפקידות הבכירה בהולנד ואורחים מ' ארצות אחרות. כשפתח אבנרי בנאומו, הופתע להיווכח כי רוב הקהל באולם מורכב מערבים — פקידים בכירים, צעירים ממזרים, סוריה, ירדן וארצות אחרות. "האנשים שיקבעו מחו' את המדיניות בעולם", כדברי המנהל. אחרי הנאום התפתח בין כל אלה ובין אבנרי ויכוח ער בצורת שאלות ותשובות, בו הושמעו כל הטענות הערביות השגורות נגד ישראל, ובו ניסה אבנרי להשיב עליהן מנקודת-ההשקפה המרחבית שלנו.

לאנשי צה"ל ועובדי בטחון

15%

הנחה

בכל תצוגות רהיטי "הזורע" בארץ

תל-אביב

— רחוב בוגרשוב 47, טלפון 223585

חיפה

— רחוב הרצליה 1, טלפון 526616

ירושלים

— רחוב שמאי 23, טלפון 22032

מפעל הרהיטים של קבוצ "הזורע"

הזורע

לכוחות הבטחון

★ 10% הנחה
★ תשלומים
לשנה ומעלה

בקרית תנורים וכיריים

בזגז כחנאות PAZGAS

כח הארץ!



קטעי-עיתונות אמריקאיים ובריטיים מסוורו של אבנרי

עון הספרותי החשוב ביותר של ארצות הברית, האסטרודי רבין, תחת הכותרת "דויד וגולית", שתפוזת בע"מ. אומר הסופר: "עזיזתו המוסרי של מר אבנרי שווה ל' אומץ-הלב הגופני שהריב בעבר". ● ביקורת מסוייגת יותר של זאב לא' קייר (בעל ספר מתחרה על המלחמה) ב' ניו-יורק טיימס. לאקיר מציג את אבנרי כ' "חבר הכנסת, שנלחם באומץ-לב למען זכו' יות הערבים ונגד הכפייה הדתית בישראל".

★ ★ ★

ברגיה, יש פרטים רבים שאי-אפשר ל' פרסמם מבלי לחבל בקשרים, ומיכתבים פר' טיים שלא נעזרו לפירסום. בין השאר קיבל אבנרי מיכתבים מדי ארגולד טוינבי, אולי גדול ההיסטוריונים החיים; סטיבן ראנסימן, המומחה החשוב ביותר לתקופת הצלבנים; ואוטו נתן, הכלכלן הנודע, ויידו הקרוב ביותר ומבצע-צוותא של אלברט איינשטיין. המיכתב היפה ביותר לא נשלח לאבנרי עצמו, אלא להוצאת-הספרים העוסקת בהפ' צה ספרו: ראש לישכתו של שליט ערבי ידוע ביקש לו להמציא לו מיד שני ספרים — אחד בדואר אוויר ואחד בדואר רגיל. אני מקוה שאבנרי יספיק לדווח, בשבו' עות הקרובים, על רשמיו העיקריים בהמש הארצות. הכתבה הראשונה מופיעה בגיליון זה, בעמודים 6-7.

24 שעות אחרי שבו', כבר ישב אבנרי במקומו, בפתיחת מושב-הכנסת. סיכומו ה' קצר ביותר: "פעורה עתה תהום בין ישראל לבין העולם המערבי — לא רק מבחינה פוליטית, אלא גם מבחינת מצב-הרוח. הסיג' נון, השאיפות והשקפת-העולם של הנוצר".

איש כפ

בסוף האירוע לחצו הישראלים המעטים, שנכחו במקום, את ידו, הערבים בירכוה' במעט-סלאמה, ועיתוני-הולנד פירסמו את ה' מיפגש חסר-התקדים בהרחבה ובאהדה.

★ ★ ★

בכלל זכו סיוור וספרו של אבנרי ל' תשומת-לב העיתונות העולמית — באותה מידה בה הושקו בארץ. שהותו בת ארבעת הימים כנודון, למשל, עוררה את התגובות הבאות:

● ראיון בטלוויזיה של הבריטיס, בו נתבקש להסביר את תוכניתו להשכנת שלום. כתבה ב"יומן" של טיימס, המוקדש למאורעות חשובים ולאורחים חשובים, תחת הכותרת: "איש השלום של ישראל". ● ידיעה מטעם הכתב הדיפלומאטי של ד"ר טלגראף, הימון השמרני החשוב, ה' מפרטת את תוכנית אבנרי, תחת הכותרת "ישראלי מציג התקשרות עם מדינה (פלס' סינית) ערבית".

● כתבת-העת קאמפיו, המוקדש לענייני עיתונות, ובה תיאור העולם הזה ("עיתון מיוחד במינו בעולם") ואבנרי ("אחד האי' שים השנויים-במחלוקת ביותר באותה ארץ השנויה-במחלוקת"). וכנגד זה, התגובות היהודיות: ● כתבה עויינת שבועון הציוני ג'ואיש אובסרבר, תחת הכותרת "אבנרי בארץ ה' פלאות".

● שתי כתבות בעיתון היהודי החשוב ביותר, ג'ואיש כרוניקל, אחת הנושאת את הכותרת "אבנרי מדהים", ושנייה הגפתחת במילים: "מר אורי אבנרי, אחד האישים ה' שנויים ביותר במחלוקת בישראל, זכה ל' פירסום רב בבואו לבריטניה. תוך שבוע אחז הופיע כאן ספרו, וראיין בטלוויזיה ו' הובלט מעל עמודי טיימס".

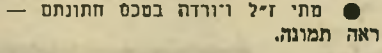
★ ★ ★

בארצות-הברית היתה פעולתו של

Consult your IATA Travel Agent or UAA Office.
Regular flights from Europe to Cairo
 London, Paris, Frankfurt, Munich,
 Zurich, Geneva, Copenhagen, Rome,
 Milan, Athens, Berlin, Moscow, Belgrade,
 Prague, Madrid and further on: Nicotia,
 Baghdad, Kuwait, Jeddah, Doha, Bombay,
 Teheran, Aden, Asmara, Djibouti, Salama,
 ersa Matrouh, Hergada, New Valley.

ממיתה

את תצלומיו של הדיפלומט הישראלי שנרצח
בלונדון (הנולד ב-1925)



ההשתתפות
לא כולל מיסים



מבוכה בטלוויזיה

מעצרים של שני מומחים זרים העובדים בטלוויזיה הכללית — כחשודים בהכרזת סמים — עורר מבוכה בקרב הנהלת הטלי וויזיה.

נערכה חקירה יסודית שכללה בדיקת עברם של ה' מומחים. עתה קיימת נטייה בטלוויזיה לצמצם את מיס' פר העובדים — כדי לנפות "גורמים בלתי-רצויים" וכישום שהתברר, בהמשך העבודה השוטפת, כי ההנ' הלה החתימה עובדים רבים מדי, ביחס לצורכיה העבודה.

סטודנטים — לכרמיאל

במקום לירושלים

שורה שלומה של סטודנטים זרים, שהי' גיעו לישראל כדי ללמוד באוניברסיטה הי' עברית בירושלים והיו צריכים לעבור קודם כל בחינה מכינה, הופתעו כאשר נשלחו לגור בנצרת או בכרמיאל.

הטענה הרשמית: "זה בגלל חוסר-מקומות-הדיוור ב' בירה — ובגלל לחץ הסטודנטים העצום, הקיים השנה בירושלים."

לפי התוכנית יועברו הסטודנטים הזרים לירושלים אך ורק לאחר שתסוים עבודת-השיפוף בבנייניה-אוניברסיטה בכרמיאל ובנצרת.

נאשאיבי יהגר

סופית

העיתונאי הפלסטיני העשיר, איש "אלי-אהראם", נאצר אלדין אלנאשאיבי, שי' שהה בירושלים עירו לא-מכבד — יעזוב את הארץ לצמיתות.

מזה שלושה חודשים נמצא אלנאשאיבי בדנבה, לשם נסע מירושלים. כאן חיסל את עסקיו ואת נכסיו — אשר ניהולם ימסר לידי של עורך-דין ישראלי דוע.

"מעריב" בערבית?

קיימת אפשרות מעשית ביותר שהצה' רון "מעריב" יוציא לאור מהדורת-ערב ערבית.

לאחר כצורת רצינית בעיתונות בערבית, בישראל ובשטחים, מורגש לאחרונה ריבוי

האופוזיציה

מתארגנת במע"י

ספק אם הדיון הסגור על המצב במפלגה, אותו הקיים צמרת-מע"י בבית-ברל השבת, יתרום להרגעת הרוחות: ייתכן כי חלק מעסקני-מע"י — היוזמים את הקמת הגוש האופוזיציוני בראשות אבא חושי, סג' סה יוספסל, אריה אליאב, שרגא נצר ועוזי פיינרמן — יחרימו את הפגישה.

כמידה וישתתפו בה, יתקפו בחריפות את ההנהגה. מצפים כי ח"כ צדוק, השוהה בחו"ל, יצטרף אף הוא אל האופוזיציה.

משה דיין, שבא לפגישות המכינות של הגוש האופוזיציוני, עדיין מהסס אם להתייצב בראש בגלוי — כטוען לראשות הממשלה ולהנהגת המפלגה בבחירות.

השריפה בלוד:

כולם כועסים

מכביה-אש זועמים על ממלא-מקום שרה-תחבורה, סגן ראש-הממשלה יגאל אלון, אשר היה אחראי למינוי ועדת-החקירה שתבדוק את השריפה בבית-הנתיבות שי' בשדה-העופה בלוד.

הסיבה: ועדה זו מורכבת משלושה אנ' שים — אך אין בה מקום למפקדי-כבאים או אישי-מיקצוע אחר העוסק בכיבוי ואשר יד' כל לתרום יותר מכל לפיתרון הבעייה.

מצד ששני, זועמים חוגי מחלקת העבודות הציבור' ריות על שאף היא איננה מיוצגת בוועדה.

אנשים המקורבים לחוגים אלה טוענים, כי הכבאים ואנשי-מע"י הורחקו במזיד מן הוועדה — מאחר והוכיחו, בעבר, שאינם מושפעים מלחצים. לכן, סבורים חוגים אלה, הבטיח הפעם משרד-התחבורה רוב למקורביה-משרד, שאינם אנשי-הנדסה-אד' כיבוי.

מי בעד מה

חילוקי-דיעות חמורים נתגלו בקרב הממ' שלה בקשר לצורת הטיפול במרי האזרחי' בגדה, שהגיע לשיאו עם הפגנות-התלמדי-דות, השבוע.

המחלוקת בין הדורשים מדיניות יד חזקה לבין המ' צדדים בקו רך איננה חופפת את המחלוקת הרגילה בין "ניצים" ל"יונים".

בעוד דיין, אלון ואבן מצדדים בהמשך נסיון שיתוף-הפעולה עם ראשי הערים והנכבדים, כדי להפעילם ל' בלימת גל המרי, נוטים בגין, משה חיים שפירא ואשכול, ליד חזקה.

למרבה ההפתעה נוטים שרף וישעיהו לתמוך בדיין, בשאלה זו.

יילחמו באי-

גיור ערבים

צפה לגל שלם של בקשות צויר-עדתנאי נגד בתי-הדין הרבניים, המסרבים לגייר ערבים או אף דדן בבקשות-גיור כאלו.

לבאי-כוחם של כמה מן הערבים, שהגישו את בק' שות-הגיור נאמר קודם לכן בבית-הדין הרבני בתל-אביב-יפו שבין כה ייגזרו בקשותיהם ולא יזכו לס' סול, בשנים הנראות לעין.

זאת — למרות פנייתו המפורשת של שר' הרות, הר"ר זרח ורהפטיג, שביקש אי' שית שידונו לפחות בבקשותיהם של ער' בים הרוצים לעבור לדת היהודית.

ביוזמות להוציא לאור עיתונים בערבית. האיש הממונה על איסוף צוות-עיתונאים דוברי-ער' בית, מסעם מעריב, הוא שלום רוזנפלד.

דולארים מזוייפים

בישראל

משטרת-ישראל מודאגת מריבוי מוקרי הפצת-הדולארים המזוייפים, שנתגלו לאחר רונה ברחבי מדינת-ישראל.

הוקמה חוליה מיוחדת ללוחמה במכריח-דולארים מזוייפים ובמפציהם. החוליה, שהוקמה במטה הארצי של המשטרה, שיגרה מומחים לחו"ל, כדי שיעבדו שם בשיתוף עם אנשי-האינטרפול — לגילוי מקורות-הדד' פסה של הדולארים ולחיסול הייבוא הבלתי-חוקי לארץ.

לוטו נגד טוטו

מיפעלי-הפים, שקרנו ירדה בין כה וכה, מאז התגלו הליקויים הטכניים וכמות-הכר' טיסים העצומה שהוא מרפס, כהשוואה למיספר הזכיות, ספג מכה נוספת.

הימורי-הלוטו, שבאו למלא את מקום-היגרענות ב' הכנסות, הוכיחו עצמם כבלתי-מושכים, לגבי הקהל הרחב, בהשוואה להימורי הטוטו כדורגל.

לכן החליטה הנהלת מיפעלי-הפים, השי' בווע, לצאת במסע-פירסום כביר, שיוקדש להימורי-הלוטו ואשר יעלה לפים רבבות לירות — שיכלו להיות מוקדשות להגדלת מיספר הזכיות.

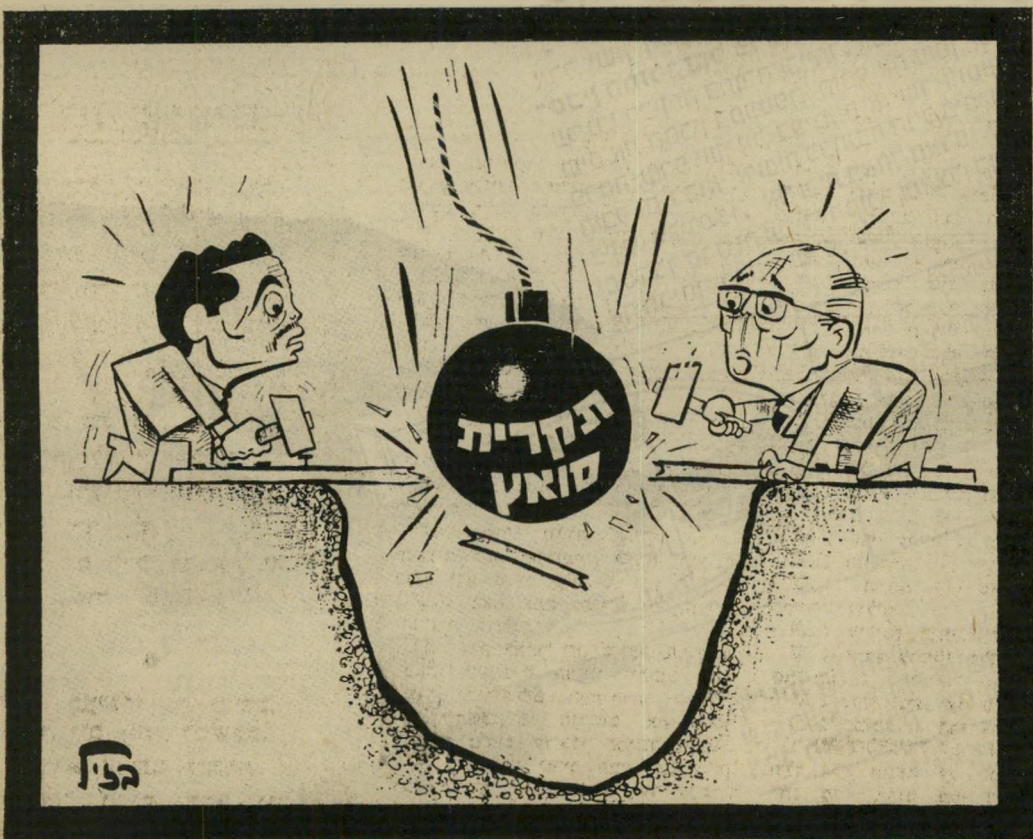
סיכסוך

נגד מעבר-בטיחות

סיכסוך בין-משרדי מונע את הקמתו של מעבר-חצייה תת-קרקעי להולכי-רגל, בכביש הטייסים בתל-אביב, מול בית-ספר תיכון עירוני ט' ובית-הספר של אורט. העירייה יזמה את תוכנון מעבר-החצייה, להיגה על מאות התלמידים החוצים את אחת הכניסות הסואנות ביותר של העיר — בדרכם לבית-הספר וממנו.

אך כשהובא הנדשא לדיון בוועדה הביר' משרדית לתנועה, בה שותפים גם המשט' רה ומשרד-התחבורה, דרשו נציגי המשט' רה להעתיק את מעבר-החצייה לכיוון צי' מת סמוך. בכך היה מתבטל ערכו כמעבר מיוחד לתלמידים.

העירייה, אשר תכננה מעבר עם כניסות מיוחדות — שבהן אפשר לעלות ולרדת עם אופניים — מתנגדת להעקת המעבר. לכן מתעכבת בינתיים הבנייה.



מכותבים

(המשך מעמוד 3)

הפגנות הנשים

כמי שמכיר את שכנינו הערבים, יש לי הצעה לחיסול ההפגנות של הנשים והתלמידות בכתיסהפר הערביים.



ג'מירי

ברגע שהנשים הן ערביות יפגינו, תצא לקראתן מחלקה של בנות ח"ן, אשר תתן פוסנה את המפגין נות, תעליגה אותו על משאות, אשר יסיעו אותו ישר ל- גשר אלנבי. שם יע- בירו את הנשים ל- רשותו של המלך חוסיין.

ואז בעליהן והו- ריהן של הנשים והתלמידות יתחננו שיח- יזרו אותן חזרה.

וכאשר הן תחזרנה, יורו להן, הבעלים והאבות, לשבת בבית ולא לצאת יותר ל- הפגנות.

ברוך ג'מירי, פתח תקווה

למה מפגינים?

הידיעות בעיתונים על הפגנות ומהומות בשטחים הכבושים, וההודעות הרישמיות על הגשת עזרה והבטחות מצד שר הביטחון ל- תושבי השטחים, מעוררת את השאלה: אם כל כך טוב להם, אז למה הם מפ- גינים?

דן מורד, נהריה

כל הכבוד

המעניין שבכתבה שלכם על תערוכת זי- סתיו של אמני ישראל, המוצגת במוזיאון תל אביב (העולם הזה 1625), הוא זה ש- אפילו למקום שמרני כזה - חדר העירום. זה מראה על יחס בוגר מצד מנהלי ה- מוזיאון, אשר חולו מן הצביעות הזאת, ש- כל דבר שיש בו עירום הוא פסול, והסכימו להציג את תערוכתו של הפסל יהודה בן- יהודה.

כל הכבוד להם!

משה ארז, רמת השרון

גועלי-נפש!

אתמול היחה תערוכת ארוסיקה. היום מציגים את פסליה העירום של הפסל יהודה בן-יהודה.

מה קורה פה?

איך מרשה הצנזורה להראות את הגועל- נפש הזה?

על איזה ערכים יגדלו ילדינו, המבקרים בתערוכות אלו? מה יהיה על דור המשך?



המוצג בפתח המוזיאון

צריכים לאסור הצגת יצירות-חלאל מן ה- סוג הזה! מייד! כי בנפשנו הוא!

גניה זולטוב, בני-ברק

● אחד ממוצגי התערוכה, בפתח המוזיאון - ראה תמונה.

זכות קדימה במדור זה תינתן למכתביהם של קוראים המצרפים את תצלומיהם למכתבים.

...היא והוא !

היא מחליקה על-פני הים

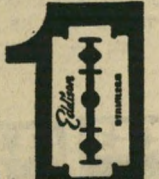
הוא מחליק על-פניך מבלי שתחוש בו



אדיסון

מיוצר בתהליך המשופר

7C7



חזק! 6

עתה בדיספנסר עם 6 סכינים + 1 חינום! סכין אחד חינום!

מתנת 'אדיסון' לחברך כדי שגם הוא יהנה.

על כל פנים אדיסון יותר נעים

חודש
ללא
מגבלות



ללא בעיות בימי המחזור

הטמפונים החדשים, "שלג" משחררים אותך מכל מגבלות בימי המחזור. עבר זמנם של החגורה, או התחבושות כי השימוש בטמפון, "שלג" הוא היגיני ביותר, נוח ויעיל. טמפון, "שלג" עשוי 100% כותנה בעלת ספיגות מירבית בהתאם לתקן B.P.C. אינו בולס ואינו מגלה את סודך גם כשאת בביקיני.

מאחר וצריך להחליפו לפחות פעמיים ביום, הוא נטון באריזה היגינית ונוחה לנשיאה בתיק.

נשים מתקדמות בכל העולם משתמשות רק בטמפונים.

היי חופשיה ומשחררת עם טמפון, "שלג".

להשיג: בבתי-מרקחת, פרפורמיות וחנויות כל-בו.

מיוצר ע"י "סניטס" ליברנס ובניו בע"מ, ת.ד. 1073 ת"א. יצרני צמר גפן רפואי, אנדים, גוות, חיתולים (סטרה ופלגל)

לא יאומן
כי יסופר!

דחליל בדמות אשה

לאיכרים המגדלים צבעונים בהולנד יש מינהג עתיק: כדי לגרש את ה- ציפורים מן השדות, נוהג כל אחד מהם להציב בשדה דחליל מגולף עץ, שאינו אלא פסל דמותה של אשתו. תני לבעלך לגלות את הערצתו בי- צורה פחות מגושמת: רמזי לו כי המתנה שאת מצפה לה היא שישית גרבי, "מרסי" בארנקון המהודר, ה- מיוצרים השנה בצבע האופנה החד- דיש "רומא". גרבי, "מרסי", ברשת או קריסטל הם היחידים שעל אר- זתם מסומן גם האורך, להתאמה מושלמת.

נשים מאמינות בגרבי

Merci

עורך העולם הזה מדווח על רשמי

מביקור בארצות-הברית אחוזת הקדחת

אחרי פחות מרבע שנה של שוהה היא מדברת על מצב הביטחון. "כחיי, אני מוכנה שבכל רגע תיפתח הדלת ויבכנו פושעים כושיים. הם יכולים להיכנס ולהוציא את הכל מן הבית. מה אולי לעשות? יהיה לי מזל אם לא יפגעו בי וילדרי!"

האם קרה דבר כזה בשכונה? לא, עוד לא. אבל היא ראתה בטלוויזיה איך הכושים שורפים רובעים שלמים של העיר. זה היה נורא. "אני אמרתי לבעלי שכדאי לחזור לישראל."

לפני שנה גרתי במשך חודש בניו-יורק, כדי לכתוב את סיפרי האנגלי. החודש, לרגל הופעת הספר, נדדתי ברחבי המדינה במשך למעלה משבועיים.

במשך שנה זו השתנתה הארץ שינוי עמוק. לפני שנה הגיעה תסיסת הנוער האמריקאי לשיאה. "השבאל החדש" התקרב לנצחונם. הרגשתי את פעמיליבו בהסתערות הגדולה על בניין המסכיל האמריקאי — הפנטאגון (העולם הזה 1574). לאחר מכן נאלץ ג'ונסון לחתור על המשך הקאריירה המדינית שלו ואמריקה כולה הסכימה כי מלחמת וייטנאם היא סירוף שיש להסלול בכל מחיר. עתה התהפך הגלגל. "השבאל החדש", הצעיר והמרדני, משוחק. הארץ שייכת ל"ימין החדש", המכטיח לדכא את הנוער, את הכושים ואת האינטליגנציה — בכידונים ובאלות, כדי להחזיר לארץ "חוק וסדר".

במשך שבועיים אלה שוחחתי עם מאות רבות של אמריקאים, במדינות השונות של ארצות-הברית, עם אנשים מכל השיכבות והעדויות. ואולי זו העובדה המחרתית ביותר:

בין מאות השיחות הללו לא היתה אף אחת שבה לא דובר על הכשיתה ברחובות, על התפרעויות הכושים, על התמוטטות הכסדר והביטחון הציבורי.

זהו הנושא העליון, כימעת הבילעדי, בארצות-הברית, ברגע זה. הארץ כולה אחוזה היסטורית, כימעת פאניקה. אפשר היה לחשוב כי בכל רגע נרצחים אנשים ברחבי-המדינה. (והרי נהרגים הרבה יותר אמריקאים בתאונות-דרכים, למרות רמת-הנהיגה המצויינת, מאשר במעשי-רצח ובהתפרעויות.)

אמריקה חולה, חולה, חולה.

מה גרם להיסטוריה זו? מה הפך אותה לנחלתם של מאתיים מיליוני אמריקאים — אנשים נורמליים, מסודרים, מכל הסוגים?

יש אומרים: זוהי הטלוויזיה. יש הבדל בין קריאה בעיתון לבין ראית המסך. אתה קורא שיתיה התפרעות בבאר-שבע ובקריית-שמונה, ואתה אומר לעצמך: זה רחוק, זה לא כל-כך נוגע לי. אבל כשאתה רואה את אותן ההתפרעויות על המסך, בחדר דירתך; את השוטרים המסתערים במסיכות-גז; את המתפרעים השורפים גושי-בתים ובזווים גושי-חנויות; את הפצועים המתפתלים וההרוגים — נדמה לך שזה קורה כאן אצלך, בביתך ממש. זוהי תשובה נכונה, אך שיטחית. אין בה כדי להסביר תופעה כה כללית ומחרידה כמו מחלת-הרוח שאחזה באומה שלימה. מדוע יושבת אומה שלימה, המשופעת בכל טוב, כשכל אחד מאזרחיה חרד בכל רגע שהנהיגה יבואו ויקחו ממנו את הכל?

הגתי במכונית שכורה לאורך החוף של אנגליה-החדשה, מצפון לעיר בוסטון, לעבר סאלב, עיירת-המכשפות של התיאטרון החיפאי.

גוף יפהפה, רגוע, אידילי. הסתיו האדים את עלי העצים, ושלל גזנים של ירוק, אדום והום מהמם את העין. ככוניות-הענק של ארץ השפע סטות בכביש הנהדר. לצד הכביש עומד צעיר נחמד, מחייך, מבקש טרמפ. מבלי לחשוב, בתנועה אוטומאטית, אני לוחץ על דוושת-המעצור ופונה לעברו.

"מה אתה עושה?" קוראת האמריקאית הצעירה, היושבת לידי, בבהלה.

"אני רוצה לקחת את הטרמפיסט", אני מסביר.

"אתה מבורק?" "היא זועקת, "אתה רוצה שירצה אותנו? אתה

אורי אבנרי

יודע בכמה מוקרים רצחו טרמפיסטים את הנהגים שלקחו אותם בשנה האחרונה? סע! סע! סע!

אני לוחץ על דוושת הבנוז. הטרמפיסט מושך בכתפיו, ללא אפתעה.

דיד אמריקאי, ששמע כי אני עומד להופיע בטלוויזיה של וואשינגטון, הציע לי לבקר את הוריו בחירגיניה הסמוכה, מרחק שתיים מעזרי-הבירה.

"תראה פעם מה זאת אמריקה האמיתית", הבטיח לי. "לא השיגוען של ניו-יורק. סתם אנשים פשוטים, הגונים, מורשים בקרקע, ההולכים לכנסייה בכל יום א'".

הוא נלחץ אלי הנסיעה נהדרת. גוף כפרי שובה-לב. בתים קטנים, לבנים, נקיים, במרחק של כמה מאות מטרים זה מזה. במרכזם הכנסייה, ולידה בית-הקברות בו קבורים סבים, אבות, בנים ונכדים, זה בצד זה, כשעל המצבות מסומנים תאריכים מן המאה ה-18 וה-19. במחוז זה נולד וגדל ג'ורג' וואשינגטון, אבי האומה.

הזוג הקשיש מקבל אותנו בלבביות. חדר-האורחים כבר מוכן בשבילי. ארוחה שופעת — עם שני סוגי בשר, כמינהג וירגיניה — מוכנה להגשה.

באמצע הארוחה מספרת האשה שהיא מתכוננת לאמץ כלב. ידידי מופתע. "אבל אמא!" הוא מפליט, "הרי את שונאת כלבים!"

"זה נכון", משיבה האב, "אבל כלב נובה, אפילו קטן, נותן המון הגנה נגד פושעים."

האשה ישנה בקומה א', במיטה מיוחדת, בגלל מחלת-הפרקים שלה. בעלה ישן בקומה ב'. "אבל השבוע הוא עובר למטה", אומרת האשה. "בימים אלה לא טוב שאשה תישן לבד בקומה א'. מי יודע מה יכול לקרות!"

הבעל, שהגיקטר שיצא לגימלאות, מתכוון להצביע בעד ג'ורג' וואלאס, כי דרוש איש שיצאה סדר בארץ. זה לא יכול להימשך כך.

האשה תצביע בעד ניקסון — מפני שגברת ניקסון היא אשה כל-כך נחמדה, וכדאי

אמריקה חולה: חולה, חולה, חולה

אולי טמונה התשובה באי-השיויון. מרידות הכושים קרעו את המכסה מעל פני האגדה של ארץ-השפע. נתגלו תהומות של עוני ותיסכול. מיליוני אמריקאים גרים בחילות בנות שתיים-שלוש קומות, בפרברים מטופחים להפליא, שבהשארה להם נראית כביון כשכונת עוני. ולעומת זאת, עשרות מיליונים גרים בסלאמס אשר בהשוואה להם נראית שכונת התקווה כרובע-שיריים.

האגדות התנפצו, ויחד עימן הביטחון הי נפשי. המציאות היא מזעזעת. האומה התי עוררה פיתאום ונוכחה לדעת שהיא יכולה לשלוח אדם אל הירח, תוך ביטוח הון ענק — ואינה יכולה להעניק חיים הגונים לעשרות מיליונים מתוך בניה.

שהיא יכולה להשמיד את העיר לם בפצצות גרעיניות, אך אינה יכולה לנצח עם קטן באסיה הי דרומית, או לשחרר אונייה שנקל כרה בקוריאה הצפונית, או אפילו להכטיח שאשה תוכל להתהלך בבי ביטחון ברחוב מרכזי בניו-יורק.

שינאה שולטת ברחבי ארצות-הברית, רית, שינאה המוליכה אליכות. הכל שונא את הכל.

הלכנים שונאים את הכושים, והכושים את הלכנים. הלכנים והכושים כאחד שונאים את היהודים, המתחילים לשנוא את הכושים.

הקשישים גוזזי-השכר שונאים את הנוער בעל החלחלים הנולשים על הצתאר, והנוער שונא את כל שלוחות-הממסד. כל עדה דתית ולאומית שונאת את כל שאר העדות.

נראה כאילו החברה האמריקאית מתפרקת לגורמיה. אותה הכרה, "פלורליסטית", שהתגאית ככך שאנשים ממוצא שונה זרקע שונה יכולים להישאר אישי איש בחוגו, בעדתו, בשאת כולם מאחדת הנאמנות המשותפת לי וואלאס, צלב ברזל וצלב הקרס

שתהיה בבית הלכן. היא מבטיחה לשכנע גם את בעלה, עד לבחירות. "לפני חצי שנה התנפלו פושעים, בלילה, על הרופא שלנו... היא מספרת.

מרו לי שיש מסעות-צדפים מצויינת בשפת-הים של ברוקלין, במרחק של פחות משעה מלב מנהאטן. נתנו לי הוריו אות מפורטות איך להגיע לשם במכונית שהשאל לי ידידי.

בצאתי ממנהאטן, האי המהמה את מרכז בניו-יורק, אני עולה על הגשר הבלתי-נכון. אחרי חצי קילומטר ברור לי שטעיתי. גם לבת-לחיימי, לילדת בניו-יורק, אין מושג איך להמשיך בדרך.

אני עוצר, פותח את הדלת ומתכוון לש- אול את אחד העוברים-ושבים, שכולם כור שים. לפתע אני רואה כי הצעירה האמריקאית, עיתונאית ידועה, היא במצב של היסטוריה.

"מה קרה?" אני שואל בדאגה. "מה! סגור את הדלת ונעל אותה! סע מייד!" היא מפליטה בקושי.

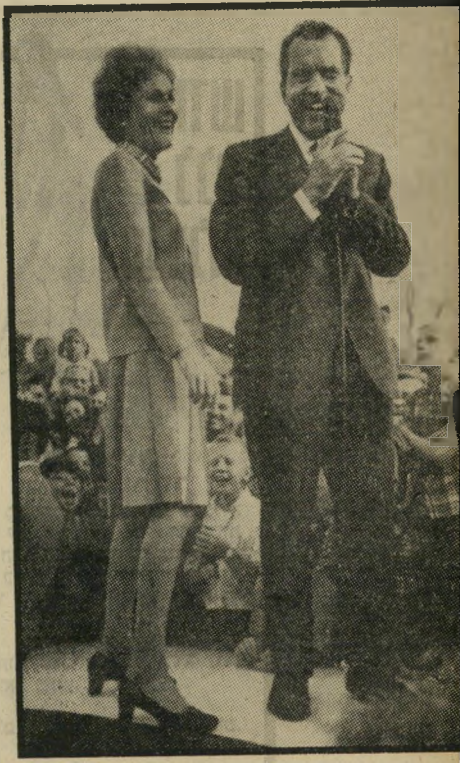
אחרי כמה מאות מטרים היא שבה לאי- תנה. "אתה יודע איפה אנחנו נמצאים?" היא שואלת.

"אין לי מושג." "זה רובע סטרובראנט!" "או מה?"

היא מביטה בי כבאחד שאינו שפוי. "אם אתה עוצר כאן ופיתח את הדלת, אתה יכול ליהרג בו במקום! שום אדם דכן אינו בטוח כאן בהיום!"

אני ממשיך לנהוג, כחם כך, עד שאנו מגיעים לסביבה הנראית כאמידה. אחד הי רובעים היהודיים של ברוקלין. "יותר עכשיו לפתוח את הדלת?" שאלתי. הצעיר עונה, בי רצינות גמורה: "כאן מותר, אבל תיזהר. אף-פעם אי-אפשר לדעת. אפשר גם להירצח..."

וואשינגטון נסעתי לבקר ידידיה הישראלית, הנשואה ליהודי אמריקאי. המפה מובילה אותי אל פרבר אמיד מחוץ לעיר. קל להיחזק כי 90% מהיורדים הם יהודים.



ניכסון ואשתו מציגים לנצחון



וולאס (שואל) ולמי מבטיחים הצלה בעזרת אלות המשמרה

"דרי-חיים האמריקאית" — חברה זו עוברת עתה משבר גורלי.

השינאה מטביעה את חותמה על כל שיחה, על כל ביטוי פוליטי, על מערכת-הבחירות. הסיכמה המרכזית, שלושת המועמדים מתחרים עליה — "החזרת החוק והסדר" — אינה אלא מסכה דק לשואה זו. כי הכוונה היא: להרביץ להם, לדפוק אותם, את המלוכנים — הכושים, או הנזק, או האינטלקטואלים, או הקומוניסטים, או הדרומים, או הצפוניים, או הליבראליים. כל אלה המאיימים לקחת מה שיש, הכוחות השטניים הגורמים להיכסול הנורא. זה יוצר סיגנון מבעית. פרט קטן שנחרת בזכרוני: הוונגריה עליונה הרב יואכים פרינץ נלאום בבית-הכנסת הרפורמי שלו, בעיר נהארק, בדרך מגוריו לקנדה נכסתי לתחת-בנוני.

מולי התנופה דגל אמריקאי מתחתיו סיסמתי-ענק, כתובה בכתב-יד גס: "אהוב אותה, או הסתלק מהארץ!"

הכונה לא הייתה לאורחים כמוני. הכוונה הייתה לנוער האמריקאי, למתנגדי הכלחמה בוויאטנאם, לסטודנטים המורדים, לליבראליים המתקוממים נגד הגל הפאשיסטי. איוה סיגנון!

(ובכלל — אתה נדהם מריבוי הדגלים הלאומיים. אתה דוהר בכביש הסרגלי — ולפני כל בית-הרושת, כל בניין ציבורי, כל תחנת-דלק, מתנופפים דגלים, דגלים, דגלים. בערים אתה רואה, לפעמים, דגל לאומי מתנופף מחלון של דירה רגילה, ביוס-חור רגיל. אפילו בארצנו הלאומית אין ניפנוף כזה בדגלים. גם זה סימן מדאיג לאי-ביטחון יסודי. אומה

חולה...

הבטיחה בעצמה, באחדותה, בליכודה החברתי, אינה זקוקה לניסיון דגלים.)

ה שינאה מולידה אלימות. ואולי להיפך — האלימות מולידה את השינאה. כי האלימות נמצאת בכל מקום באמריקה. כל שיחה מגיעה אליה. כל נאום פוליטי מזכיר אותה. הרציחות הפוליטיות הן תופעה שיגרתית. (איש מיושב אמר לי, ברצינות גמורה, שידוע לו שליוון גיוסון אירגן בשעתו את רצח כל יריביו בטכסאס.) הכל מאשימים את הטליוויזיה, ואכן, אינך יכול לפתוח את המקלט מבלי לראות אלימות — בסרטים, בתוכניות לנוער ולילדים, אפילו בסרטוני-הפירסום. מכוב, יורים, דוקרים. אבל הטליוויזיה אינה אלא ראייה-חברה. מחלבה המראה בסרטון כי השותה את מוצריה יכול להוביץ לכל יריביו — אינה אלא מסתגלת אל היצרים של הלקוחות הפוטנציאליים. מניין האלימות הזאת?

התשובה השגורה היא: זה בא מפולחן המערב הפרוע. וכל האנשים הרציניים שאמרו לי זאת נדהמו כששאלתי אותם: "אבל מדוע נוצר פולחן האלימות במערב הפרוע? מדוע לא נוצר פולחן כזה בארצות-התיישבות אחרות? מדוע לא בניו-זילנד, בבראזיל, בישראל?" לי יש רק תשובה אחת לשאלה זו, שהטרידה אותי בכל ימי שהותי. באמריקה קרה מה שלא קרה בכל שאר ארצות-ההתנחלות: רצח-עם שיטתי. השמדת האינדיאנים פינתה את היבשת להתנחלות הלבנה. במשך זמן רב נאלצו המתנחלים להיות מוכנים בכל עת להתקפת הנגד של המועמדים-השמדה ולזע-נקמתם. הם הרגו ונהרגו — וכך נולדה מסורת האלימות. ואולי הסיבה עמוקה עוד יותר: אולי מטריד המצפון הקולקטיבי — אישם בנכחי תח-ההכרה הלאומית — את האומה שנולדה בעזרת רצח-העם. אולי לוחש קול ניסתר, בכל דור: "מה ששדות מאחרים — מה שנקנה בהשמדה וגירוש ואי-צדק — ילקח מכם מחר." אולי זוהי הסיבה המונעת שליווה והרגשת-הביטחון מאומה מעונה זו, הרוחפת אותה כל כמה שנים לזרועות ההיסטוריה והפאניקה, ההופכת את האלימות הנצחית לסמך-ההיכר שלה.

(ומהשבה מציקה: אם ניהפך, חלילה, גם אנחנו לעם של "נחלים", כפי שמציעים הפא-שיסטים שבקירבנו, אם נכבוש ונחפשו ונרחיב גבולות, ונשל ונתחל עוד ועוד — האם יאמרו אותם הדברים עלינו, בעוד כמה דורות? האם לא כדאי להרהר על כך מראש?)

מי שאומר "אהוב את הדגל, או הסתלק מהארץ!" מזהה את עצמו כאחד החסידים של ג'ורג' וואלאס. אתה רואה אותם בכל מקום. לא הבריונים הנראים בתמונות העיתונים. אלא אזרחים מיושבים, מסודרים, שקטים, הנושאים על חזם כפתור של וואלאס, או שהדביקו תחית שלו למכוניתם.

וואלאס הוא פאשיסט — בלי מרכאות. פאשיסט קלאסי. הוא תובע לעצמו את השילטון, כדי שיוכל להניח לשוטרים לפתור את בעיית הפשיעה, "כלי רחמים", עליוני ליגני משטרה. לתת לשוטרים להכות, לכלוא, לירות, להרוג — מבלי שבית-המשפט העליון, "ההרכוב", יכריע להם במלאכתם.

יש כל מיני שוטרים באמריקה. כימעת כולם גסירות להחריד, בעלי חזות אלימה ואף אכזרית. כולם מוכנים, בכל רגע, לירות ולהיירות. סוג אחד של שוטרים — שוטרי המדינות השונות, הסטייט-טרופרס — נראים ונשמעים, ולעיתים גם מתנהגים כמו הסטורס-טרופרס, פלוגות-הסער המפורסמות של הנאצים. הדימיון הפרוע ביותר לא יעלה על הדעת מה יעשו שוטרים אלה אם נשיא כמו וואלאס יתן להם יד חופשית.)

בכל רחבי אמריקה מתנוססות קעת סיסמות: "תמוך במשטרה שלך!" המועמד לסגן-הנשיא של מפלגת וואלאס, הגנרל למי, לשעבר מפקד כוח-ההפצה-הגרעיני

של חיל-האוויר האמריקאי, גילה מהו הפיתרון שלו למלחמת וויאטנאם: להמטיר על הצפוניים כצעות גרעיניות, "עד שיחזרו לתקופת-האבן." זהו הקור: להרוג את הפושעים — רצוי בלי משפט; לשבור את ראשי הכושים וההיפים והסטודנטים באלות המשטרה; להמטיר פצצה אטומית על כל מי שמתנגד לכוח האמריקאי בעולם! לצהת על ידיים לציית או ללכת לעזאזל. כדברי אחד הנואמים של וואלאס: "נעלה את ההיפים, את משתתפי ההפגנות, את ההומריסכסואלים על סירה — ונטביע אותה בלב-ים!"

וכרגע מוכנים כעשרים אחוז מן הבוחרים להצביע בעד איש זה! בכל עם יש פאשיסטים. כשם שכל גוף בריא נושא בקירבו חיידקים, כך נושאת כל אומה בריאה בקירבה את הפאשיסטים שלה. שניים-שלושה אחוזים הם נורמאליים בהחלט (זה היה האחוז אצלנו, עד למלחמת-שש-הימים). אולם כאשר הם מגיעים לעשרה, ואף לעשרים אחוזים, פירוש הדבר שהחברה חולה, חולה מאוד-מאוד.

בסיפרי צלב-הקרוס ניסיתי לבחון, על-פי הנסיון הגרמני, מתי הופך הפאשיזם לסכנה לאומית. התשובה הפשוטה ביותר היא: כשהפאשיזם שוב אינו מושך רק מופרעים, פירחחים ובריונים משולי החברה, כאשר אנשים הגונים ונורמאליים אומרים: "המנהיג הזה הוא קצת משוגע, אבל דרוש לנו איש כמוהו, כדי שיעשה סדר! זה לא יכול להימשך כך!"

בגרמניה זה קרה ב-1930, שלוש שנים לפני עלות היטלר לשילטון. באמריקה נשמעים הדברים עתה מכל עבר.

שמעתי אותם מפי פועלים יוצאי-פולין, הפוחדים מהתחרות הכושים. שמעתי אותם מפי בורגנים, החוששים מפני הסטודנטים השמאלניים. שמעתי אותם מפי רופא עשיר ומכובד ביותר בבוסטון השמרנית, שאמר: "הפעם אצביע בעד ניכסון, אבל אם ייבחר האמפריי, חס וחלילה, אצביע בפעם הבאה בעד וואלאס." אותו איש אמר לי: "אני מתנגד לרצח פוליטי, אך בסך-הכל טוב שרוברט קנדי נהרג."

רבבות צובאים על וואלאס בכל הופעותיו. מה שהתחיל כריאקציה דרומית מקומית נגד



מכנינים נגד ג'ורג' וואלאס מציגים אותו בדמות היטלר

זכויות הכושים, הפך לפתע-פיתאום לנחש-ענק, המציף את ריכוזי-הפועלים בצפון, והמתחיל לגרוף עימו גם יהודים רבים.

ג'ו מקקארתי הצעקני, ובארי גולדהארט האינטלקטואלי, היו מלאכים בהשחאה לוואלאס הפיקה, הדמאוג המוכשר. הוא לא ייבחר בעוד שבוע — אבל אין זה חשוב. כי מפלגתו החדשה תישאר קיימת אחרי הבחירות, והיא עלולה ללכת לחיל, אם יגבר המשבר הנפשי. בבחירות של 1972 עלול וואלאס להופיע כמועמד המנצח.

זכינות תהיה לאמריקה — בפעם הראשונה בתולדותיה — מפלגה פאשיסטית, מאורגנת, משופעת בכספי המיליונרים של הנפט והטכנסס.

★ ★ ★

נשיא הבא לא יהיה וואלאס, אלא ניכסון. ואולי אפילו האמפריי. שניהם נחשבים לאפסים גמורים. ההבדל ביניהם הוא זעיר. ניכסון מוביל, כי רבים סבורים שאפט חדש עדיף על אפט ישן, מכיוון שיביא לשלטון אנשים חדשים וטריים. (האמריקאים, בניגוד לישראל, יודעים כי כל כמה שנים דרושה בשילטון גישה חדשה, וכי רק אנשים חדשים מסוגלים לחשוב על שיטות חדשות.)

כששני המועמדים לנשיאות הם אפסים, מופנים המבטים אל הסגנים. וכאן יש הבדל אמיתי. סגנו של ניכסון, ספירו אגנו, נתגלה ככסיל בלתי-רגיל. כל מילה היוצאת מפיו היא איחלת, והוא נאלץ להכחיש אותה מייד, או להתנצל עליה. הוא דיבר על "פולאקים" ועל "אפסים" (אמריקאים ממוצא פולני ויפאני), כאילו דיבר יגאל אלון על "פראנקים" (המשך בעמוד 25)

תמרורים

נישאו • בחיפה, שרה גרסון (23) עם שרלי פוליצ'ינו. שרה, סטודנטית לפילוסופיה ולפסיכולוגיה, זכתה לכינוי נערת הפרחים, לא



גרסון

דה, לחיפה — בה פגשה את שרלי, איש עסקים צעיר ושמרני.

נחוג • יום-הולדתו ה-59 של נפתלי וירא, מי שהיה מנהל חברת הספנות הלאומית צ"ס מיום היווסדה — עד לפני כשנתיים. וירא, יליד גרמניה אשר למד משפטים באוניברסיטאות הידלברג ולייפציג, עלה ארצה בשנת 1933 והתקבל כמנהל סוכנות לספנות בחיפה, משם עבר לנהל את המחלקה הימית של הסוכנות, וב-1947 — כאשר הקימו את צ"ס — הפך להיות מנהלה. הוא התפטר בעקבות דו"ח מבקר המדינה על צ"ס.

נחוג • יום-הולדתו ה-69 של יעקב דורי. דורי, יליד העיר אודיסה, עלה ארצה עם משפחתו — כילד. עם עלייתה גרה המשפחה, זמן קצר, ברחובות ומשם עברה לחיפה. ב-1918 התנדב דורי — אז דוסטורובסקי — לגדוד העברי הארצישראלי והגיע שם לדרגת סרגנט. עם פינוי הגדוד יצא לבלגיה ולמד הנדסת-כניין. חזר ארצה וב-1929, הפך למפקד העיר חיפה מטעם ההגנה. המשיך בקריירה צבאית ומונה לראש המטה הכללי של ההגנה. עם עזיבת הכריזים את הארץ ויצאת ההגנה מהמחנה, מונה דורי לראש המטה הכללי הראשון של צבא מדינת-ישראל, אך היה חולה ברוב ימי מלחמת-העצמאות, כאשר יגאל ידין כיהן למעשה במקומו.

נחוג • יום-הולדתו ה-70 של דוד הכהן. הכהן, אשר עלה ארצה מרוסיה כילד, סיים את הלימודים הרביעי ב-גימנסיה הרוסית, נסע ללונדון, שם סיים לימודיו בכלי כלה מדינית, וכשחזר ארצה, ניהל את חברת סולל-בונה, אשר ביצעה עבודות רבות עבור הצבא הבריטי, הוזמן לעזור לעבודות האינסולגנס ושימש כקצין-קשר בין ההגנה והצבא הבריטי. הכהן, שהיה יושב-ראש ועדת-חוקי-ביטחון ומחוקקי הח"כים, מרבה בנסיעות לחו"ל, עקב היותו הנציג הישראלי באיגוד הבינ-פרלמנטארי.

נתמנה • פרופסור יובל נאמן למנהל המרכז לחקיקים אלמנטאריים באוניברסיטת טכסט באוסטין, ארצות-הברית. פרופסור נאמן, שהוא ראש המחלקה לפיסיקה באוניברסיטת תל-אביב, הוא המדען הישראלי הראשון שישמש בשני כתרים: ראש המחלקה לפיסיקה באוניברסיטת תל-אביב ומנהל המרכז לחקיקים באוניברסיטת טכסט. עיקר סיועו העולמי של נאמן בארץ, כאשר גילה, יחד עם פרופסור גל-מאן מקליפורניה וצוות גדול של מדענים, את החלקיק אומגה מינוס. בגלל גילוי זה, בו רואים מדענים מיפנה חשוב בחקר מיכנה האטום, הועלו ספרות שפרופסור נאמן ועמיתו גל-מאן יזכו בפרס נובל.

נעצרו • בלונדון איש החיפושיות ג'ון לנן וחברתו היסאנית יוקו אונו, באשמת החזקת סמים משכרים, באותו שבוע בו עוררו מהומה, בזירת עיסקי בוסיקת הפופ, באנגליה. הם הוצאו תקליט אשר על הצד הקדמי שלו נראים ג'ון ויוקו עירומים מלפנים, ואילו על הצד האחורי הם מופיעים עירומים מאחור. יוקו אונו היא בת-לחיתו הקבועה של לנן בחודשים האחרונים. אשתו של לנן, סינטיה, הודיעה כי החלה בהליכי גירושין נגדו.

נעצרו • בלונדון איש החיפושיות ג'ון לנן וחברתו היסאנית יוקו אונו, באשמת החזקת סמים משכרים, באותו שבוע בו עוררו מהומה, בזירת עיסקי בוסיקת הפופ, באנגליה. הם הוצאו תקליט אשר על הצד הקדמי שלו נראים ג'ון ויוקו עירומים מלפנים, ואילו על הצד האחורי הם מופיעים עירומים מאחור. יוקו אונו היא בת-לחיתו הקבועה של לנן בחודשים האחרונים. אשתו של לנן, סינטיה, הודיעה כי החלה בהליכי גירושין נגדו.

דובק



דובק דובק

יוצאת מן הכף

מרטון דיר יעקבסון

זו השקפתנו, ואנו מאמינים כי היא תוכיח את עצמה במציאות.

★ ★ ★

תי נפרד מכל הסדר שיושג.

הפלמטיניה

יודית במלחמת-נצח, או מדינה חופשית
כל צד בעיניהם המנומי מוצא בו דגם לציבור

אנו מאמינים כי הכמיהה העמוקה לע

בגישות העמוקים ביותר, המכריעים, כי

אם תתפרק ממשלת הליכוד הלאומי

פלגתית והתחרות דימגוגית.

יש לפזר את הכנסת מייד, לקבוע תקופה קצרה וחר להכריע בין גופים בעלי מצעים ברורים, חד-

[Faint musical notation]

וְנֹאמִים כְּדִי לְהָשִׁיב לְדַבְרֵי אֱלֹהִים, אָמַר:

אלא צד המוכן לחתום איתנו על חוזה-שלום מנע הכרה

הצפוייה לממשלה, כפי שאני מקווה. כאשר הכנסת, ברוב

ני מקדב בברכה את הצעת אי-האימון של סיעת המרכז החופשי.

★ ★ ★

א איך אפשר להביע אימון בממשלה זו? מיהי ממשלה זו?

נמצא בממשלה — כדי לחבל מבפנים במגעי השלום?

סיפוח, אלא יש לבצע סיפוח באמצעות הבולדוור, הכרזה המאמינה — ואולי אף

ערים אשר לפי תוכניתן שלו עצמו יש להחזיר למלך חוסיין במיסגרת הסדר-לא
באם מממשלנו של א.ב.א. ששמדמו איזה ברובה לאיש. ואולי גם לא

בבית הנושכר אש. ממשיכם ון הנה אפנה

מלחמה בה התייצבנו כולנו, כאיש אחד, מאחורי דגל הליכוד הלאומי.

לאומי, למכשול מרכזי בדרך לשלום.

ע **ני מאמין** באמונה שלימה שהסיכוי הטוב ביותר, לכינון השלום ה

זוהרה, כאשר העולם הערבי היה המום ומיואש, כאשר דעת-הקהל העולמית הט

באשון חנוכה

ממשלת הליכוד הלאומי. בינתיים חלפו שישה עשר חודשים יקרים, חלפו ללא פ

ההתרוצצות על השלטון, מלחמות היהודים על כם ראשיה

רצינית להכרעה העקרונית.

ימים — נוכח הצורך לקבל החלטה. ארבע מאות תשעים ושבעה ימים שבהם ה

★ ★ ★

עמדתנו שלנו ידועה לכנסת. בבית הזה קולנו הוא כימצט בודד, אך בציב

השקפה זו אומרת שלא תהיה נסיגה בלי שלום.

מדינה לאומית לאומה זו, תוך הסדר ביטחוני, מדיני וכלכלי כולל עם ישראל,

מטבעות אינו משמיע רעש.

בר ביום הראשון של מושב הכנסת היה אולם המליאה ריק

התחלה נאה!

פחות פקידים -

יותר משכורת

חוק שרות הציבור (הגבלות לאחר פרישה) בא למנוע תופעה רגילה של שחיתות: פקיד מדינה מנצל את עמדתו לטובת חברה פרטית, מעניק לה מכל טוב, מתפטר מתפקידו ורופך מנהלה של אותה חברה. שרית משפטים, יעקוב שמיר, שר שפירא, הגיש את ההצעה בגאווה רבה.



שפירא

לא הייתי הנואם היחיד שהצביע על החורים הרבים בחוק, העלולים לרוקן את מכל תוכן ממשי. אפשר לקחת כל סעיף, אמרתי, ולתת עצות מעל דוכן זה איך להערים עליו.

אולם בדבר אחד נבדלנו מכל שאר הנואמים, הצבענו על שורש הרעה: המיסר הקיים בארץ.

אורי אבנרי: שורש הרעה הוא בעצם הנהגים הכלכליים שלנו, כשימנעם הכל תלוי בהחלטות של פקידים ושרים, הפועלים כראות עיניהם, מבלי שיהיו קריטריונים אובייקטיביים כלשהם להחלטותיהם. במיסר כזה הופכים הקשרים האישיים ל

הון כלכלי העובר לסוחר.

ובסיכום: הפיתרון האמיתי הוא בכך שיהיו במדינה פחות פקידים ופחות מנגנונים, ושהפקידים הנותרים יקבלו משכורת הרבה יותר גבוהה, כדי שיראו בשרות המדינה קאריירה לכל חייהם, ולא מבוא לקאריירה אחרת. הצבענו בעד החוק, כי יש בו לפחות התקדמות כלשהי.

פנטזיות, סטודנטים

וטיל' עסקים

אך נפתח המושב - והשאלות שלנו הונחו על שולחן היו"ר. בין השאר:

● לשר הביטחון: מה מיספר האוניות הפובליטיות בים התיכון? האם קיימת נוכחות צבאית סובייטית במדינות הסכנות? אם כן - באילו מדינות, ובאילו מדינות? באילו מדינות יש מאגרים לקיום כוחות אלה?

● לשר החינוך: מה עושה הממשלה כדי לפתור את מצוקת הדיוור של הסטודנטים בירושלים?

● לשר החינוך: כמה עסקנים נסעו לארץ לימפריה של מנסיקו? מי מימן את נסיעתם? האם רשות ממשלתית אישרה את הנסיעה, ומה היו הוצאות הממשלה במימון הנסיעה?

● לשר החינוך: מה הן הדרישות המדיניות שמעלה ממשלת ארה"ב, במשאומתן המדיני לאספקת "פאנטומים"?

● לשר החינוך: מה הוא עושה כדי לשמור על התנהגות הולמת בשטחים הקרושים למוסלמים בירושלים ובמקומות אחרים, כדי למנוע מיקרים המספקים חומרתע' מורח לאוייב?

● לשר העבודה: האם דאג משרד העבודה לספק לחברי ההסתדרות טופסים של



השריפה בלוד

התנגדות לתשומת מסיבהמפלגות? מה הוא עושה למניעת הפרת החוק בנדון? ● לשר הביטחון: האם נגרמו אבירות לצבא? עקב אי-ביצוע נכון של עבודות ביצורים מטעם קבלנים פרטיים? האם באו האחראים על עונשם?

● לשר האחראי על ההסברה: כמה פעמים צוטטו לאחרונה בראש מהדורש החדשות רבים של ראשיהממשלה, יגאל אלון, משה דיין, ישראל גלילי, ובאיוה מע' מד נאמרו הדברים שצוטטו?

● לשר האחראי על ההסברה: מדוע לא הראתה הטלביזיה את פתיחת מושב הכנסת?

● לשרי החקלאות והפנים: מה עושה הממשלה כדי למנוע שפיכת שפכים לים-יבנרת, המשמש מאגר למוביל הארצי? לשר החקלאות: האם העניק המשרד רשיון של יבואנים לראשי אירגון נהגרי המזון, ומה נעשה כדי למנוע הפקעת מחירי המזון שנמכרו לחברי האגודה?

● לשר החקלאות: מה היו הסיבות לדיקתהענק בנמלהתעופה לוד, ומה הסיבות לכך שהשריפה לא אותרה בי עוד מועד? האם נקבע מי אחראי, והאם ננקטו הליכים ממשלתיים נגדו?

★ ★ ★

לא תמיד יכולים אנחנו למחות בו במקום על תשובות של שר לשאלתה שלנו, שיש בה התחמקות ואף טישטוש. לא מכבר עשה זאת ביתהממשפט העליון במקומנו. בשעתו הגשנו שאלתה לשר המשטרה, בה שאלנו מדוע הועברו תיקי המשטרה הישראלית לבריטניה. השר ענה מה שענה. תשובה זו הובאה לכיתהממשפט, כשעלה אותו עניין שם.

קבע שופט ביתהממשפט העליון, בנימין הלוי, בהגיבו על תשובת השר לשאלתה שלנו: "... בכל הכבוד, עלינו להביע תמיהה על כי 845 תיקי המשטרה המקורי ריזים, עם כל המיסמכים, הועברו לחו"ל לצורך מחקר מדעי".

דרוש מאמץ נפשי גדול כדי לעבור ישר מחו"ל לספסליהכנסת. אחרי שיחות רציניות מדינאים ועיתונאים בכמה ארצות, המנתחים ברצינות את בעיותהמרחב וסיכוייהשלום וך שקילת גורמים כמו תנועתהנפט העולמית, סיכויי ההתפשטות האטומית, כחנות ייתיהמועצות והאינטרסים האמריקאים) - נשמעים הדיונים בכנסת כמו ויכוח בשיעור מחנך בגימנסיה.

זוהי אחת הבעיות של ביתהנבחרים שלנו. רמתהדיונים בו על ענייניהגורל של מלחמה ללום אינה שונה במאומה מטיתה בטלה בקפה רוואל, או באוטובוס. העסקנים חוזרים על מאמר הראשי האחרון של עיתוןהערב, וזה ממצה - פחות או יותר - את מאמציהם אינטלקטואליים.

אולי היתה הרמה עולה, אילו ראתה הממשלה בכנסת ביתנבחרים לליבון בעיות אומה, ולא מיסרד שיש לעקוף אותו. כך, בניגוד למקובל, לא נפתח הפעם המושב הודעה מדינית של הממשלה ובחיכוך עליו. ויכוח זה "נדרה" - לנוחיות הממשלה ולומר, עד שזו תחליט על עמדה משותפת מחרת עד מפ"ם, שתמנע ויכוח של ממש (בנסת).

לכן התחלנו את פעולתנו במושב זה במילים הבאות:

אורי אבנרי: איאפשר לשאת נאום ראשון במושב האחרון של כנסת זו, מבלי לחזות בחריפות על דחיית הדיון המדיני, שצריך היה להיערך בפתיחת המושב הנוכחי ל הכנסת.

דבר זה קורה בשעה שידעו ושמועות על הכרעות גורליות, העלוות לקבוע את גורל מדינה לדורות, מטעיות ומביכות את הציבור. דחיית הדיון המדיני בשעה זו מעידה על ידרדרות מהירה נוספת של המיסר הפארלמנטארי במדינה, ועל הוצאת הכנסת מכל תחום ל הכרעה ודיון ממשי.

מושב זה הוא מושבבחיירות. במשך שנה שלמה מהיום תאפיל אוירת הבחיירות על כל הכרעות. התרוצצות המפלגות והסיעות, בממשלה ובציבור, תמנע כל אפשרות של הכרעה אומית שקולה ואחראית, וזאת דווקא בשעה שמדיניותשלום אמיצה ובעלתמסוף היא פשרית ומעשית.

אנו מאמינים שזהו אסון. אנחנו סבורים שמן הראוי היה לפזר כנסת זו לאלתר, לקיים אופן דחוף בחירות לכנסת שביעית, כדי שהנהגה חדשה, שתבחר על סמך מצע מפורש, וכל להיכנס לדירת המשאומתן והשלום.

עד כמה שאין הדבר אפשרי כיום, הוכיח הדיון על הצעת איחויאמון של חסידיהסיפוח מחרתהיום. הוא הוכיח שאין כימנע שום הכול בין גישתו (הפומבית) של יגאל אלון בין התשפוכות הדמאוגית של שמואל תמיר, וההתחרות היחידה ביניהם היתה על כותרת בעיתוניהערב. אחייתבחיירות מובהקת, המשעבדת את הכרעות החיצוניות התחרות הפנימית.

אך אם חשב מישהו כי האחירה של מושבבחיירות תועיק את החברים לאולם המליאה, רי זו טעות. בפתיחה נכחו, אומנם, כימנע מחצית חבריהכנסת - אך כעבור שלוש ועות בלבד, בשעה שבע בערב באותו יום ב, בעת הדיון על חוק פרישת עובדיההציבור, וחרו בעולם, מלבד היו"ר (נצר), השר (יעקב שמשון שפירא) ואני, רק ת שעה חברי נסת:

רשימת הנוכחים: 3 מבין 59 אנשי מע" (פישר, ביטון, קרגמן). 2 מתוך 22 אנשי ח"ל (קלינגהופר ואברמוב). 1 מתוך 8 מפ"ם (פלד). 0 מאנשי המפד"ל, אגו"י וז"ע. 1 תוך 3 המרכז החופשי (שוטסק). 1 מתוך 2 פא"י (ורדיגה). 1 מק"י (מיקוניס). התחלה נאה!

האיום הסובייטי בתעלת סואץ

פתיחת מושב הכנסת הוכיח כי מנוי וגמור עם הממשלה למנוע שוב כל ויכוח רציני בכנסת על עניינים המסעירים את הציבור. כדי להבליט זאת, הגשנו את ההצעות הדחופות הבאות לסדר היום:

● הסכנות המדיניות והצבאיות הכרוכות בחזירה הסובייטית למרחב והאיום הסובייטי באיזור תעלת סואץ.

● השריפה בנמלהתעופה לוד וקביעת סידורים תכופים למניעת שיבושים בתנועת הנוסעים.

● התנגדות חברי ההסתדרות לניכוי מס-המפלגות - איהעמדת טפסים לרשות המסבים, שיבושים בהמצאת טפסי התנגדות ואיבהגרת המצב המישפטי למעסיקים ולעובדים.

● מדיניות הממשלה - הצהרות סותרות של השרים והבעת עמדות מנוגדות בפומבי.

● התקרית האחרונה בתעלת סואץ ונקיטת אמצעים מידיים למניעת הישנות תקריות מהסוג הנדון.

למרות שטעיף זה אינו חל על אנשי ה"עולם הזה" - כוח חדש (המשוחררים מ"חובה זו מפני שתנועתנו מיוצגת בכנסת), התנגדנו בחריפות לסעיף זה. טענתנו: ה"עיריות הן הגופים המושחתים ביותר בארץ. אייחילות מתחרה בהן עם חלוקתהשלל, הרשלנות עם השחיתות".

עיריות אלה זועקות להתעוררות אזרחית, שתוליד תנועותירפורמה בלתימפלגתיות. יש לעודד התעוררות כזאת - ולא להסיל עליה קנס, אם לא תצליח במכה הראשונה. מובן שגיש הסתייגויות מקיפות להצעת חוק זו.

על היחס הליברלי שיינתן לערבים אחרי הסיפוח אן שכונתם האמיתית היא להקים רודניה יהודית, מעין "יהודיה"?

זו הרגיו את סגן שר הפנים הדתי, ישר אל בן-מאיר, והוא הפיל את כישרון ה"פילפול התלמודי שלו - שאינו מבטול כלל - כדי להוכיח שמשממע מדברי שאני מתנגד בכלל לאיחוד העיר!



ברמאיר

ויכוח חשוב יותר היה על חלק אחר של החוק - זה הקובע כי רשימה חדשה ל"עיריה, שאינה קשורה עם סיעה המיוצגת בכנסת, חייבת להפקיד 3000 ל"י, ותפסיד את הסכום הזה אם תיכשל בבחיירות.

ביום הראשון אחרי מלחמת ששת הימים הייתה הארץ כולה בטוחה כי עתה נפתח הפתח לשלום כולל במרחב. ביום ה-503 אחרי המלחמה נפלו, בשבת האחרונה, כעשרים חיילי צה"ל לאורך גבול לוחית ישראל, מן התעלה בדרום ועד הרי סוריה בצפון.

הממשלה

כך נמנע

המשבר

שוב נגרמה סערה בכוס המים של הלי- כוד-הלאומי. המשבר הגדול, שהיה צריך להביא לפרישת גח"ל מן הממשלה, לא בא. למעשה, היה הדבר בטוח מן הרגע הראשון. כי משבר כזה יכול היה לקרות רק במקרה אחד: אילו החליט לוי אשכול להת- זר שטחים תמורת הסדר-שלום. החלטה כזו הייתה מכריחה את מנחם בגין ועמיתיו הליבראלי לפרוש. אולם לוי אשכול כלל אינו חולם על אפ- שרות כזאת.

שדום ברי שטחים. הגישה עם ירון אומנם ראו כי השליט מעבר-הירדן מוכן עתה להסדר, בהסכמתו הרשמית-למה- צה של גמאל עבד-אלנאצר.

חוסין, הכפוף ללחץ אמריקאי, ועבד-אל- נאצר, הכפוף ללחץ סובייטי, נוטים בכיוון זה בליט ברורה. שתי המעצמות האדירות מעוניינות במניעת עימות ביניהן במרחב. הן חוששות שכל התלקחות נוספת, ואפילו החרפה נוספת של המצב, עלולה לגרום איר- חן לעימות כזה.

אולם חופש-התימרון של חוסין מוגבל ביותר. תנאי-המאסיומ, שהוא יכול להס- כים להם, מבלי להביא עליה על מישור: החזרת כל הגדה לירדן, מלבד ירו- שלי.

● קביעת נוכחות-יוקרה ירדנית כלשהי במקומות הקדושים בירושלים. ● פירוז הגדה מכל כוח צבאי (ואולי נוכחות צבאית ישראלית מוגבלת ליד ה- ירדן, לזמן מה).

מינימום ומאכסימום. לגבי הקבוצה המרכזית בממשלת הליכוד הלאומי, בהנה- גת אשכול ואלון, תנאים אלה אינם באים בחשבון.

המגעים הראשונים הוכיחו כי בין המיני- מום של ממשלת-הליכוד והמאכסימום של המלך חוסין פעורה תהום.

העימות עם דין. מכיוון שהאמרי- קאים, וכמעט כל שאר ידידי-ישראל בעולם, תומכים בהסדר על-פי הקו הירדני, ומתנג- דים לכל סיפוח, מעוניינת הממשלה למנוע כל עימות גלוי, ועל כן היא מנצלת נאומים פומביים של הירדנים ואמיתות אחרות כדי לטעון כי חוסין כלל אינו רוצה בשלום. אבא אבן מסכים עם קו זה. לכן, בחזרו לארץ, השתנה הסיגנון בו נקט בחו"ל. עתה קבע גם הוא שאין סיכוי קרוב לשלום — "מפני ששום ממשלה ערבית אינה מוכנה לכך".

ובינתיים הוארכה שליחות יארינג בהס- מה כללית. כל הצדדים במרחב היו מעוניי- ניכ בסכמת זו, שפטרה אותם מכל הכרעה. כל זה היה רצוי לאשכול, כי מצב זה פטר את הממשלה מן הצורך להחליט החל- טה כלשהי, מעט את פרישת גח"ל, וממילא מנע גם את העימות בין אשכול-אלון- אבן לבין משה דיין, עימות שאשכול רוצה למנוע בכל מחיר — גם מחיר המשפיע על סיכויי השלום.

האיש שלא בא

הכל נראה תמים לגמרי. ראש-הממשלה היה חולה, לא בא לשיבת-הממשלה, ש- נדלה על-ידי סגנו, יגאל אלון. שרי-הביטחון, משה דיין, היה עסוק. הוא סייר לאורך תעלת-סואץ, שם אירעה התקרית החמורה יום לפני כן. אך המציאות לא הייתה תמימה כל-כך.

המראה של העיר קנטרה המצרית בשעת ההכרזה האחרונה

דים, בו לא נלקחה בחשבון תגובת העולם או פעולת-גמול ישראלית. המצרים, כך נר- אה בבירור, היו מוכנים מראש לשלם את המחיר, ובלבד להצליח בהנחתת המלומה, מוראלית בעיקרה, על ישראל.

לפני חודש וחצי ערכו המצרים התקפה ארטילרית דומה, שעלתה לצה"ל בעשרה קורבנות. מאז, למרות השקט היחסי ששרר באזור התעלה, המשיכו כתבים לדווח מ- קהיר ללא הרף על הכוננות המתמדת ה- שוררת בכל המיתחם הצבאי הענקי שהקימו המצרים באזור המשתרע מן התעלה ועד קהיר. רק ימים מעטים לפני ההתקפה של שבת, פורסמו דרישותיהם של קצינים מצ- ריים שלחצו על נאצר והמטה הצבאי ה- מצרי, לפתוח בפעולות צבאיות, בהיקף מוג- בל, נגד ישראל.

הלך העיקרי שילמד — במחיר הקור- בנות שנפלו בשבת האחרונה — ואפילו אם זה הלך לו התכוונו המצרים, הוא שתעלת סואץ אינה קו גבול — אלא קו חזית קדמי.

מחבר הדו"ח, שעורר את הציבור בארץ, הוא הפרופסור אלברט ב. סייבין מארצות- הברית. הדו"ח של סייבין מספר על פגישות של משלחת פרופסורים אמריקאיים, חברי איר- גון בשם אמפי, עם מנהיגי מצרים וירדן. **רצינות תהומית.** הדו"ח מביא, בהב- לטה רבה, את אימי-ההשמדה של מדינות- ערב על ישראל, ואת דרישת הערבים לפי- נוי השטחים הכבושים. כן מצביע הדו"ח על "התנגדות עצומה להסדר מצד הערבים" ומביא את גירסת מנהיגי-ערב על היחס ה- שלילי של ישראל לתושבי השטחים הכבו- שים.

בסכמו את הפגישות מציע סייבין ליש- ראל, ברצינות תהומית:

● "לפתח במהירות האפשרית די כושר צבאי משוכלל כדי להרתיע למשך זמן רב כל תוכניות ערביות להתקפת-פתע של מה- לומה ראשונה.

● "להוציא לפועל את המימרה העברית העתיקה: איוהו גיבור מכל הגיבורים — שיכול להפוך איויב לידו".

המפלא בפרסום הנרחב אשר ניתן ל- דו"ח — הוא מחברו. כי פרופסור אלברט סייבין אינו אישיות ברת-סמכא לענייני המרחב או אסטרטגיה. הוא ידוע ומכובד כמי שהמצא חיסון נגד שיתוק-ילדים.

● אמפי — פרופסור אמריקאי למען השלום במזרח התיכון — הוקם ביוני '67. מטרתו — להשיג שלום ברי-קיימא בין יש- ראל ומדינות-ערב.

כאשר נחתו הפגזים על

בגדה המערבית. טענו החיילים ה- תירו אחריהם לא רק גזיות של 15 חיילים

כגזים חול כדורגל

ומספר כפול של פצועים, אלא גם ככה סימני-שאלה.

מרבית סימני-השאלה ריחפו מעל הכיבה שהגיעה את המצרים להתקפת הפתע הארטי- לרית המלווית בנסיונות נחיתה של אנשי קומנדו. פרשנים הביאו אלף ואתח אפשרו- יות שדחפו את המצרים למבצע רבי-המי- מ

מצריים פגזים בסוללת התותחים.

בפתחי הבונקרים, בגדה המערבית איפסו את כוננות כלי-הירי.

בגדה המערבית הכינו אנשי קומנדו סירות נחיתה כדי לצלות את התעלה.

המהומים ביחד, לפי מישאל זה, 44.5% — רוב בולט נגד דין.

חשוב עוד יותר: מהצית התומכים בדין הודיעו, כי לא יצביעו בעדו אם יפרוש מ- מפלגת-העבודה ויתייצב בבחירות בראש רשימה חדשה משלו.

אם נכונה תוצאה זו, פירוש הדבר כי דין לא יוכל להגשים את התוכנית להקים רשימה כזו, כדי שתהווה רוב בכנסת ה- שביעית, יחד עם גח"ל והדתיים. הסדר-הכל פשוט אינו מספיק — וגסיון כזה עלול לסתום את הגולל על סיכויי של דין להגיע לשלטון בעתיד הנראה לעין.

יחסים מרחביים

המומחה

מן החוץ

אין שבוע בו לא מתפרסם דו"ח אסטרט- טגי או פוליטי על בעיות המימון התיכון. נקודת המוצא של כל הדו"חות הללו היא — שחייבים למצוא הסדר לבעיות המרחב, אחרת — יגרום המצב באזור את העולם כולו להתפוצצות מלחמתית.

והנה, השבוע, התפרסם בקול גדול דו"ח נוסף. הארץ פירסם קטעים נרחבים ממנו. ידי- עות אחרונות תימצת אותו. משה דיין ב- הופעתו לפני סטודנטים בהיכל התרבות, קרא קטעים מתוכו.

הישיבה לא הייתה ישיבה רגילה. הייתה לה חשיבות מיוחדת — כי בה עמד שרי-החוץ אבא אבן למסור את הדו"ח שלו על הגי- שושים עם ירדן והשגריר יארינג. ועל שיחתו הסודית עם הנשיא לינדון ג'ונסון, בעניין הפאנטומים. עם ישיבה זו היה צריך להתחיל הבירור הגדול, שחיכו לו בציפייה מתוחה.

סיוור של דין ליד התעלה היה הגיוני — אך בוודאי היה חשוב פחות מהשתתפותו בשיבה זו של הממשלה. אין הוא רמטכ"ל, אלא שרי-ביטחון. אם כן, מדוע לא הופיע? הסיבה האמיתית, שלא נעלמה מעיני עמיתיו: הרצון להפגין זילזול באבא אבן, שזה היה רגעו הגדול, ולהביע אי-הכרה ב- מעמדו של אלון כראש-ממשלה בפועל.

רעת-קהל

כמה לדיין?

למראית-עין, נראה המישאל כניצחון ל- דיין. בסקר של המכון למחקר-שווקים, נס- תבר כי 33.4% של הנשאלים היו בעד משה דיין כראש-הממשלה. 17.1% בעד אשכול, 15% בעד אלון ו-11.6% בעד אבן. 6.3% בעד רבין. פינחס ספיר קיבל רק 0.8%. אולם בין חסידי-דין עורר מישאל זה מורת-רוח מוצדקת. כי הניצחון קיים רק בעיני מי שמעיף בו מבט שטחי. בכל מיבחן פוליטי אמיתי, מתחברים הקולות של יריבי דיין — אשכול, אלון, אבן, ספיר ורבין —

האיש שנכנס עם חוסין

תעות. הוא שלט יותר בתגובתו. אבל ידו התכווצה לשבריר של שנייה סביב התפריט המקושט. "לעזאזל!" רטן לעצמו. "מה עוד יודע האיש הזה?" וברגע זה החליט סופית כי לא במיקרה נמצא יגאל במטוס הזה, ודווקא במחלקה הראשונה. פשוט עקב אחריו, טמן לו מארב — ועכשיו יש לו חמש שעות בשביל להוציא ממנו את הסוד, לפני שיגיע המטוס ללוד.

בעצם — הסוד כבר לא סוד. הרי הוא יודע ששמי לא לס, הוא יודע שנפגשתי עם חוסין. לכל הרוחות... אין סודות יו"ר...

התכווה אליהם — לברור!

אורות תל-אביב נצצו למטה, שיו לעיר מראה של מטרופוליס ענקי. וכעבור דקה — אורות מסלול-הנחיתה בלוד. המטוס היגדול נגע בניחור קל בקרקע, רעש מנועיו גבר, ואורות בנייני הנמל חלפו במטושת. יגאל ראה את המטוס מתקרב לבניין המרי, כזי, ניסה לראות אם עומד מישור על מיר-פסתי-החציית. אבל במקום לעצור, סובב היגאל את המטוס כך, שדלתות-הציאה פנו אל השה הפתוח ולא אל בית-הנחיתה. "חבל", אמר לעצמו, "שולה לא תראה אותי יוצא מן המחלקה הראשונה".

הוא רצה ללחוץ את ידי גיוני, אבל הלה כבר עמד בפתח — ראשון היורדים. "אין דבר", היררה, "אגיד לו שלום בפעם אחרת." צינה קלה הרעידה את כל גופו, ואחריה הציף אותו גל של חום — כאשר נזכר בסיפור הפאנטסטי ששמע במשך היגיוס. כל עיתונאי בישראל היה נותן שנה מחייו בשביל הסיפור הזה.

אבל בכל זאת ניתנה לו הזדמנות לי שוחח עם גיוני. הוא מצא אותו עומד לצד כבש-המטוס, מוקף חצי תריסר גברים בחליפות שחורות. "בוא, יגאל!" קרא לו גיוני.

יגאל יגיש אליו. "ידידי כאן אינם מריר צים שאתה יודע את הסיפור. הם רוצים שתתלווה אליהם לברור קטן. ובראותו את מבטו של יגאל תר סביב, הבין לרוח: "אף אחד לא ראה אותך יורד מן המטוס. ישלחו מבריק לביתך שלא יכולת להגיע בטיסה האחת."

עכשיו היה תורו של יגאל להיראות נדהם.

זהו סיפור דימוני לחלוטין. למרות שכל גיבוריו אינם דימוניים כלל. הוא בא לענות על השאלה שכל איש שואל את עצמו בלי הרף: מה היה קורה אילו היתה אפשרית פגישה בין אשכול למלך חוסין?

מאת שלום כהן

תר, של נוסעי המחלקה הראשונה. בחשית בות ררה יגאל לתור הקצר.

מיסטר רם

מהר-אביב

נוסעי טיסה 067 היו כבר בולם במקור-מם. המדרגות הנעות הורחקו מן הדלת האחורית. עוד מעט תיסגר גם הדלת היקדמית. ברחבי בית-הנחיתה הענקי היה קולה של השדרנית: "זוהי קריאה למיסטר דויד רם, נוסע ב-067. בטיסה 067 לתל-אביב. מר רם מתבקש לגשת מייד ל-אולם הציאה. תודה."

ידו תובעת מ'ישראל להבהיר את מכת השלום' ומציגה תנאים למ'י

יארניג קיבל, "הבהרות חדשות" מרבית-עמון ומגלה אופטימיות למציאת פתרון

אך נראה שמר רם לא שמע את הקריאה, או אולי לא הגיע לנמל. עברו למעלה 15 דקות, ומיגדל-הפיקוח הודיע לקברניט היגומט הגדול שהוא יכול להתכונן להמראה. "זוהי הקריאה האחרונה לנוסע דויד רם, מטיסה 067 של ב-067. לתל-אביב. מר רם — אנא פנה לאולם הציאה."

"מה מעכב אותנו?" שאל יגאל שמיר את הדייל הראשי, שדאג לנוחיותם של נוסעי המחלקה הראשונה.

הדייל העיף מבט על רשימת הנוסעים שבידו. "חסר לנו נוסע אחד. מיסטר דויד רם. לתל-אביב. אם לא יגיע מייד אנחנו... אוה, סיר, הנה הוא. נוכל לזוז."

הוא מיהר ליטול מידי הנוסע הניכנס את תיק העור השחור שבידו, כדי להניחו מן תחת למושב. מיסטר רם הסיר את מעיל-הגשם, מסר אותו לידי הדייל, התיישב במושב שליד החלון, הניח את מיגבעתו על המושב הריק שלידו, הידק את חגורת-הבטיחות סביב מותניו. הכל במהירות וביעירות, כאדם שכבר טס הרבה וכאילו היה מבקש סליחה אילמת על שגרם לאיחור במראה.

המטוס ניתק ממקומו, בתנועה איטית ומתנגדת. יגאל שמיר בחן את פני הנוסע האחרון שישב מן העבר השני של המעבר: השיער השחור, המצח הרחב ששינה לו היגאונטליגנטי, תחיה-הפנים המודגשים, "מיסטר דויד רם", מילמל לעצמו, "מיסטר דויד רם, הא?" והוא הקפיד להרים היטב את העיתון שבידו, כדי ששכנו לא יבחין בו. ובמחור חזר כל הזמן המיפוט: "מיסטר דויד רם, הא? מיסטר רם? או קוראים לך מיסטר רם עכשיו?"

לפתע לא יכול היה להתאפק, ופרץ ב צחוק רם ומתגלגל. למזלו נבלע הצחוק ב רעש המחירי של המטוס הממריא.

שוב תפסת אותי! אור הצהוב, מאחורי שתי השורות הקובעות שיש להדק את החגורות וש-

יגאל שמיר חיך לדיילת הבלונדית. ב דרך כלל דיילות-הקרקע של ב-067. בלונדון עסוקות מכדי שישבו יותר מאשר צל של חיך קר ומנומס. אבל היום לא היה דוחק, והמטוס שעמד לצאת עוד מעט לתל-אביב היה כימעט ריק.

הדיילת נטלה את כרטיס-הטיסה של יגאל, אחר עילעלה בדרכון. שמיר יגאל... 32... תל-אביב... עיתונאי... רוק. "אתן לך מושב במחלקה הראשונה", אמרה לו. זהו סוג המחחת שעושים מדי פעם לגבי אנשים חשובים, כשממילא פנו יים מקומות במחלקה הראשונה. זה נזקף על חשבון יחסי-הגיבור של החברה. כהנאה גלויה נטל יגאל את תיק-היד

שלו וצעד לכיוון חדר-ההמתנה, בקומה היגנייה של הבניין. הוא קנה כמה פיסות מתקנים בקיוסק העגול, לקח טופס של המהווה האחרונה של הדיילי אקספרס, וי שקע בכורסת-עור, עד שיבוא הזמן לעלות למטוס.

את הדיילי אקספרס העסיקה תעלומה אנושית גדולה: לאן נעלמה אתל הפעוטה, אחרי שאביה רצה את אמה. את יגאל זה עניין קצת פחות. עינו חרה לפניה תחנתו של העמוד. "מגעים ישראליים-ירדניים ב לונדון?" שאלה כותרת צנועה מאוד. ומ תחתה כמה שורות — בדיוק לפי מיתוד חשיבות שהקורא האנגלי מייחס לנושא זה כזה:

"דובר השגרירות האשמיית המלכותית בלונדון הכחיש נימרוצת, באוזני כתב דיילי אקספרס, את השמועה כאילו נערכים לאחר רונה פנישיות-גיוש חשאיות בין שליח ישראלי וסמטלה לבין נציג ירדני בכיר.

"אנו סולידאריים עם הקו הערבי הכללי ולא נסטה מן הכללים שנקבעו בוועידת חרטום, הצהיר הוד מעלתו. לשאלה נוספת, השיב: "את רצוננו בפתרון מדיני צו דק אנו מרמזים בסיוע לדר יארניג ב שליחות."

שני תורים

יגאל נשמע הקול הדקיק בוקע מן היקירה: "יור אטנשן, פליז, ב-067. מודיעה על טיסה 067 לרומא, ציריך, תל אביב. כל הנוסעים מתבקשים לפנות ליציאה מספר 2. תאנן יו. יור אטנשן, פליז, ב-067. מודיעה..."

יגאל קיפל את העיתון, והניח אותו על הכורסה. במטוס יקבל חומר-קריאה אחי הוא וידא את מספר הטיסה שעל כרטיס העלייה למטוס, וצעד לעבר יציאה מספר 2. שני תורים הוזנבו לידה: אחד ארוך, של נוסעי מחלקת התיירות, השני קצר הרבה יו

המלך חוסין מקיים אישית את המגעים רחשובים במיתקפתו החדשה להסדר מדיני עם ישראל

גיוני המשיך: "אני חושב שאין צורך בכל זה. אמרתי לידידי כאן שאפשר לסמוך עליך. שאתה מבין את רצינות העניין. מה אתה אומר?"

העיתונאי שוב הביט בחבורה השקטה ר המנומסת. בשתי המכוניות האמריקאיות היגדולות שהמתינו על המסלול עצמו, במר חק כמה מטרים. "בוודאי, גיוני! אני מבין היטב. אני מודה לך מאוד. אתם יכיר לים לסמוך עלי. אני נותן לכם את דיברתי. איש לא יידע על השיחה שלנו." הוא חיך: "כשיבוא הזמן לגלות — תן לי רמו, טוב?" גיוני צחק בידידות. "לא אשכח" הבטיח. ואז לחץ את ידו, אמר לו שלום, ועמד

הרגיש שתעלומה מדינית גדולה מצפה לי פיענוחה. מה עשה גיוני בלונדון? ולמה תחת שם מווייף?

במהירות גילגל במחור 101 אפשרויות. מה קורה בלונדון? מה יכול להעסיק את גיוני בלונדון? ואז ראה את האור הגדול. ובמרכז האור — השורות הקצרות מתוך הדיילי אקספרס. בוודאי! איזה עיוור אני! השיחות עם הירדנים!

גיוני נראה עסוק מאוד בקריאת התפריט שהגיש להם הדייל הראשי. יגאל כיעכע בגרונו. "אמור לי, איך היתה הפגישה עם המלך הקטן?" הפעם כבר היה שכנו מחוסן בפני הפי

במדינה

כרמיאל

לייחד

או

לדרו?

כאשר הפקיעה ממשלת ישראל חלק מ- קרקעות ערביי-הגליל כדי להקים את כרמי- אל, הייתה המטרה המוצהרת: ייחוד הגליל. החודש, נודע על מאמציהם של משרד- הקליטה ושל סגן-ראש-הממשלה יגאל אלון שפנו לצוות מקימי כרמיאל בבקשה: לאפשר לשר לשרה של דרוזים צעירים, שסיימו את שירותם בצה"ל, להשתקע אף הם בעיר- הגליל המוקמת.

מהו יחסם של תושבי-המקום לבואם ה- אפשרי של הדרוזים? זאת ביקש לבדוק מישאל-זוטא של העולם הזה, שגערך השבוע בכרמיאל — שעה שבמשרד צוות מקימי- כרמיאל עדיין דנים בקדחתנות בבקשתו ה- מביכה של יגאל אלון.

סכין בנב. "אנחנו המייסדים לא רצינו שכרמיאל תהיה שלומי או חצור שנייה. לי- כן התנגדנו ליישוב עולים חדשים. וכעת דרוזים? באנו לייחד את הגליל ולא לדרו- אותו!" קצו פופצי, ראש קבוצת-הכדורגל של כרמיאל.

לעומתו, טוען לנדא מוני (17), פועל, גיגיני העובד בתעשייה, לאחר לבטים: "אני בעד איכלוס כרמיאל מה שיותר מהר. לא משנה אם בדרוזים או ביהודים."

מתנגד יצחק עטייה (26), בלי מקום-עבו- דה קבוע, נשוי: "דרוזים? כמה שהיום הם איתנו מהר יכולים לתקוע לנו סכין בגב. וגם אין כאן עבודה ליהודים — מה עוד רוצים להוסיף דרוזים?"

מתנגד לדעתו סטרול ספל (30), בעל- מסעדה שעסקו הוא מקום-מיפגש מרכזי במקום: "דווקא טוב! זה יוסיף לי קלינ- טים!"

"ערבי מדוכדך". אולם בעל חנות- הפרחים שממול, יוסף שוחט (29), מחתר על הקלינטורה הדרוזית — אולי משום שאינם נוהגים לקנות פרחים: "כל הכבוד לדרוזים. עוזרים למדינה. אבל לדעתי אין להם מקום בכרמיאל". הוא טוען.

מתעורבת צעירה, שמסרבת למסור את שמה בקול רם: "מה? בשביל הצבא הם טובים ובשביל כרמיאל לא?" מגיב ומסביר שוחט: "הם לא ירגישו פה טוב. בדיוק כפי שהרגשנו בחול". מה אע- שה אם הילד שלי יריב איתם, יום אחד, ויגיד לבן שלהם: "ערבי מלכלך?" והוא מסכם: "שיתנו להם את הכל — אבל רק בכפרים שלהם!"

"בעיות עצומות". אבל זוהי, כמו- בן, לא הגישה הכללית. מורס לאופר (32), שעלה לפני חודש מארצות-הברית, מוועד מעצם השאלה:

"אני לא מסוגל לתפוס! הוא אומר בקול נמוך. "העם שסבל מאפליה בחול" — ר"י זה כאן באפליה?"

והוא מסביר: "יש כאן שאומרים שמסוכן לתת בהם אמון — למרות ששירתו בצבא. אז מתי יתנו בהם אמון? כך מתחילה שיג- אה בין עדות?"

אבל דבריו של לאופר אינם משכנעים את אבי רוזנפלד (17), תלמיד תיכון: "אם יבואו דרוזים — חצי מהתושבים יעזבו", קובע אבי. והוא מוסיף: "למאורקים בקושי נתנו להיכנס הנה — ואתה חושב שיתנו לדרו- זים לגור אצלנו?"

יש גם לבטים. כי לא כל אחד הוא בעל דיעה ברורה וחוחכת.

מהרהר בקול רם לוי גד (32): "אישית, אני בעד התיישבות של דרוזים — ואפילו של ערבים מתקדמים. אבל זה יצור בעיות עצומות. קשה לי להאמין שנוכל להתמודד עם זה. מכל מקום — לא, לא בשלב זה." דעה עוד פחות ברורה יש להנרי הרץ (29), פועל דמוס לפי מקצועו: "אני רק שלוש שנים בארץ, הוא מתנצל, "לא מכיר דרוזים".

החלטי יותר עולה חדש אחר, שעלה לפני חצי שנה: נסיליסקי (26), ימאי לשעבר ש- עלה מארגנטינה מגיב: "מה יש? אין לנו כבר מספיק סלט פה? רומנים, פולנים, מא- רוקאים, דרום-אמריקאים וכל מיני אנשים! רק זה עוד חסר לנו — דרוזים! מחר יבואו גם סניגים שיביאו קודם כל עבודה. אם לא — אני חושב שאחזור לארגנטינה."



בין הניירות היו כמה קיטעי-עיתונות של אותו בוקר, שדיווחו על נאום דיין בהיכל- החרבות. המזכיר העיף מבט נוסף בכתורות, ואמר לעצמו: "הוקן יקפוז לשמים כש- יקרא זאת. חבלה — פשוט מאוד חבלה." הוא ידע על הוויכוח בין אשכול לדיין, בו דרש שר-הביטחון לגלות לאזרחי-המדי- נה מה קורה מאחורי הקלעים, ואת תשו- בתו של אשכול: "זאת תהיה חבלה. זה ישים קץ לשיחות לפני שבכלל יתחילו!" נו, זה עניינם הם, חשב, ודפק בדלת. המיבוק הראשון היה מלונדון. נשלח ב- צופן ופוענת. גיוני הודיע שהוא חוזר הלילה לתל-אביב, שאשכול יתכונן לנסוע. "מחר נפתח מושב-החורף של הכנסת", הוזכר המזכיר לראש הממשלה. "מה לומר לאלה שישאלו עליך?" "תפיק כבר היום שאני צרוד. מצונן. לא יכול לדבר."

המזכיר רשם משהו בפנקסו. אשכול הו- טיף: "יגאל יענה להצעת איהאמון."

אין מה להציע

ה כד היה מוכן: האור הירוק מגיוני בלונדון, האליבי לציבור הישראלי, ה- מטוס המיוחד של אל-לע, סידורי הבטיחות. אבל שאלה אחת נותרה עדיין ללא מע- נה: מה לומר לחוסין? האם אפשר להע- לות הצעה ממשית, שתזוין את הכדור סוף- סוף קדימה?

הפיתוי היה גדול — להיות האיש שעל שמו תירשם הוכות הגדולה של הבאת השלום! אבל עם כל הקסם שבמחשבה זו — לא הישלה ראש-הממשלה את עצמו. לבטיו הישרו אווירה של מתחיות ועצ- בנות על כל מי שידע את הסוד שמאחריהם. פעמיים ניגש אחד משומרי-הראש אל המז- כיר, ובפיו השאלה: "נו, נוסעים?" פעמיים השיב המזכיר, במלוא הכנות: "אני עוד לא יודע. שוקלים." בפעם הש- לישית נידמה היה לו שהוא יכול להתנבא: "אני חושב שלא נוסעים. פשוט אין לנו מה להציע לחוסין. או על כל פנים מה שמוכנים להציע לו — הוא לא יוכל לקבל. אז למה לעשות רוח סתם?"

רגע לראותו סוסע בווד לעבר הדלת ה- מוארת של בית-הנתיבות. "לירושלים!" אמר לנהג של המכונית האפורה. "מהר!"

ביקור-פתע בכותר



גיוני היה עייף. עייף מאוד. למעלה מ- 36 שעות לא ישן. גם התנומה ש- הוא קיחה לחטוף במטוס אבדה לו, בגלל העיתונאי ההוא. ואחרי הטיסה הזאת — חמש שעות רצופות עם אשכול. חמש שעות של שאלות, וחיטוטים, ושיקולים, והיסוסים. ומה דעתך על זה, ומה יקרה אם, ואם לא. עכשיו היה סחוט לגמרי. חש כאילו הוא מלא צמר-גפן, או ערפל דביק. צעדיו, בי- רדתו אל המכונית הרשמית הגדולה, היו כשל זקן. סימן של עייפות עליונה, שכן למרות שנותיו, נשא את עצמו תמיד כגבר צעיר מלא-און. "הביתה", אמר לנהג.

המרחק מביתו של ראש-הממשלה לביתו, הוא קצר מאוד. בדרך-כלל העדיף לעשותו ברגל. אבל לא הלילה. הלילה? בעצם כבר בוקר. שם, ממזרח, כבר האדומים השמים. המזרח. ירושלים המזרחית. העיר העתיקה. "סע לעיר העתיקה", הורה לפתע לנהג. "לכוחל, דרך שער יפו. סע לאט."

מאז שיחרור העיר העתיקה, בגיוני של השנה שעברה, הוא שרוי בחלום האכזרי- העתיקות. רחוב ממילא, שער יפו עם המיד- שאות החדשות של טדי קולק, רחוב האר- מנים. הוא עצם לרגע את עיניו. שירה אינסופית של חיות עלתה כנגדו. משמאלו — הרובע היהודי. לא כמו שהוא עומד עכשיו, על בתי המשוחררים המשוניים. של- טיו המבהיקים בדימוי השחר.

ושם, מעל לקו החורבות — כיפת-הסלע, שחורה בצד אחד, ומוקפת הילה לווהטת ממזרח. עיניים חומות, גדולות ועצובות. עיניו של המלך חוסיין. מדבר בשקט — אבל עיניו קרועות, טובעות בגעגועים למר- אה הזה.

לפתע — הכוחל. מבט אחד, צביטה אחת בלב. על מה? על זכרונות העבר? על ה- מראה המשונה, הבלתי-קדוש שהוא לובש עכשיו? "הביתה", הורה לנהג. "מהר."

בתשע בבוקר הוא צריך להשתתף ב- ישיבה המיוחדת, שתדון בכל מה שהוא מסר הלילה לאשכול.

פגישה עם המלך



רבותי, אני לא יודע מה יצא מכל המהלך הזה, אבל ברור שאנחנו צרי- כים להמשיך. גיוני חזר אחריו בלילה מפגישתו עם המלך חוסיין. ביקשתי ממנו למסור דו"ח על המגעים."

גיוני ניגב את משקפיו, הניח אותם בקפידה על אפו, ופתח: "למעשה, לא חל- שום שינוי מהותי בעמדה של שליטי ירדן. המלך עדיין מבקש הבהרות לי- גבי שבע הנקודות. מסרתי לו את ה- החלטת, כי בינתיים אנו מוכנים לקבוע רק את שבעת הנושאים, שבדעתנו להעלות לי-

ושינוי פוסט ו.מ.מ.ס."

מ"מ עם ירדן-בתהליך של התחלה

"חוסיין יתעלם מהתנגדות נאצר"

אבל נתן להבין כי המדובר בשר החוץ ה- מצרי, עימו נפגש בניירורק.

"קבענו שאביא את תשובתנו הלילה."

כאשר שוב יצא מר דויד לם ללונדון, בשעה ארבע אחרי הצהריים, נשא עימו את תשובת ישראל: אם מוכן המלך חוסיין לפ- גוש את נציג ישראל — יהיה זה מר לוי אשכול בכבודו ובעצמו, לבדו, בלי שר- הביטחון משה דיין.

הצטננות

דיפרומאטית

דיעה קטנה, שיצאה בביליטין היומי של לישכת העיתונות הממשלתית, אמרה: "ראש הממשלה מר לוי אשכול זקק בהצ- טננות קלה. ורופאיו ציוו עליו להישאר מס- פר ימים בביתו."

אבל החולה הגדול התנהג במלוא המרץ הרגיל שלו. הלה הפגישות שנקבעו קודם לכן בוטלו, ואיש לא הורשה להיכנס אליו. רק מזכירו המדיני הביא לו את השרדים והדו"חות החיוניים, כדי שיוכל לנהל את ענייני-המדינה מתוך-השינה שלו.

דיין. רק אם יקבל את סדר-היום הזה — בתוספת נושאים שהוא ירצה להעלות — ניתן להגיע לשלב הבא, של קביעת שיחה ראשונה בה יוחלפו דיעות מהותיות.

תגובת אל-ריפאעי הייתה שלילית לחלו- טין. הוא אפילו התערב בדברי ואמר שהוא לא רואה כל סימן לרצון להתקדמות מצידו. אבל ד"ר יארינג הזהיר את השיחה לפסים קונסטרוקטיביים, ואמר שכיוון ש- מדובר בסוף הכל בשיחות בלתי-פורמליות, שכל כוונתן לקבוע את מיסגרת שיחות- הגישוש — שגם הן תהיינה בלתי-פורמל- ליות — יש לראות בהצעה הישראלית, בי- שלב זה, כמספיק להנחה סבירה שיש להמ- שיך לקראת השלב הבא.

"המלך שאל מי יבוא לשיחה איתו, בי- מיקרה שיוסכם על קיום שיחה כזאת. אמר- תי לו שכנראה יהיה זה ראש-הממשלה. הוא השיב שהיה מעדיף לנהל את השיחות עם שר-הביטחון. ואם הדבר לא ניתן, מעד- מים השומרים עם ממשלת-ישראל, אזי רצוי שנגאל דיין יתחלה אל ראש-הממשלה. השבתי כי אביא את המישאלה לממשלה. "לפי החלטת הממשלה מישיבתה הקודמת,



סמי גרינשפן, בעלה הרביעי של אביבה ירושלמי מזה שנתיים, עיתונאי ומתרגם סרטים, העומד עתה בפני גירושין מהירשט העשירה.

המחזה שהפך כבר לתמונה שגרה, תחת בחייה הלה של תלמידי לא היה מחזה מלבד ביותר. אשה נאה, לבושה ב' הידור, שהותירה את שנותיה הלה מ' אחריה, הייתה מבלה עד שעות מאוחרות במוקדי הבידור הליליים של תלמידי. היא היתה באה בגפה, מצטנעת בתוך המולה מבלי למשוך תשומת לב, מוצאת לה פינה ליד הבאר ועוקבת משם באיטיות מירבית אחר המתחולל סביבה, כאילו אינה שייכת. אבל לאחר ששתתה כמה כוסות, כבר הייתה בגילופין. לפתע, היתה הופכת לדמות אחרת.

מה שהיה מתחולל אחר כך עורר הסתייגויות גם בקרב אותם ציפורי-הלילה הרגילים לתופעות מוזרות. כשהיא קהת-חושם, ניסתה האשה לצאת מבידוריה, לחפש חברה ובני-לחיה בדרכים לא שגרתיות. לרוב — היו ניסיונות אלה מסתיימים באותה צורה: ידידה ומכירה היו לוקחים אותה במצב של שיכרות, לדירתה.

★ ★ ★

שיא חדש

פיתחן והחברה התלמידי היתה עז' ברת לסדרהיים על הסצינות האומללות הללו, לולי אישיותה של גיבורתה. היתה זו אביבה ירושלמי (38), בתו של איל-התעשייה הישראלי חיים ירושלמי, ואהת היורשות של אימפריית-המיליונים שהשאיר אחריו כאשר נפטר ממחלת הסרטן, לפני שלוש שנים ב' ערך.

מאחרי הסצינות הדרמטיות שהתחוללו בפומבי הסתתרה טרגדיה אישית של אשה אומללה, שהזכירה לפבים את פרשתה של שרה צ'רצ'יל, בתו של וינסטון צ'רצ'יל,

„אנחנו ניתן לך כל מה שתבקש, אמרו, תיסעו לישראל אם אתה רוצה. נבנה לך שם בית ונפתח לך עסק, ואם לא ימצא חן בעיניכם — תחזרו לכאן או לכל מקום בעולם שתרצו. העיקר שסוואן תהיה מאושרת.”

„ואני רוצה להגיד לכם שאלה לא היו הבטחות-שווא. כי להוריה של סוואן יש חלק נכבד במלון פונטיבלו הידוע במיאמי, ו' מצבם הפינאנסי רחוק מאוד מלהיות מעורר ער.

„רק שלי אין, ולא הייתה מעולם, כל כוונה להתחתן.”

משחזר לא-נורמאלי. „באתי לארצות-הברית סתם ככה — לטייל, לכיף ולהינפש קצת מהמלחמה.” ממשיך הכובש הגדול. „ואני רוצה לומר לכם שזה משהו לא נורמאלי: עד כדי כך לא נורמאלי, שנשארתי שם שנה וחצי.”

הנקבות הללו שם לא יודעות בכלל מה זאת בושה — והן אוספות חוויות-מיטה ומין כמו שאדם אחר אוסף בולים. „קחו, למשל, את סוואן זאת. היא רק בת 21 — וכבר גרושה. זכרתי אותה ב' מיקרה, באיוו מסיבה.

„אני מתה להכיר ישראל, היא אמרה לי. והתכוונה לזה.”

„באותו לילה כבר עלתה אלי לדירה. כע' בור יומיים כבר התגוררתי בביתה המרוחת. רק שנינו — כי הוריה הבינו את הרמז ונסעו לשבועיים, לאיוושה מקום אחר.

„יש לה פונטיאק כחול פתוח, ועשיתי איתה טולים פאנטסטיים. עברתי את כל קליפורניה. בילינו בבארים ובבתי-המלון ה' מפוארים ביותר. הכל — על חשבונה, כי הסברתי לה שאני סטודנט ותפרן ואיני יכול להרשות לעצמי בילויים על רמה כזאת.”

„לא צריך מיקצועי!” סוואן היא סטודנטית להיסטוריה אמריקנית, באוניברסיטת מיאמי. אבל בתרגילי-מיטה היא כבר מזמן פרופסור. באיוו אוניברסיטה שרק תרצו.

„את תצלומי-העירום שלה לא אני ביקשתי לצלם. להיפך — היא שיכנעה אותי לצלם אותה כך. ניסיתי להסביר לה שאני לא צלם, ובוודאי רחוק מאוד מלהיות מיקצועי. לא נורא. כשביל מה שצריך כאן אין צורך להיות צלם מיקצועי, השיבה לי.

„רק כשהבאתי לה את התמונות, הבנתי למה היא התכוונה בדיק:

„עכשיו אני רוצה שלא נראה שבוע שלם, אמרה, תסתכל כל הזמן בתמונות ותראה אם מתחשק לך לחזור אלי.”

„שאלתי אותה אז אם היא רוצה את הנגיפים, שמה היא חוששת שאפרסם את תמונותיה.

„מה פתאום? מה יש לי להתבייש? פרי' סם כמה שתצצה, ענתה.

„אחר כך באה ההצעה המפתה של ה' הורים. כפי הנראה הם חיפשו לא רק בעל לסוואן, אלא גם בן לעצמם. את אחיה של סוואן הם איבדו, אישם בערכות ההיפס, בין סן-פרנסיסקו לניו-יורק, ועיקבותיו לא נודעו עד היום.

„מה שעוד יותר מעניין בכל העסק הוא — שזו משפחה קתולית אדוקה. סוואן אף גרה אותה איתה לכניסיה ביום ראשון — תראה איך זה ימצא חן בעיניך, אמרה. „זה שאני יהודי בכלל לא הפריע, לא לה ולא להוריה.”

„עניין מקובל.” „העניין הזה של ניסיון לשבוע הוא, כפי הנראה, שיטה מקובלת למדי בחוגי הנערות החופשיות באוניברסיטאות ארצות-הברית.

„כי בדיוק כמו שסוואן קבעה לי תקופת היעדרות של שבועה ימים, כך קרה לי גם עם רוזי. זו השתרעה על מיטתי בששון ו' בחוזה, עוד בליל היכרותנו הראשון, ול' אחר שהזמינה לעצמה אף היא מספר תמו'נות, בהן לא יותר המודל עלידי כיסויים מיותרים. היא גם הודיעה לי:

„עכשיו אני רוצה שלא נראה שבוע. אני אכיר לך חברה שלי, גם היא מאוניברסיטת קולוראדו. שכב גם איתה במשך ה' שבוע וחלטי בעצמך מי מאיתנו מוצאת חן בעיניך יותר.”

„מובן. שעשיתי כמצוה, כך שעם התקרב מועד ההחלטה הגורלית — נעלמתי מן ה' אופק. אחרי שנה וחצי של עבודת-פרך כ' מתואר לעיל, עליתי על אונייה גרמנית, ש' היתה קודם ישראלית ונקראה שלום, וחזרתי ארצה, דרך אירופה.”

במדינה

מתחלים: רק שבועה ימיימחלה לשנה, ב' ממוצע, קיימים בשורות המשטרה. **שישה מיליון ליטר דלק.** מצד שני, משרד-המשטרה נהנה מתקציב די נאה, כדי לשלם את כל הכבודה הזאת: 104 מיליון לירות, בשנה האחרונה.

יש למשטרת ישראל צימקונות המורכב מ'1260 כלי-רכב. הם נסעו, השנה, 32 מיל' יון קילומטר, צרכו שישה מיליון ליטר דלק, לשם כך היו זקוקים להרבה נהגי-משטרה חדשים: המשטרה הוציאה, לאנשיה, בשנה אחת בלבד, 664 רשיונות-נהיגה חדשים.

המשטרה גם עוסקת — בדו"ח השנתי שלה — בסטאטיסטיקה, כך, למשל, אפשר לגלות ש'15,982 אזרחי ישראל ביקשו תעוד'דה המאשרת שאין לגביהם רישום של עבר פלילי — ומהם היו 7365 איש שפנו לעזרת מיסמך זה לצניגות קונסולאריה זרה — כי נראה למטרת-ההגירה.

במכונת-אמת, לעומת זאת, נבדקו רק 267 איש, השנה.

מספר מאלף יותר הוא אומדן הפושעים. נראה: לזכרי הדו"ח, שבין כל 10 אלפים נפש בישראל יש 610 פושעים או לפחות — עבריינים.

לא כולם מסוכנים, למרבה המזל: מבין 106,110 תיקים פליליים אותם פתחה המש'טרה, השנה, היו רק 29 תיקי-רצח; 32 תי' קים על ניסיון לרצח; 44 על גרימת מוות ברשלנות.

אבל היו גם 1432 עבירות-מין השנה, 67 ניסיונות-שוד — ולא פחות מ'9483 גניבות רכב.

ישראלים בחו"ל

המאהב הגדול

הישראלים מרבים להתפאר בכיבושיהם הגשמיים — בייחוד כשהם בחו"ל, אבל האמת היא שכאשר הם נתקלים במוסר החופשי של ארצות מסוימות — כולל המוסר של הנע'רות הצעירות בארצות-הברית — הם נדהמים לחלוטין.

נדהמים — ומקבלים את הדין בשמחה מרובה, כך, לפחות, טוען אלי מזורחי (24), שיריונאי במלחמת-ששת-הימים ולאחר מכן — מנדי-נוער בשירות עיריית חיפה, שיצא מאז לאמריקה — וחזר כדי לספר על חוויותיו, מול פני המוסר האמריקאי.

סיפור מזורחי, השבוע: „הפתעתי הראשונה הייתה כשפגשתי את סוואן. נערה אמריקאית טובה, מבית טוב, הוריה גם קיבלו אותי נהדר:



תייר מזורחי במעלה משחזר לא-נורמאלי

שפה

סירוס

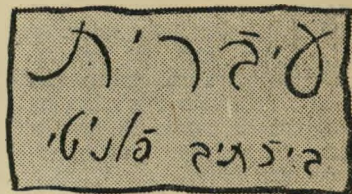
בתריסר

צורות

בדיחה עממית מספרת על שיטר שביקש לרשום דו"ח לנהג, אשר החנה את מכוניתו במקום אסור — אבל ביקש ממנו לעבור לרחוב סמוך, בעל שם יותר קל לקריאה. ומי לא שמע צברים מסרסים בתריסר צורות את ביטוייה של מילה לועזית, ה' כתובה באותיות עבריות?

בעוד האזנה הרגיל עובר על כך בשקט, התארגנה קבוצה של אזרחים אשר בעייה זו הטרידה אותם עד כדי כך, שהם הקימו אירגון בשם האגודה לכתוב עברי-חד-מש'טתי. בולטים ביניהם: מנהל מחלקת החינוך של עיריית תל-אביב, ד"ר שאול לוי, איש משרד-החוק אלכסנדר דותן, המשורר נתן אלתרמן, עורך סוכנות עתים חיים בלצן.

הם דרשו הנהגת כתיב עברי מלא לגמרי, בתוספת סימנים מיוחדים שלא יותירו ספק כיצד יש לבטא כל מילה (ראה דוגמה).



עברית חד-משמעית

המצאות המודרנית

הסכנה: לטיניות. כנגדם החייצבה האקדמיה ללשון העברית, הרואה בסוג זה של חידושים פגיעה במסורת של השפה ה' עברית. לכן דחתה האקדמיה כל ניסיון של חידוש, הסכימה רק להמליץ על שימוש בכתיב חצי-מלא, שאינו מספק את יוזמי האגודה.

השבוע התכנסו היוזמים בתל-אביב, יחד עם עיתונאים, סופרים ואנשי-רוח, כדי לדון בצעדים מעשיים. הסביר אחד מהם: „אם לא יונהגו שינויים אלה, בכלל עוללה האות העברית להעלם כאות חיה. פשוט יעברו ל' לטינית. המציאות המודרנית, עם המונחים הטכנולוגיים שלה, תחייב זאת.”

הכתיב החסר, הסהור, יישאר לשימוש במסמכים בעלי משמעות היסטורית או דתית. על השלטים, בעיתונים ובפירסומים הרשמיים ישתמשו בכתיב החד-משמעי.

משטרה

מאחרי

חומת המדים

הישראלי המצוי מכיר את השוטר כנותן דו"ח או כמפזר-הפגנות ולפעמים — כפוש על סוס, במיצעיה. השבוע יכול היה כל ישראלי להכיר את העולם המסועף — ולפ' עמים המרתק — המסתתר מאחרי חומת המדים הכחולה.

עם פירסום דו"ח משרד-המשטרה נודע לאזרחים, למשל, שמשרת-ישראל משתמ'שת ב'17 אלף טפסים שונים; שהיא שלחה, השנה, מעל למיליון ו'170 אלף מברקים: ש'11,556 שוטרים, מתוך 11,556 הקיימים כאן בסך-הכל, עלו בדרכה; ושישיה שוט'רים קיבלו צ'לישים.

שוטרות ובריקות-יב. הור"ח העבה, המכיל 156 עמודים גדושי-תרשימים, מגלה גם צדדים שלילים יותר: 14 אזרחים הגישו בקשות צו-על-תנאי נגד המשטרה, השנה; ו'43 איש הגישו תלונות ממש, נגד המש'טרה — 27' מתוכן נידחו.

המ'טרה מורכבת מגורמים רבים. בין ה' שאר, יש בשירותיה 544 שוטרות ו'905 בני-מעיוטים. יש המאריכים לשרת, בקרב ה' שוטרים: 105 שוטרים ואנשי-משטרה נמ'צים בשירותה הפעיל מזה 31 שנה. להיות שוטר — זהו עיסוק שובר-לב. או' לי משום כך שלחה המשטרה את כל אנ'שיה, הנמצאים מעל גיל 40, לבדיקת-לב. אבל אם חולים שוטרים רבים — אין הם

צפון תל-אביב עוקבת לאחרונה בנשימה עצורה אחר מעלליה של אביבה ירושלמי

היודעות האמת

את המיליונים שלה — הביאה אותה למצב בו ניסתה לאבד את זהותה העצמית, בשתייה מופרזת ובכילויים שונים בחברה מפוקפקת. סמי ניסה לא אחת להוציא אותה מחיים סוערים אלה, להחזירה למסלול-חיים שונה — ותקין. בביתה גידלה אביבה שני כלבי פודל, אור תם כינתה בשמות ברנדי ורוסקי. כשיום אחד נפטר רוסקי, שתתה אביבה לזכרו כל הלילה, היא גם שכרה שמרטף מיוחד ל-כלביה, בתשלום של לירה וחצי לשעה. כש-הייתה נוסעת לחו"ל, הייתה משאירה את כלביה בפנסיון מיוחד לכלבים, בהצלחה פיתוח. אולם המשבר הגדול התחולל רק לפני שבועות מספר, כאשר נסע סמי לצרפת, ל-בקר את בתו מנשווי הקורמים.

★ ★ ★
סצינות נעזות ובדורות

ב העדרו של הגבר, הרגישה עצמה אביבה בודדה וגלמודה. היא ניסתה ל-פצות את עצמה בחייהוללות מרוכזים, ערב-ערב הייתה מופיעה בדיסקוטקים של תל-אביב, מחוללת שם סצינות שהעלו סימק בפני העדים. גם בביתה לא רצתה להישאר לבד, דאגה שתהיה לה שם חברה מתמדת, מבלי לברור באורחים.

בין אלה שהפכו בניית בירתה היו דמויות שתמיד מרגנים אחרי אישיותם.

כאשר חזר סמי לארץ, הגיעו לאוזניו ה-סיפורים על אשר אירע בהעדרו. הוא הורה לאביבה לנטוש את דירתם המשותפת, יחד עם בית-המלאכה לשמלות אשר הקימה ב-אותה דירה.

לאביבה הייתה גירסה אחרת על מה ש-אירע: "כשתור סמי מחו"ל, סיפרה, הוא דרש ממני להעביר את מחצית רכושי על שמו. כשלא הסכמתי — זרק אותי מביתו. נשאיתי ללא כסף, לאחר שכל המומגנים שלי בוזבוזו, וגם ללא קורת-גג".

באמצעות עורך-דין ביקשה אביבה, ביני חיים, מבעלה להגיע עימה להסכם-גירושין. "אני רוצה עדיין להינות מהחיים!" אמרה אביבה לידידה, עליס-גירושיה בפעם ה-רביעית. נראה שהטראגדיה של יורשת-המיליונים טרם הסתיימה. היא רק הגיעה לשיא חדש.



יורשת המיליונים אביבה ירושלמי, הנראית בתמונה כשהיא נתמכת על-ידי אחד ממכריה, בעל-הדיסקוטק משה ינקא. באחרונה הפכה אביבה לדמות קבועה במועדוני-הלילה, שם התגלתה בכל אומללותה.

שהוא חייב לאשתו ולבנותיו. "עד שיום אחד הרגשתי שהוא מתייחס אלי כמו אל עוזרת. הוא הפך לרודן בביתי, במכונית שלי ובכספי שלי. יום אחד שתיתי ואמרתי לו מה אני חושבת עליו. כתוצאה מכך הוא הרביץ לי ואיבדתי את כושר ה-שמיעה באוזן אחת. מאוחר יותר הוא הת-חנן לחזור אלי. כשחזרנו, הוא התחיל ל-רש יותר ויותר. קניתי לו מכונית פז'ו ב-29 אלף ל"י, ומימנתי את מישחקי הקלפים שלו".

זהו רק צד אחד של התמונה. ידידיהם של בנייהוג העידו, כי אביבה אשמה לא מעט במה שאירע בין בנייהוג. האידיאה פיקס שלה — שאין גבר שיאהב אותה ב-זכות עצמה ובצעם אוהבים לא אותה אלא

אח בשלישית למהנדס אלקטרוניקה בשם ז'אק פולאק. גם נשואים אלה לא החזיקו מעמד זמן רב ואביבה — שתמיד חשדה בגברים שמסביבה כאילו הם רוצים בכספו של אביה ולא בה — חזרה לארץ.

בינתיים התגרש סמי. כאשר נפגשו הוא ואביבה שוב, התלקחה האהבה ביניהם מ-חדש. אולם השניים עברו לחיות יחד כזוג רק לפני כשנתיים — שנה לאחר מות האב. שלוש מירשותיו של האב עברו אז לזכותה של אביבה — אולם היו אלה בעיקר נכסים. אביבה קיבלה גימלה של 2000 ל"י ל-חודש. נוסף לזה, פתחה בביתה מיפעל ל-ייצור שמלות. סמי המשיך לעבוד בסוכנות הידיעות עת"ם ובתרגומי-סרטים.

★ ★ ★
„הוא חי עד רוחו“

דמה היה שאביבה מצאה סוף-סוף את אושרה בנורעות הגבר שאהבה. אולם לא כך היה.

סיפורה אביבה, השבוע: „לאחר מות אבי, התחלתי לעבוד במפעל שלו. אז התחלתי גם לחיות עם סמי. הוא לא עבד וחי מהכספים שלי. כמה פעמים נפרדנו — כי הוא פשוט התל לרדות בי. בשלב הראשון הרחיק אותי מהחברים שלי. אבל מאחר שרציתי סוף-סוף בגבר לפי ר-חי ואהבתי אותו — ויתרתי והייתי מוכנה לכל. התחתנו בנשואין מכסיקאיים, שקיבלו אישור רשמי רק ב-29 בפברואר 1968.

„קניתי לו מכונית פיאט קטנה. הוא לא חלם לעבוד. הוא לא הפסיק לשחק קלפים, כשאני משלמת את ההפסדים. הוא טען ש-אינו יכול למצוא עבודה, אבל כשעזבתי אותו בפעם הראשונה, מצא עבודה בסוכנות עת"ם.

כשחזרנו זה אל זה, שוב הפסיק לעבוד. כל הזמן, עד היום, שילמתי את המזונות

אשר חוללה שערוריות לא-מעטות על רקע חיבתה המופרזת לטיפה המרה. השבוע, נראה היה שהטראגדיה של אביבה ירושלמי הגיעה לשיא חדש — בעיקבות הסקאנדלים בהם הייתה מעורבת בשבועות האחרונים. היא עמדה בפני פירוד סופי מן הגבר של חייה — האיש אותו אהבה במשך עשר שנים ואשר רק לפני זמן קצר הצליחה להינשא לו.

★ ★ ★
בת לאימפריה תעשייתית

אביבה נולדה כבת-זקונים לחיים ירושלמי — אחד מאיליההון הידועים של ארץ-ישראל. ירושלמי, בן ביאליסטוק, פולין, שעלה ארצה עם אחיו זלמן ב-1925, היה או בן 30 ובעל ידע בתעשיית הסכססיל והתבליים.

שני האחים ייסדו כאן תעשיית יוטה ו-חבלים שהפכה במרוצת השנים לאימפריה תעשייתית גדולה. השם ירושלמי הפך ל-מושג וחיים ירושלמי עמד בראש שורה של חברות ומפעלים כמו החברה הארץ-ישראלית לתעשיית כותנה, חברת האחים ירושלמי, חברת חיים ירושלמי, חברת חבלים ו-טכסטיל ותעשיית היוטה הישראלית בע"מ. וכשנפטר — הותיר אחריו רכוש ששווי נאמד בכחמישה מיליון ל"י. את כל רכושו השאיר חיים ירושלמי לשלוש בנותיו. אביבה הייתה אחת היורשות, הבת האהובה ביותר על אביה.

כשהיתה בגיל 12, מתה עליה אמה. מאחר שהאב היה עסוק, אותן שנים, בהקמת מיפ-עליו במצריים, גודלה אז אביבה אצל מש-פחת עורך-הדין קורנגולד בירושלים. כשבג-רה, התגייסה לפלמ"ח, שם שירתה בלוחה ז' בגבעתיים. שם גם הכירה את בעלה הראשון, אליק זילבר, ממנו נולד לה בנה היחיד.

נשואיה של אביבה החזיקו מעמד שבע שנים. באה השנה השביעית והיא התגרשה בניגוד לרצון אביה, שאהב את בעלה כאילו היה בנו. אביבה נטשה את הארץ ועברה לאנגליה, שם נישאה שנית — לרופא בשם הארולד סילבר.

כעבור זמן קצר הגיעה אביבה למסקנה, כי האיש לא התחתן איתה אלא עם חבלי ירושלמי. הוא רצה להפסיק לעבוד כרופא, ולהיכנס לניהול עסקי-אביה. נשואיהם הח-זיקו מעמד שנתיים.

★ ★ ★
רומאן ארוך ובאוב

באותה תקופה, לפני כעשר שנים, התאהבה אביבה בסמי גרינשפן, שהיה אז עיתונאי בידיעות אחרונות. סמי הוא גבר יפה-תואר, איש בעל תרבות, מקסים בהתנהגותו. הוא שולט בש-שפות באופן מושלם. כליד מצרים ניסה סמי את כוחו ב-מספר עסקים — אך תמיד נשאר צמוד ל-עיתונאות.

סמי, שהיה אז נשוי ואב לשתי בנות, התאהב באביבה. הרומאן ביניהם נמשך כ-חצי שנה — למורת-רוחו של חיים ירושלמי. האב עתיר-הנכסים לא ראה בעין יפה את התקרבותה של בתו האהובה לגבר נשוי, ניסה להרחיקה ממנו והתנגד לנשואיהם. לבסוף לקח את אביבה איתו ללונדון. רשם אותה שם לבית-ספר לאופנה.

סמי חזר לאשתו ואילו אביבה נסעה ל-ארצות-הברית, כתום לימודיה; ושם — ניש-



מיפעלי חיים ירושלים בבני-ברק, חלק מהאימפריה הענקית שהוריש אחרי התעשיין מעשי ל-שלוש הפרטי של בת-הזקנים שלו — אביבה ירושלמי. בנותיה, אשר בגללה נחרס אושרה

מרכז האימפריה

"אנחנו כולנו מידאן!" נשמעה תשובה אחת. קולות אחרים הוסיפו: "לא נלמד כל עוד לא יסתלקו הישראלים!"
 את מי אתם רוצים? חוסיין! חוסיין!" צרחו נערה בלונדית. "לא, נאצר! נאצר!" קרא נער גבתיקומה. "אבו עאמר! אבו עאמר!" זעקו כוחות נערות משהלבה, ומיד סרצה מקלה רועמת: "עאמר, עאמר, עאמר, עאמר..."

AND IN



לקוח
בעלת הופט



היה גם הסבר נוסף: ההפגנות פרצו אחרי שהגיעו מעמאן רמזים, כי בקרוב תוחזר הגדה לחוסיון. כל מי שרצה להוכיח



16



להתפור. כתשובה נזרקה אבן לעבר הגיפ, שנקישתה במתכת נשמעה מעל לצעקות.

★ ★ ★

צרות באוויר

מייד קפצו השוטרים מן הגיפ, שלפו את אלותיהם, נופפו בהן לכל עבר ו- החלו מפזרים את המפגינים. אבל עדיין לא היכו ממש.

איום זה לא הרתיע את הנערות והנערים. מטר אבנים החל לשטוף את הגיפ, כשה- שוטרים נראים קופצים ממקום למקום כדי להתחמק מן האבנים.

עכשיו כבר בערה חמת המפקד להשתיי. פקד עמית שלף אקדח נוצץ מחגורתו וירה שלוש יריות אזהרה באוויר. זה רק הגביר את מטר האבנים, שנזרקו עתה ממרחק, ו- סכנתן פחתה.

נער שעמד ליד צרח: "תנו לי אבן, תנו לי אבן!" ומבטו שוטט על המדרכה בתקווה למצוא את מבוקשו.

הקצין חטף עוזי מידי אחד השוטרים, דרך אותו וירה צורר באוויר. המפגינים נסו ל-



פקד עמית, שפיקד על כוח המש- טרה מול המפגינים, מחזיק ביד- כדי להרחיק מהמקום את המפגינים.

הילדות

הגיפ שהותקף
עליידי המפגינות הצליח בקושי להשתחרר מהסתערותן. כאשר נראה היה שהעניין מתחמם, ניתנה ההוראה - והמיקלען נראה כשהוא דורך את נשקו. על מוט הברזל, למעלה, הרמקול בו הופרז העוצר.



הצטרפו מאות נערים, רוגמות באבנים ג'יפ של שוטרי מישמר הגבול שניסו לפזרן



מפירי עוצר
זוהי הכיכר המרכזית של שכם. אלה מבין החנויות שלא נסגרו בגלל ההפגנה, נסגרו ברגע שהכריזה המשטרה עוצר. כל המבוגרים הסתגרו בבתיים. רק שתי ילדות קטנות ממחרות ברחוב העזוב, מול עיני החיילים.

רגע, ושוב חזרו. עמית תפס ילד וילדה, גרר אותם לכיוון הגיפ. רגע נאבק נגד זעמו, ניצח אותו, ושיתחר את הילדים.

★ ★ ★

עוצר בעיר

פקד עמית ניגש לשוטר שהחזיק מיק- רופון בידו, ציחה עליו משהו. לפתע היהוד קול מתכתי: "תושבי נאבלוס, הקשי- בו, משעה תשע וחצי עוצר על העיר. סיגרו את החנויות, היכנסו לבתיכם, כל מי שימצא ברחוב לאחר שעה זו ייעצר!" השעה היתה אז תשע ועשר דקות.

מה שלא עשו היריות עשתה הכרות ה- עוצר. נראה שתושבי שכם רגילים לעוצר עוד מימי חוסיין. הם התפזרו במהירות. הסוחרים החלו מגיפים בחיפזון את ה- חנויות, שרק לפני כמה רגעים נסגרו מפחד המפגינות. קצב נראה כשהוא חותך, שוקל ועוטף צלעות כבש ללקוחה שלא יכלה לע- מוד רגע במנוחה, חטפה את הבשר, והחלה רצה במורד הרחוב, במהירות שלא עמדה בשום יחס למימדיה.

את זעמו על העוצר שפק רוכל הגויאבות על המפגינות: "ארור אביו של זה שברא את בתי'הספר! ארורות כל בנות'הזנונים המתפרעות! את הישראלים הם לא יחסלו אבל את הגויאבות שלי כבר חיסלו!"

שקט מזור ירד על שכם. גברים ונשים הציצו מחלונות בתיים ברחובות הריקים, בטנקים ובחלמים שניצבו בעמודות-מפתח.



ביד
תלמידה אחת מתוך ההמון הרב של המפגינים. היא לבושה סינור כחול בהיר, ומחזיקה את ילקוט בית'הספר בידה. מסודרת.

המונית

של

ישעיהו

נוסע נומר-קומה עמד בשבוע שעבר ברוב דיונגוף ונופף בידיו כדי לעצור מונית. לבסוף עצרה מונית ישנה ורעועה. הנהג, חאפר בשם יחזקאל אביאל, זיהה מייד את הנוסע, שביקש להסיעו לחולון, כשרהדואר **ישראל ישעיהו**. תמה הנהג: "כיצד אדוני, שר בממשלה, נזקק למונית ישנה כמו עגלה?" התנצל השר: "שלחתי את אשתי וילדי למיפון הנחל ונשאיתי ישנה מכוננית". כשהגיעו לביתו של השר, פישפש ישעיהו בכיסיו והסתבר כי אין לו מספיק כסף כדי לשלם עבור הנסיעה. ביקש השר מהנהג להמתין והלך לחפש כסף. כשהחזיר עם שטר של חמש ל"י בידו אמר: "תודה רבה ולהתראות!" השיב לו הנהג: "סיכוי שאני אחיה שר ונתראה בממשלה — אין. אז הסיכוי היחיד להתראות הוא שתהיה פעם נהג מונית!" שר אחר שהיה גלוי לב, השבוע, היה שרהביטחון **משה דיין**. הוא שוחח עם המשורר **חיים גורי**. לא היה זה ראיון וגורי הביא את דברי השר לא כציטוט, אלא כהתרשמות אישית שלו משיחה פרטית. אולם זה הספיק לגורי כדי להרגיע את קוראי זמרחב: דיין אינו רוצה כלל להיות ראש ממשלה, אמר. הוא התיישב עם משיחתו עם דיין, שלדין אין כל שאיפות וחלומות כאלה. בכלל, כך מס' תבר, ראשות הממשלה, אינה משרה קוסמת בישראל. גם שרהחוק, **אבא אבן**, ש' נשאל בראיון בטלחיונה הישראלית אם הוא רואה אפשרות שבה יהיה ראש ממשלה, הסתייג מאפשרות כזו כמו מפני מחלה רעה. "אינני משתתף בשום מירון!" הצי' היר. הסקנים שהתאספו בשבוע שעבר בפתח בניין האהל בתל-אביב, שם התכנס

מרכז-מעי' לדיון באיחוד עם מפ"ם, נדהמו כאשר ראו את דמותו של **דוד בן-גוריון**. יוק, כשהוא צועד הישר לתוך הבניין. הם לא ידעו כי האיש אינו אלא **יוסף רונזי גרמן** (67), פקיד ליטת המס בדימוס, הדומה לביני כשתי סיפות מים. אלה שלא התבלבלו היו צלמי-העיתונות — הרגילים כבר לכפילו של הוקן, אשר היטעה אותם בעבר לא פעם. מוכיר מעי', **פינחס ספיר**, אינו חסכן כל כך כשהמדובר ב' גאחתו האישית. ספיר שהה בחו"ל, כאשר פורסמה בהארץ רשימתה של העיתונאית **סילבי קשת**, אודות דמות דיוקנו — תחת הכותרת גולדפיינר. כאשר נודע הדבר לספיר בחו"ל, הוא לא יכול היה ל' המתין עד שתגיע הרשימה אליו בעיתון, הורה לסלגף לו אותה מילה במילה. ה' מיברק עלה כמה מאות ל"י. לא ידוע על' חשבון מי נשלח המיברק הארוך. **דוד רחווה גבאי** הם זוג ישראלים היושבים באיטליה. חדה גבאי היא בתו של הפסל **אברהם מלנקוב**, האיש שפסל את פסל האריה השואג בתל-חי ושנפטר לפני שמונה שנים. בזמנו, פסל מלנקוב גם את ראשו של כובש ארץ-ישראל, **הג'י ראל אלנבי**. הפסל הוצב בבית-הקברות הצבאי בבאר-שבע ונזקק במלחמת-העצמ' אות. לאחרונה קיבלה חוה הבת את עזונו של אביה. ישבה והפכה בו והתגלגל לידה מכתב שכתב הגנרל אלנבי לאביה, מלונ' דון לחיפה. נראה שרושם אחד נשאר טבוע בזכרונו של הגנרל אלנבי, משנות-ביקורו בתל-אביב, שכן הוא שואל באותו מכתב את מלנקוב: "האם עוד ממשיכים תמיד לחפור ברחוב אלנבי בתל-אביב?" נראה ש' הבעייה הסרדיה לא רק את **אפרים קי' שון** שכתב על-פיה את תעלת בלומלין, אלא גם את המצביא שעל שמו נקרא הרחוב.

הציונות

של

ברטוב

שלילת-הציונות נעשתה פופולרית ביותר, לאחרונה, אפילו בקרב סופרים כמו **חניך ברטוב**. בראיון עם **יעקב אגמון** ב' גלי-צה"ל, נשאל האם לדעתו פשטה התנועה הציונית את הרגל? השיב הסופר: "מה זאת אומרת? השאל בבק'אוף-אנגלנד?" באותו

ראיון היתה לברטוב גם הגדרה טובה על חברו לאגודת הסופרים — הסופר **משה שמיר**. אמר עליו ברטוב: "יש חברים שכל כמה שנים שוברים את הלוחות!" בכנס לוחמי חטיבת הפלמ"ח הראל, שנער בבנייני האומה בירושלים, סיפר שמירן ישראל בארצות-הברית, **יצחק רבין**, ע' פגישתו עם סגן-שרהחוק האמריקאי. לדב ריו, אמר לו סגן-השר: "חשמע, אתה לו דיפלומאט ואני לא דיפלומאט, אז בוא נדבר לעניין!" אגב, אי אפשר היה להשוות כלל את התשואות בהן התקבל **יגאל אלון**, שהופיע אחריו. אלון ניסה לתרוץ זאת בהומור, בשריפה שאירעה בנמל-התעופה בלוד באומרו: "זה היה צריך לק' רות כשאני ממלא מקום שרה-התבורה!"

הבת

של מאנדי

השושלת לבית מאנדיס הולכת ומכה שורשים בארץ. השבוע ילדה **מאנדי רייס-דייבס-שאוול** בת, במול טוב, ל' **רפי שאוול**. המיני-מאנדי נולדה במישקל של שלושה קילוגרם ואחיות בית-החולין אסותא טוענות שלא ראו ילדה יפה כמו זו זמן רב. מאנדי עצמה, ששהתה עד ערב הלידה שלה בדיסקוסק שלה, אינה מתכחשת להיות רחוקה למיטה זמן רב היא יצאה מחדר הלידה כשהיא מעשנת סיג ריה, ברוגע הצהירה כי בעוד זמן קצר אחזור לנהל את הדיסקוסק. העובדה שהיו ילדה בת ולא בן חסכה לה הרבה בעיות שכן, למרות שהיא לוסדת זה שנתיים אי' טיצת היהדות ונותנת בביתה כיהודיה כש' דה, כשהיא מקפידה גם על כשרות, סרם הסכימה הרבנות לערוך לה את טקס-הגיור. אילו ילדה בן, אי אפשר היה למול אותו כיהודי. עתה, משנולדה בת — אשר תישא את השם **שרון דייבס שאוול** — היא תמתין יחד עם אמה לגיור. עם פתיחתו מחדש של מועדון טוראמי ללו בירושלים, זכתה הבוהימה הירושלמית למקום-בילוי כרוחה. עליו במיוחד היה, כמובן, בעליו של המועדון, **אברהם סוראמלד**, שלמרות שבעים שנותיו רק לעיני אורחיו ריקוד-סולו יחגי, כשהשדרן דן בירן, מלחה אותו בנגינת אקורדיון.

מאנדי ומיני-מאנדי

יהודיה כשרה?

● באותו ערב נערכה גם מכירה פומבית בין אורחי-המועדון שכללה, בין השאר, ספות עתיקות שנקנו עליידי שדרגת הטל' חיונה **שרי רז**. מוצג אחר שהועמד למ' כירה היתה עז צחורה כשלג, שלא התהש' בה באורחים, הטילה את גלליה במרכז ה' מועדון דהקא כשהאורחים העלו את מחי' רה. לבסוף זכה בה בעל המוסר הירושלמי **גיל דרומי** במחיר 50 ל"י. ● הידיעות

שתתפוצץ... צץ...



רימזיילר ואשתו
— בגלל שמלות



שולה חוב'נר
— כימעט שבץ-לב

נים, אנתוני אופנהיימר, ורעייתו של סוחר-הבורסה הלונדוני, הבארון גי דה-רוטשילד. שתיהן בכלל לא ענדו יהלומים: גברת דה-רוטשילד לבשה שימלה פשוטה ויפה, בלי עיטורים, וגברת אופנהיימר ענדה עגילים צבעוניים ויפים, בצבע טורקוז, המותאמים לשימלה, שעלו, אולי, כמאה ל"י בסך-הכל.

דוגמת-שימלה עצמה במחיר של 1500 דולר. ישראליות האחרות, כגון היהלומנית שושנה רוזן, או אילנה לוסטיג ופולה קליין מן היו חיוורות למראה טווי ושולה. היחידות שלא התרגשו במיוחד היו רעי' ייתו של גדול-המיליונרים שקברב היהלומ'



אופנהיימר ואשתו
— כמו סנדוויצ'ים



טורי גולדמן
— במיטת-קסבה

שפורסמו בעיתונים על צורה סגורה שהוצא נגד הדיסקוסק של **מישה ינוקא** היו מוקדמות מדי. מסתבר כי הצו ניתן, אולם הוא יופעל בעוד שלושה חודשים — אם לא יקבל ינוקא עד אז רשיון. בינתיים ממשיך ינוקא לתכנן תצוגות אופנה במועדונים, כשהאופנאי הבא בתור הוא **מישה רפאלי**, בעל הבוטיק החוש, ג'ולי. כיצד אבד לישראל אחלטי מוכשר גילה השבוע הזמר **אריק איינשטיין**. בעיקבות התור צאות העלובות שהשינו ספורטאי ישראל באולימפיאדה, נזכר אריק כיצד מטפחים בארץ כישרונות ספורטאים. כשהיה הוא עצמו בן 17, היה אלוף-הנוער בקפיצה לגובה. הוא היה צריך להשתתף אז בתחרויות בינלאומיות באיסטנבול. אולם מאחר שעסקייה הספורט הבטיחו את מקומו לאחר, קראו לו לשיבה במרכז-הפועל, שם ניכו לשכנעו לחזור מרצונו הטוב על הנסיעה. אריק, שהיה אז עוד נער, ויתר לא רק על הנסיעה, אלא על האתלטיקה הקלה בכלל.

● הקלחות בסניף בנק דיסקונט בתל-אביב, זקפו את ראשיהם בתזהמה לשמע סטירת-לחי מצלצלת שהידודה באולם הבנק. תודה מתם גברה עוד יותר כאשר הסתבר להם כי המכה היה לא אחר מאשר העיתונאי **אריה אבנרי**, אשר הנחית סטירה-מצלצלת על לחיו של השחקן **אילי גורליצקי**. ק"י. אילי ספג את הסטירה וחשף את שיניו בחיוך לעבר הצופים הנדהמים. הסתבר כי התקרית בין השניים החלה בצורה הבאה: אבנרי פגש את אילי בבנק, שאל אותו אם אין הסטירות שמכה אותו **יוסי בנאי**, שר תפז להצגת חכמים בלינה. מכאבית לו? חשבות אילי: "לא! אני מחוסף!" משרר אבנרי להאמין, עמד גורליצקי בתוקף על כך שינעה זאת במדידתו. "תרכיב! תרכיב!"



פורמלדו ביום שמחתו
עליו במיוחד

הפציר אילי באבנרי. אבנרי השתכנע, הרי בין, ונוכח כי הסטירה החזקה אפילו לא העלתה סומק בלחיו של אילי. ● מפיס הסרטים **אברהם** ("פשוט") **רשא** ליווה את סרטו, כל חמור מלך, לפסטיבל הסרטים בברצלונה. בפעם הראשונה הוצג סרט ישראלי בפסטיבל זה, אולם לרוע המזל הגיע הסרט ללא התרגום הספרדי. בשעת ההקרנה היה פשוט נאלץ לתרגם את הדיאלוגים לי אנגלית ואילו מתורגמנית ספרדית תירגמה אותם לספרדית באמצעות אוזניות שהרכיבו הצופים. למרות זאת יכול פשוט להתפאר בהישג אחד: כשנפתח הפסטיבל, הונף הדגל הישראלי והרומע ההימנון הישראלי. מספר רב של נציגים ערביים ניצבו דום אותה שעה בחלקם כבוד לדגל ולהימנון. רק לאחר מכן הסתבר כי הם לא ידעו כלל כי הדגל הוא דגל ישראל וכי ההימנון הוא התקווה. ● המצליח התל-אביבי הוותיק **שמאי** ("טוב") **קונצ'פולסקי**, עשה טובה לחבר שפתח סטייקיה בחיוב דיונון והפך את מכונתו לשלט נוסע של אותה סטייקיה. כתוצאה מכך משכנעים כל מכריו של טופי סי שהוא הפך לבעל סטייקיה, בעוד ש-טופי עצמו חזר בעצם למיקצועו כעורך-דין. בעקבות רושם מוטעה זה זוכה קונצ'פולסקי לאשראי גדול אצל בעלי עסקים שונים. טופי עצמו אינו חסיד גדול של סטייקיות — הוא דוגל בשיטת שמירת בריאות באמצעות צום חמור של שמונה ימים רצופים, אחת לכמה חודשים.

זוהי אנטה אולסן שנפלה קורבן לסוג חדש של פושעים

ישראלים רבים מכירים את סיפורי הוועיה מחו"ל, לפיהם אורבות רועות זונות בתחנות-הרכבת של הערים הגדולות לצבריות הקטנות והתמימות, מנסות להוציא אותן לדבר-עבירה, עוד בטרם הן מגיעות לליבו של הכרך הגדול.

בנמל חיפה מתרחשות בתודשים האחרונים חופעות דומות. צעירים מן העולם הן תחתון ממתינים בפתח הנמל לאוניות נוסעים אשר על סיפונן אפשר למצוא צעירות חסרות כסף ומקום מגורים, הנענות בקלות להצעות של דור ומזון. חלק מנערות אלו הופך, בשלב מאוחר יותר, לזונות. אותן אפשר לראות בבארים וברחובות הערים.

★ ★ ★

"כגל? מס הכנסה"

כ אשר הגיעה, לפני הודש ימים, אני טה אולסן (18) בטיס-סטודנטים ליש-ראל, היא לא ידעה לאן לפנות. היא הצטרפה לטיס-הצארטר מייד עם סיימה את בית-הספר התיכון, קיוותה להסתדר איכשהו, כשהגיע לנמל-התעופה לוד.

תחת זאת, כימעת וסידרו אותה. שעה שעמדה בחוסר-אונים באמצע בית-הנתיבות, ניגשה אל אנטה אשה בשנות השלושים, ושאלה אותה אם ביכולתה לעזור. אנטה התמימה הסבירה שאין לה לאן ללכת. בתגובה, הציעה לה האשה שתתאכסן אצלה בבית. היא נטלה את חפציה של הדינית הצעירה — והשתים יצאו לדרך.

סיפורה אנטה, השבוע, לכתב "העולם הזה":

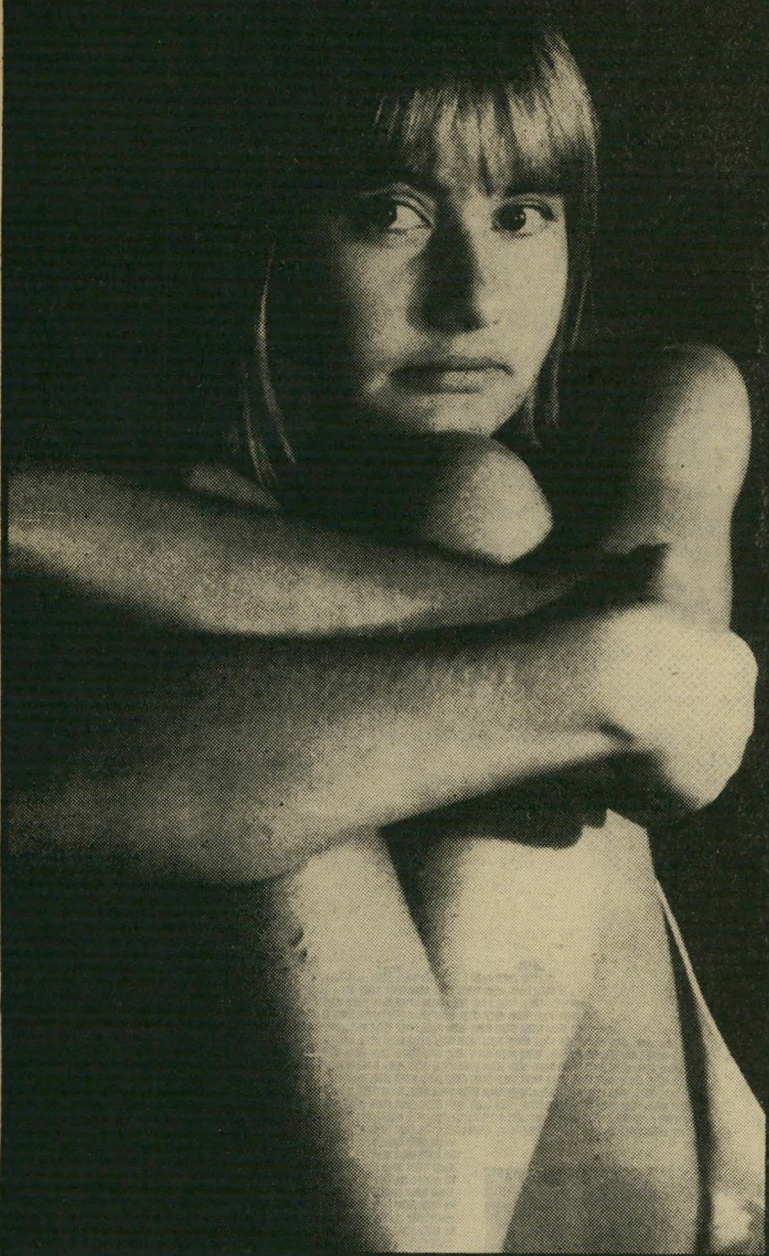
"האשה הייתה עם גבר. נסענו באוטובוס. שוחחנו שיחה רגילה — כמו שמדברת תיירת עם מקומיים.

"כשהגענו לביתה של האשה, ברמת-גן, הבחנתי לראשונה כמשהו מוזר: שמות הן משפחה של הגבר ושל האשה היו שונים זה מזה. לה קראו רות גלביץ' ולו — יעקב מלחי. כששאלתי אותם מדוע זה, אם הם נשואים, אמר יעקב שזה בגלל מסי-הכנסה."

★ ★ ★

שלושה כמיטה אחת

ה וכנסתי לדירה הגדולה, ובה חדר-הבינה, חדר-ילדים וחדר-אורחים. הם הביאו אותי לאמבטיה ונתנו לי להתארגן. "כשיצאתי — הועברתי דווקא לחדר-השינה הראשי. הופתעתי מן היחס הגאה.



לומים פורנוגרפיים והראה לי אותם. "אחר-כך אמר לי יעקב שאשתו התאהבה בי מן הרגע הראשון. לדבריו, המתניו בי לוד לנערה שוודית שהייתה צריכה להגיע ולא הופיעה. אצלנו בבית יש הרבה נערות סקאנדינאביות, מפעם לפעם, ציין."

בערב כבר הגיע המצב לקיצוניות מסויימת. "תני לאשתי ללסוף אותך!" התחנן

צייד' הסקנדינביות

יעקב. "הרי היא אוהבת אותך — ובסקאנדינאביות אתם בין כה עושים את הכל!"

★ ★ ★

מכשיר רפואי

אנטה סרבה. בינתיים שבה רות, שי שהתה כל היום מחוץ לדירה, כשיעקב אירח לאנטה לחברה. היא ביקשה שתישאר בחדר, שעה שהיא ובעלה-כביכול מתעללים. מוכן שהצעירה הנדהמת סירבה.

"אם את לא מצטרפת — סימן שאת חולה או קרה, או משהו", אמר אז יעקב. היא ניסתה להתעלם מן ההערה — ואז אחוז בה, התחילו להציק לה. וניסו למי שוך אותה אל-תוך מעגל-ההתעללות שלהם. "סירבתי", ממשיכה אנטה. "יצאתי את החדר. אחר-כך חזרתי ושאלתי אותם אם אפשר לנסוע. אמרו לי שעדיין אי-אפשר — כי עדיין חג."

"אחר-כך ניסה יעקב להוכיח שאני פרת מוג, ונתן לי להקשיב לפעיונות-ליביו שלי בעזרת סטטוסקופ רפואי. כשהקשבתי, הציע לי משהו מגונה נורא.

"נבהלתי פחד-מחת. סירבתי. ביקשתי לי שון לבדי.

"הם הבטיחו שיהיה בסדר. אבל באמצע

שיהם. הייתי לגמרי המומה — אבל לפתע התעורר בי משהו ופלטתי צווחה חדה. אז נבהלו השניים והסתלקו."

למחרת ניסתה אנטה שוב לברוח. היא בידה המחאות-תיירים והיא שאלה את רות היכן אפשר לפרוט אותם ללירות. רות הבטיחה לעשות זאת למחרת.

★ ★ ★

תופעה קבועה

למחרת לקחה אותה לבנק, דיברו עם הפקיד בעברית ואז הודיעה לדנית "הבנק שלך לא מוכר. זה יקח חודשיים לפרוט את הטראבלס-צ'ק שלך."

אחר-כך הציעה להשאיר אצלה את המחאות, ושהיא "תשלם לה מאוחר יותר מחשבונה הפרטי."

אבל בשלב זה פקעה אף תמימותה ש הנערות. היא סירבה לקחת את המחאות הנאשנו סטיי בנק האמריקאי ולבסוף — נתנה רק המחאה אחת לרות. תמורת כסן מאז פגשתי סקאנדינאביות רבות. "מל כמת אנטה. "עכשיו ברור לי שאני לא לג ד"י. שוניה תופעה די קבועה בישראל."

היא עברה לירושלים, הצטרפה לחוגי סטודנטים, מחפשת עבודה הגונה.

במדינה

אסונות

שנה אחת

במתנה

„אני לא יכול. לא יכול להיות באונייה אליה הציבו אותי!“ קרא בייאוש, בפני הוריו, הסמל גורג'י גודל.

ההורים הבינו את הצעיר: אחרי כל מה שעבר עליו, בין גליהים הסוערים אליהם הוטל כשאחיי אילת טובעה, איראפשר היה להאשים את הצעיר על הקפריזות שלו.

הם ידעו שהוא ראה כיצד חבריו גוססים וטובעים, נעלמים בין הגלים וזועקים לעזרה. הסיוט הזה השפיע עליו עמוקות.

נקיפות-מצפון. אבל הסמל גורג'י היה ימאי טוב וחייל נאמן. שבועיים של נקיפות-מצפון עמוקות עברו עליו, כשהוא מהסס.

ואז הגיע המיברק. מיברק שאינו משתמע לשתי פנים: „חזור מיד לבסיס“. והסמל אסף את ציודו — והתייצב ביחידה.

ארוך-מיתם עשוי מלדה. היה זה קשה במיוחד עבור גודל: לעלות מיד על



ימאי גודל
חוויה אימה

סיפונה של המשחתת יפו — אחותה של אחיי אילת — ואשר עוררה בו כל כך הרבה אסוציאציות גורליות.

זה לא היה קל. לכן הירבה לשקוע בתחביביו הרבים: עת עלה לחוף, עסק בצילום, רקד הרבה, ובעיקר — האזין למוסיקה בדריות דתית כימעט. „הוא רוצה לשכוח“, אמרו חבריו, מתוך הבנה והשתתפות.

כי הסמל גורג'י, ליד טרנסילבניה שהגיע ארצה לפני תשע שנים, היה במצב קשה במיוחד: מילדותו בנהריה, הקדיש כל חייו לים, קיווה גם להמשיך את הקאריירה שהתחילה בבית-ספר לקצינים בעכו והמשיכה באילת וביפו — על סיפון אחת האוניות של צי הסוחר, עם שיחורור הקרוב. אבל בינתיים — היה אחוז פלצות, כל פעם שראה את האונייה שלו, בה ראה, משום-מה, ארוך-מיתם מפלדה.

אבל ישן — אבל חדש. וכך אירע שבהפלגה האחרונה עלה שוב הסמל על סיפון אונייתו במצב-רוח עכור.

והיה לו על מה. גם בדיקות רפואיות מחודשות שביקש לעבור, בטרם שב ליפו, לא העלו שום מימצאים שיאפשרו את העברתו לאונייה אחרת.

וכך אירע שעת נמצא הסמל גורג'י גודל על סיפון המשחתת, לבדו, נעלם כאילו בלעה אותו המיפלגת הגדולה — היס. האם נזכר, עת שטף אותו הגל האחרון, בגליהים הסוערים שכבר התזיקו אותו פעם בין זרועותיהם?

השבוע, מכל מקום, עת התכנסו על היכרמל הוריהם השכולים של חללי אחיי אילת, ישבו לא הרחק משם, בנהריה, הורים שהתאבלו על ימאי חדש שנבלע במצולות.

הם יכלו רק להתנחם בעובדה שבנם, לפחות, קיבל מן הגלים האכזריים שנתחיים אחת נוספת במתנה.

חיים לוי



ארץ ברוכת שמש ו... גשם

סופרקריל של טמבור מונע חדירת מים לביתך ודירתך, שומר עליהם מפני התיישנות ובליה ויעיל נגד קרני השמש. סופרקריל משמש לצביעה חיצונית על בטון, טיח, אסבסט ועץ. הוא מתיבש לשכבה בלתי חדירה למים. סופרקריל מונע הוצרות כתמים ומגן בפני אלקלי ואור השמש. סופרקריל ב-9 גוונים מרהיבים (אפשר לגונו גם על ידי אמולזין מרוכז). סופרקריל דקורטיבי, נוח לשימוש, מושלם! הכן את ביתך לקראת החורף ותהנה גם בקיץ. השתמש בסופרקריל של טמבור

טמבור

לנוי והידור

שיעורים פרטיים

לערבית

גם לתלמידי תיכון.

המעוניינים יפנו לת.ד. 136 ת"א, עבור מורה לערבית.

לדוגמניות
חשוב
לשחקנים

אין צורך להיות רקדן
מקצועי כדי לרקוד ג'ז

הרקדן והכוריאוגרף שמעון דוי, בוגר אולפני מחול בני-יורק ובלוני דון, יקנה לך תוך חודשים ספורים כושרתנועה ומיקצב.

קורסי-בוקר וקורסי-ערב
(2 שיעורים בשבוע בכל קורס)
פרטים: 25 17 13 70. 08.00—
10.00 1971 צ"צ 17.00—20.00 (בערב).

לאשה בהריון

המתנה הנאה ביותר —

ספרו של

פרופסור יוסף אשרמן

„לקראת אמהות“

להשיג בכל חנויות-הספרים



גברים

אין

דיסקוטקים

יש

אחד המוסדות המקודשים של חייהם הלילה בתל-אביב מתבטל.

הדיסקוטק של פרדריקה, אביהדיסקוטקים בארץ, הועבר השבוע לידיו של וילי, השותף הסמוי של המקום, ופרדריקה ובעלה רב סגל, יצטרכו מעתה לחזור לעבודתיהם. ולהשתמש בדיסקוטקים לבי לוי בלבד.

מדוע הם עשו זאת? מספרת פרדריקה: "פתחתי את הדיסקוטק כדי שיהיה קלוב פרטי. אבל לצערי זו עיר קטנה מדי, ולא יכולתי להחזיק את העסק. הגעתי למצב שהייתי עולה למעלה ולא היכרתי שם איש, בסוף, בעצם, ניהלתי את הדיסקוטק רק למטה".

כבר לפני חצי שנה היא רצתה לעזוב את המקום. אבל אף אחד לא היה מוכן לקנות את החלק שלה.

נמאס לי כל העסק, היא אומרת, יום וילילה, במשך שלוש שנים, לא הפסקתי לריב עם השותף. הוא רצה קהל של הרוב, ואני רציתי קהל מובחר, מיוחד, אקס-קלוסיבי".

אלא שהקהל האקסלוסיבי לא בא, לא רק בגלל השותף, אלא בגלל המקום: "הסביבה התחילה להיות כמו פיגאל. תארו לי עצמכם שהבארמן שלי פותח דיסקוטק עליי. קבוצות של גאנגסטרים היו נכנסים למקום, נראים נורמאליים בהתחלה, ואחרי כמה שעות כמה כוסות מתחילים לצוץ אקדחים. ויש מכות".

ובעיקר — התברר, במשך הזמן, שהמשטר לא יכולה להגן על העסק. אחרי ששרטו את הדיסקוטק פעמיים, שרפו פעם את הדירה של הווג סגל ופעם את המשרד, הודיעה המשטרה שהיא סוגרת את התיק.

הנשיא מתחתו

נשיא בית-המשפט המחוזי ונציג המדינה בהעדה לזכויות אדם באו"ם, הדוקטור זאב צלטנר, בא בברית הנשואין עם אלפי שוקן. כלומר בשפה של אנשים פחות חסריים, התחתן.

צלטנר מעורר בדרך-כלל יראה וכבוד בבני-אדם, לא רק בגלל התארים הארוכים והתפקידים הנשיאים המופיעים לפני שמו, אלא גם בגלל מראהו, שאם מתארים אותו בשמות תואר, הוא נראה כאילו נלקח מן הרומנים הועזרים, ולא הוא. הוא נלקח ישר מפניו: "אדם בעל גובה בינוני, כתפיים רחבות, פנים זועפים, עיניים חודרות, וקול עמוק". זה הוא.

את אשתו השלישית הוא הכיר כבר לפני שמונה שנים. כשהיה רק בן חמישים. היא עבדה בחנות ספרים בליכנסטיין ברחוב אלנבי, והיתה נשואה לעורך תוכניות מוסיקאליות בקול-ישראל. במשך שמונה השנים הללו היה מגיע השופט צלטנר מדיפעם לחנות הספרים וקונה ספרים. לפני חצי שנה התגרשה האשה מבעלה. אך כמו שלפני כן, לא



צלטנר

לאחר שהאבא התחתן,

לפני חצי שנה התגרשה האשה מבעלה. אך כמו שלפני כן, לא

שמונה מיליון אנשים ויש שם רק שני דיסקוטקים.

לפני הסוף המר היו לה זמנים טובים. והמון חתיות. "היו אנשים שהייתי קוראת להם אנשי-הבוקר", היא מספרת, "אלה היו החברה שהיו באים, לוקחים בקבוק ומחסלים אותו על המקום. אורי זוהר, מוט קה ארציאלי, ואורי אפנצ'ל. ממש תענוג היה לראות את זה".

הכי שמח היה כשהמיליונר צ'ארלס קלור היה בא. כבר היינו יודעים שבשביל הכסף צריך תמיד לרדוף אחריו. הוא פשוט לא

משום שאינה יכולה למצוא את הנשיא עים. וכשיום אחד הוציא משהו אקדח. איום על פרדריקה, והיא רצה לקרוא למשטרה, ביקש ממנה במסערה לבוא קודם לתחנה ולהגיש תלונה.

"ביום הראשון האחרון", מספרת פרדריקה, "רצה וילי לסגור את הדיסקוטק ואני רציתי להישאר. הוא שאל אותי אם יש לי מפתח, ואני עניתי שכמובן אין לי, אז הוא אמר לי שאם אין לי מפתח אני לא בעלת הבית. הדפתי אותו ואמרתי לשומר שיקח אותו ממני, אבל אז הרגשתי שכבר אין לי כוח לזה יותר, וביום הרביעי מכרנו את החלק שלנו, וחתמנו על הבטחה שתוך תשעה חודשים אנחנו לא פותחים שום מקום חדש. גם לא התכננו לפתוח שום מקום. רב אומר שאם אני פותחת עוד דיסקוטק, הוא מתגרש ממני".

ומה נשאר לה עכשיו? הזכרונות. "שלוש שנים היה לי דיסקוטק", היא מספרת, "ולמרות זה עדיין לא גמרתי את כל הגברים בארץ. זו בכל זאת ארץ גדולה. אבל מה שאני יכולה להגיד זה שבגברים אין כן כל-כך הרבה, אבל דיסקוטקים המון יותר מדי. בתל-אביב יש חצי מיליון אנשים ומאה ושלושים דיסקוטקים. בפאריס יש

אהבה ממבט ראשון

עון הבין שזהו זה. הוא קפץ מכיסאו, הסים פיק לראות שפיר סלינגר לוחש משהו לי מייל קיין ומראה עליו בראשו — וכבר יצא החוצה.

הבחורה כבר לא היתה שם. לעומת זה, כשהוא חזר, הוא מצא שמייקל קיין — אליו הצטרף גם לורנס הארווי — מחפש אחריו. מנהל המועדון ניגש אליו, ובנימוס רב ביקש אותו, ואת כל יושבי-שולחן, לעזוב את המקום.

למחרת קיבל ג'ק גיוף, חבר המועדון האקסלוסיבי ארטונו, מכתב מהנהלת-המועדון, ובמכתב נאמר שבגלל התנהגותם של

ג'דעון רוזנשטיין הרגיש את עצמו כאנגלי לכל דבר. הוא גמר אומנם כלכלה באוניברסיטה בירושלים, אבל כשהוא ישב על הכיסא המקושט, בדיסקוטק הלונדוני אוטונו, הוא הרגיש את עצמו כבוגר אוכספורד אמיתי.

הוא הצליח להיכנס לדיסקוטק הזה — המיועד לעילית בלבד — בזכות ידיד לעבד דה שלו, ז'ק ג'וזף, שהוא חבר המקום. אבל כשהוא כבר היה בפנים — הוא לא נראה פחות חבר ממנו.

בחורה אחת, שישבה ליד אחד השולחנות המרוחקים, לא הורידה את מבטה ממנו. הוא חיך אליה בטוב-לב. אחת הרוקדות, למטה, ברחבה, רקדה כאילו רק בשבילו, והסתכלה מדי פעם כדי לראות איהו רועם זה עושה עליו. שתי בחורות הסתכלו עליו והתלחשו. אולי הן תיגשנה ותזמנה אותו לרקוד?

אבל פתאום הוא ראה שהיפהפיה האכזרית סת' ביאנקא מאסיאס, שבאה למר עון עם מיילק קיין (לו היא עומדת להישא), נועצת בו מבט מורד.

היא הסתכלה עליו והסתכלה שוב; היא בכלל לא שמה לב למייקל קיין שישב לידה, וכשמאוחר יותר קם ועזב את השולחן.

אז הוא לא התאפק ופנה אל ג'ק, ידידו, ואמר לו בלחש: "שמע לב ליפהפיה הזאת, שבאה עם מיילק קיין? ראתי איך היא מסתכלת עליו?"

אחרי-כך קם ג'דעון, שהבין מייד מה קורה כאן, ניגש אל הבחורה — והציע לה לרקוד לשולחן. היא שתקה. אבל פייר ס' ליינג'ר, דובר הבית הלבן לשעבר, הסביר לו באדיבות שמייקל קיין נימצא בשולחן ממול, עם לורנס הארווי, והוא לא יכול להזמין את הבחורה שלו. לא עושים דברים כאלה.

הוא המשיך לעקוב אחרי הנעשה בשולחן הסמוך: הוא היה בטוח שהבחורה לא תסבול יותר את העלבונות הללו, תעזוב אותם ותבוא אליו.

ואכן, מיילק קיין חזר לשולחן. במשך הרבעה הארוכה שבאה לאחר מכן הוא ראה אותו שקוע בשיחה עם הנערה ושמהו גורלי מתנהל שם.

בשתיים בלילה נישקה הבחורה קלות את לחיו של היריב ועזבה את הדיסקוטק. גדי

קשה הדרד לנצח

מדוע פוטר הבמאי פול דיוויס מעבודת ההסרטה של הסרט בג'ורדון 42 — 26 מה קרה בימי עבודתו בוויילת האהבה ש נשכרה לצורכי הסרט בחמש מאות דולאר? מי היא הישראלית היפהפיה המעורבת בפרשה, ומה עשה איתה הבמאי בשעות שצריך היה להיות על בימת-ההסרטה, ומדוע היא קיבלה תפקיד כסרט והטריפה את דעתו גם



מריון

בשעות בהן לא היה צריך להימצא על בימת ההסרטה? הרבה סימני שאלה. כאילו שלא די התעללו בבג'ורדון כי חייו, הנה עכשיו הארץ רועשת וגועשת מהסאגאנדים המתנכלים לכניסתו אל הנצח. הבמאי, שעבד במשך שלושה שבועות על הסרט — פוטר, החסות הממשלתית כיסתה על כל העניין, והבמאי החדש, דויד פלורב,



ביאנקא מאסיאס ומייקל קיין

חבריו לשולחן, לא רואה ההנהלה אפשרות לתת לו להמשיך את חברותו במועדון, והם מביעים על כך את צערם הרב. ג'ק גיוף היה מיואש. תושב לונדון ש אינו חבר במועדון הזה, משול לאדם מוח רם ומנודה. לא הייתה ברירה. ג'דעון רוזנשטיין שלח מכתבי-התנצלות להנהלת המועדון ולמייקל קיין, וכן עשה גם חברו. ועכשיו הם מחכים לתגינה.

קולנוע

סרטים

מירשם

בלתי

מרשים

שאלאקו (בן-יהודה; תל-אביב; ארצות-הברית) קשה להגיד שזה סרט רע, ואי אפשר בשום אופן להגיד שזה סרט טוב. וסרט שהושקעו בו שני שחקנים כאלה, וכליך הרבה רעש, צריך שיהיה יותר קל להגיד עליו משהו.

בריג'ט בארדו ממלאת כאן תפקיד של בארונית שבאה למכסיו עם חבורה של אצילים, לצוד חיות-טרף, ומתברר לה ש' במקום חיות-טרף יש שם אינדיאנים. שומר הראש שלהם מפקיר אותם ללא זהב, ללא רובים, ללא אוכל, ושון קונרי מברית אותם בדרך ארוכה, רצופת-סבל ואהבה.

מכסים אציליים. בריג'ט בארדו לא מצליחה להתגבר על האנגלית שבתוך הפה שלה, על המשפטים הבאנאליים המשעממים שהיא צריכה לומר בשפה הזאת, ועל ה' מבטים הרומאנטיסטי-אציליים שהיא צריכה ל' רוק לבן-לחייתה. שון קונרי, לעומתה, לא צריך לשנות כאן הרבה מדמותו המקובלת, הוא מספק לסרט את הגבורה. היא — את הרומאנטיקה.

יש רדיפה, יש קרבות. יש אינטריגות. כל מה שצריך להיות לפי המירשם. וכל זה לא מצטרף לדבר מרשים אחד.

אמריקה

אמריקה

רכבת תחתית (מקסים; תל-אביב; ארצות-הברית) למרות שזהו מחזה מוסרט, והמצלמה כימעט לא משתתפת בו, יש בו כליך הרבה מתח בסכסכ ובמישחק, ש' אין צורך בשום אמצעים קולנועיים נוספים. בארץ קשה היה להבין את גדולתו של המחזה. בסרט, כשהוא מבוצע במישחק היס' טרי נפלא, אפשר לראות שזהו בעצם מחזה גדול.

נערה צעירה, שהמיניות שלה מתפרצת מתוך שימלת מיני הדוקה, מתקרבת ב' כבת תחתית, לילית, תוך-כדי אכילת תפוז חים עסיסיים ויריקתם, אל בחור כושי צעיר וביישן.

סמל של מין. היא מתגרה בו. היא מגרה אותו. היא מבקשת אותו להזמין אותה למסיבה שלו. היא מספרת לו בזילזול מי ההורים שלו ומי החברים שלו. היא מציפה אותו בסכס מגעיל, בשינאה ריסט' רית, בברז, באלימות עצורה, הנדחקת בקר' שי לתוך השימלה הצרה שלה. היא מבצ' עת את זה כליך טוב — עד שהיא הופכת למעין סמל של אמריקה המתפוצצת כימעט



ב.ב. וקונרי ב"שאלאקו"
שחקנים טובים — סרט לא

כולם, בעזרתו הדלה והצנועה — של ז'אן גבן.

זהו סרט מלא הרוגים. ומתח.

איפה

המוח?

שזום ליריד (חן; תל-אביב; ארצות-הברית) בזמן האחרון ראינו שאפשר ל' טוב, ואפילו לצייר, בלי ידיים. אבל שאפי' שר לעשות סרט בלי ראש, זה דבר חדש לגמרי.

אין פרט אחד, בתוך הסרט הזה, שהוא מלא פרטים, שמתקבל על הדעת. לא מתק' בל על הדעת שבחורה, שהעלימה מניו, תשכור את אלן דלון כדי שיפרוץ קופה, תוך סכנת-נפשות, ויחזור את המניות לתו' כה, כמו שלא מתקבל על הדעת שאלן דלון יסכים לזה.

מוח רופס. לא מתקבל על הדעת ש' הוא ימשיך בשקט בעבודתו, כשהחבר שלו, שעקב אחריו, יעמוד לצידו ויחכה לשלל.

לא מתקבל על הדעת שהחבר הזה יכריח אותו, לאחר הכישלון, לחכות שבוע ימים נוספים במרתף ללא אוכל ומים, וככל שהסרט מסתבך ונוספים עליו עוד פרטים — כך מצליח פחות מוחו הרופס של היוצר להשתלט עליהם.

הדבר היחידי שמתקבל שם על הדעת

מרום יצרים, מין, טירוף, אלימות. והבחור, לעומתה, כבול וחנוק בתוך חלי' פה ועניבה, בליל-קייץ ניו-יורקי לוחט, משיב לה בהיסוס, במשפטים באנאליים, ב' חוסר-ביטחון — עד שהיא מצליחה, בסוף, להוציא מתוך-תוכו את השינאה של הגזע שלו אל האדם הלבן; השינאה שהיתה דחוקה כליך טוב במלבושים המערביים המהוד' קים שלו.

ואז הוא מתפרץ, ואז היא הורגת אותו, והסרט נגמר כשהיא מחפשת את הקורבן הבא שלה.

הקצין

מתרגז

דדא משפטי (הוד; תל-אביב; צרפת) ז'אן גבן מוצא את חברו הטוב ביותר שוכב על הריצפה בעיניים בוהות וקרות. זה סימן למוות — בסרטים.

ז'אן גבן מתרגז, ומי שראה אותו בכל עשרות שנות-מישחקו, יודע שזה לא טוב. הוא קצין-משטרה. נמאס לו מכל הפוש' עים ומהשתוללות הרצת. הוא מחליט לחסל את כל הכנופיות של העיר, בבת-אחת, ב' מכה אחת.

הוא פועל לפי הבדיחה הידועה. הוא עו' זר לחבורה אחת לתכנן שוד. הוא משכה בה חבורה שנייה, הוא שולח לשם חבורה שלישית, במטרה ברורה שכולם יהרגו את

הוא מישחקו של צ'ארלס ברונסון, שהופך את הקטעים בהם הוא משתתף לקטעים מרתקים, מלחים בדיאלוגים מצויינים מלאי הומור.

המין

האנושי

לאן?

סודה שר אשה נשואה (תל-אביב; תל-אביב; ארצות-הברית). את מי מעניין עולמה המוגבל של אשה אמריקאית, ש' דרגת-האינטליגנציה שלה לא עברה מהקוף לאדם, והיא מעסיקה את עצמה מבוקר עד ערב בשאלות כמו: מדוע סוזי שטינברג יותר סכסית ממנה, ומדוע לפרופסור שהיה לה פעם היו שתי שערות לבנות על החזה שלו.

כוכב מנוון. אם אלה הן הבעיות ה' מעסיקות את האשה האמריקאית — כמו שמעיד שם הסרט באנגלית — ואם יש במאי המוכן לעסוק בהן ברצינות רבה כל' כך, וליצור סביבן עלילה תפלה על הרפת' קה משעממת, עם כוכב-קולנוע מנוון — אז יוצא מזה סרט משעמם, מטושטש וחסר' טעם.

ועוד יש שני קומיקאים טובים המוכנים להשתתף בזה וכליך הרבה אנשים ב' ארצות-הברית שרצים לראות את זה. אז באמת — לא ברור לאיפה צועד המין האנושי.

שחקנים

רוצים

את

השנייה

בחודש הבא תופיע ברכה נאמן בתיכס התרבות. לא כהיכל התרבות שלנו. לזה היא עוד לא הגיעה. היא הגיעה, לעומת זאת, הרבה יותר רחוק — להיכל התרבות של קהיב, קנאדה. כן, גם לאחרים יש תרבות ויש היכלות.

למעשה צריכה היתה להגיע לאותו היכל שחקנית אחרת של הסרט איריס, ליאירה רמון; אבל בגזע האחרון היא הוחלפה ב' ברכה.

"תשלח לנו את הסרט", אמרו המפיצים של קנאדה, לבמאי דויד גרינברג. ותשלח גם את השחקנית הראשית.

דויד גרינברג הודיע במיברק שכל זה יישלח, ושלח גם, מראש, תמונות מהסרט, ומהשחקנית הראשית.

התשובה שהתקבלה היתה: "לא, אנחנו לא רוצים את זאת, רוצים את השנייה". הוא הבין שהם מתכוונים לשחקנית-המיש' נה שלו, לברכה נאמן, והיא כבר מתכננת את המילתחה לדריך.



השנה - רגליך נראות יותר ב- **סברנה** **הז'נטי** **הז'נטי**

מחקר

חינוך מיני

ושמו

ביאליק

על מיבנה הסיפור מאחרי הגדר: ראוי בן קריץ; הוצאת פורה; 184 עמודים. זאת יכול היה לעשות רק צבר — ולעשות זאת טוב: המורה והמרצה לסיפור עברית ראובן קריץ, כתב מחקר ספרותי, בו הוא עוסק, בין השאר, בעולמם המיני של גיבורים אחדים משל חיים נחמן ביאליק.

שביאליק עסק במין, בחייו הפוריים מכל הבחינות — ידוע למכביר, לשונו העסיסית, חייו הרומאנטיים הסגנוניים, אישיותו העממית — כל אלה הבליטו את הצד הגישמי של האהבה — ממש כפי שכישרונו המופלא וסיגונו הנהדר הבליטו את אהבת-האדם הרוחנית שפעמה בו.

"שותפות בהנאה". אולם זוהי הפעם הראשונה שמישהו נכנס לניתוחים משניים על הסימליות המינית אצל חיים נחמן ביאליק.

נוח עובר כיברתיזם במסך הסיפור, מבחינת יחסו למארינקא ומבחינת יחסו לאהבה... נקודת-המוצא הספונטאנית, ה"טבעית" הקודמת לכל, חינוך היתה אהבתם השלמה של נוח ומארינקא. שותפים ב"



סופר קריץ
להט ועומק

תחושת הפחד והמיסטריוז, שותפים בהנאה, בכאב, וברצון להעניק אושר... "נראה לי שהכוונת הנכונה היא: הצרות שבאו על נוח, ואז גם המשפט מארינקא נשארה שוב יחידית, סגורה, ומסוגרת נתיב פס כצורה שבאה על נוח...". נמצא שיש שני עניינים שהפסקה עוסקת בהם — תחילה, הפרידה ממארינקא, אחר-כך עיבוד-הגינה...".

בגינה זו רואה קריץ סמל סכסואלי ברור: "עם קריאת הקטע המתאר את השיחה הראשונה, על זריעת הגינה, נטינו לחפש זיקות והקבלות בין הגינה ובין אהבתם של נוח ומארינקא...".

יוצר שהוא גבר. מחקרו של קריץ, על אף עומקו הניכר, משובש במיקצת על ידי ציטוטי-יתר, עומס-מובאות ולמדנות לשמה.

אף-על-פי-כן, זהו ספר מעניין לא רק בשל הפיקאנטיות שבהדגמה אלא גם משום שמבחינה ספרותית מרבה קריץ דקא ל"השתמש בעיקר בהוכחות הלקוחות ממקור רות, שהם זרים לחלוטין לספרות העברית המקורית.

זהו כוחו של המחקר וזהו חולשתו. מה שברור, מכל מקום, הוא שהפעם מצא נושא חשוב את גואלו אצל חוקר שהוא גם יוצר, אצל אדם שהוא גם גבר — ואצל מרצה לספרות שאינו שוכח לעולם את ה"רגש" — גם שעה שהוא עוסק במיבנה, ביצירות ובמובנים האסתטיים היבסיים-כביכול של החומר.

* באוניברסיטת תל-אביב.

יום חמישי 21.11.68 ב-9.30 בערב

אולם "סינרמה" ת"א

פסטיבל הקצב הישראלי

בחסות

מטעם

נהפוך-ל-קולה

העולם הזה

מיטב להקות-הקצב בארץ יתחרו על פרס

שרביט הזהב 1968

פז

(שרביט)

תיבחר גם

מלכת הגוגו 1968

* סידורים אלקטרוניים ומיקרופוניים: "ראקום".

* תופים וכלי-נגינה: "חלילית" * גיטרות חשמליות וכלי-נגינה: "זוננפלד".

הפסטיבל יוקלט בתקליט ארוך-נגן של "הד ארצי".

יוסרט על-ידי הטלביזיה

כרטיסים ב"רוקוקו" וביתר המשרדים בעיר.

אמקיד

בין הקהל יוגרל מכשיר טלביזיה



הסרט הצבעוני שזכה בפרס לוביטש ובפסטיבאל קאן 1968

אלבום לנאהבים RHEINSBERG

יצירתו של כוכב הבמאים קורט הופמן
(אנו ילדי הפלא, נשואי מר מיסיסיפי, ד"ר פרטוריוס,
פירושה)

לפי הרומן הידוע של קורט טכולבסקי
עם קורגליה פרובס וכריסטיאן וולף

השבוע בקולנוע

ארמון דוד, תל-אביב

בקרב "אורה" חיפה - "ארנון" ירושלים



חגדול
ונגד
קטון

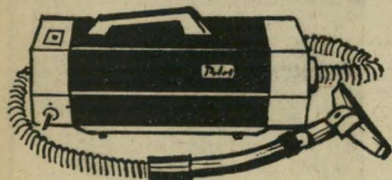
חותרחצים ב-

דרמפון
הסבון ללא סבון

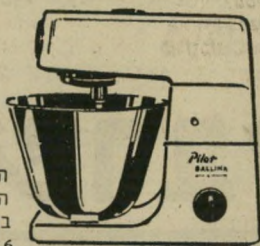
חן חן - Taya



פילוט . Pilot



שואב אבק
מכשיר נהדר באיכות גבוהה
בשני גדלים: 500 ואט ו-700 ואט

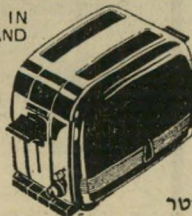


המערבל
החדש
בתוספת
6 אביזרים

מורפי-ריצודס MORPHY-RICHARDS



MADE IN
ENGLAND



טוסטר
אוטומט



מגהץ אדים

מייבש שערות

המפצים הבלעדיים: פילוט רדיו (ישראל) בע"מ רח' הצפירה 19, תל-אביב

למכירה בגלל פירוק אולם לתעשייה

300 ממ"ר על שטח של דונם

באזור-התעשייה בכביש פתח-תקוה

פרטים: טלפון 914343

הקצוץ נפלא ללא אבטלה

בבית ספר "דיאנה" רוכש
התלמיד, בנוסף לידע מקצועי,
נסיון מעשי רב ובטחון עצמי
בעבודה מעשית, וזאת תודות
לקורחות הרבות והקבועות
המבקרות בשלון
בית הספר והנהנות
משירות מעולה
הניתן במחירים
נמוכים ביותר.
למסיימי הקורס
ניתנות תעודות
סיום וסיוע
לקליטתם בעבודה.

הקורס
החדש
נפתח:
1.11.68

בית-ספר
ספרות
נשים

דיאנה

בפד דיזנגוף רינס"ת"א טל. 226066

חשוב לטכנאי אלקטרוניקה!

שרמוטי מלוויזיה

של כל המכשירים בארץ 1964-68
פרטים והזמנות ת. ד. 2728, רמת-גן

(המשך ממדור 7)

ו"הסחיסים". בהגיעו לאחד המקומות נתקבל עלידי מפגין שנשא שלט: "אגנו, התנצל מראש, ותחזור לך זמן אחרי הנאום!"
גנו של האמפריי, לעומת זאת, אדמונד מאסקי הליבראלי, הוא התגלית הגדולה של המערכה. בני כל המפלגות מתחילים להעריך אותו כאדם נבון וחזק. (מישהו הציע סיסמה: "הצבע בעד האמפריי, והתפלל שימות מהר!" — כדי שמאסקי יכנס לבית הלבן.)
יתכן כי סיכויו של האמפריי ישתפרו ברגע האחרון. הליבראליים, המואסים בו, ושהח' ליטו להימנע מהצבעה, עשויים להצביע בכל זאת ברגע האחרון, כדי להציל את אמריקה מידי ניקסון.

אך אין זה חשוב. כי ייבחר מי שייבחר — לא האמפריי ולא ניקסון נראים כאנשים המסוגלים לתת מרפא למחלה האיומה המכרסמת עתה ברחבי אמריקה, לעצור את התפרקות החברה, את התפשטות ההיסטריה, את התקוממות הכושים והנוער, את עריית הפשיעה האלימה — שאינה אלא סימפטום להתמוטטות החברתית.

(אגב: אני יכול להשתחרר מן הרושם כי נשואיה של ז'קלין קנדי לאיליהון זקן וציני הם סימפטום מושלם של התפוררות זו. ז'קלין סימלה את כל היפה והחיובי באומה האמריקאית. היא הייתה לא רק בעלת-החסות של החוגים הליבראליים, אלא מלכת אמריקה כולה. והנה, ערב-הבחירות, החליפה את העולם הפוליטי של בעלה המנוח, עולם של ערכים ואידאליים, בעולם של פלייבויס, של ריקנות בינלאומית, של חוסר-ערכים מוחלט.)

★ ★ ★

ר איתי יהודים רבים שלא יצביעו בעד המועמד הדמוקראטי, כפי שעשו כל ימי חייהם, וגם בדורות הקודמים. בפעם הראשונה יצביעו יהודים רבים בעד המועמד הרפובליקאי, ריצ'ארד ניקסון, "כדי שיעשה סדר".
נתקלתי גם ביהודים שיצביעו בעד וואלאס, מועמדם של האנטי-שימים הלבנים.

כי היהודים מעורבים עתה במלחמת-האזרחים המרה ביותר באמריקה קה: המלחמה בין היהודים והכושים.

מקרב הכושים מתפשטת אנטי-שמיות קיצונית, המתבטאת בסיגנון היטלראי. ממש. אירגוני-המלחמה הכושים — "המוסלמים השחורים", "הפאנתר השחור", חוגי "העוצמה השחורה" — פונים בזעם נגד היהודים.

מדוע? כי התנויות ברובעים הכושים של ניו יורק (כמו בכל שאר רובעי ניו יורק) שייכות כימעט כולן ליהודים. התנועות רימו וחמסו את הכושים במשך דורות, כפי שמודים מנהיגים יהודיים בסוף מלחמת פרטיות. הם הילכו כסף בתנאי-עושה, כשם הכושי לכלות את מחתו בלבנים, הוא שורף ובוזז קודם כל את החנות היהודית בשכונתו.

אמר מנהיג כושי: "הכושי הבלתי-משכיל, בשכונת-העוני, רואה רק ארבעה נציגים של המיסד הלבן: השוטר, הסוחר, המורה והעובדת הסוציאלית. השוטר הוא אירי, אבל כל שלושת האחרים הם, ברוב המקומות, יהודים."

השבוע הושבתו מיליון ילדים בני-ניו יורק עלידי שביתת מורים. 90% מן המורים בעיר הם יהודים, והיהודים שלטים בהסתדרות המורים. הבוס של ההסתדרות הוא ישראל שנקר. השביתה פרצה מפני שחזר מקומי בשכונה של כושים ופורטוריקאים, שקיבל לידיו את השליטון על בתי-הספר בשכונה, פיטר 83 מורים, שנאשמו באדישות, בחוסר-כישרון, בחוסר-יחס לחלוצים השחורים, ואף בשינאת-כושים ממש. כימעט כל המפוטרים הם יהודים. ייתכן כי ההאשמות הן נכונות (ידיד יהודי, המקורב לעניין, הודה בכך באוזניו). אך אם תיכנס ההסתדרות המורים, ייזרקו המורים היהודיים מכל השכונות הכושיות, ואח-ריהם ייזרקו החנוונים והסוחרים היהודיים.

לכן נטוש המאבק, במרידות גוברת והולכת. ראש-העירייה האנגלו-אסכסי הנוצרי ג'ון לינדסיי, שנבחר בקולות היהודים (שלושה מיליון) והכושים (שני מיליון) אשר בעיר, נקרע בין שתי העדות. בשבוע שעבר, כשהופיע באסיפה יהודית, גורש בקריאות-בוז: מעשה הסרת-קדים.

רק מעטים נודעים כי לפני כן קרא אליו לינדסיי את מנהיגי האירגונים היהודיים, וניסה להכריחם, בעזרת איומים, שפעילו לחץ על ישראל שנקר ואלאז אותו לבטל את השביתה. כל זה אינו מופיע בעיתונות המקומית, המטשטשת את האופי היהודי-כושי של המאבק. בחדרתם הגוברת פונים יהודים לא-מעטים אל מועמדם של האנטי-שימים הלבנים, וואלאס, שהוא עצמו נזהר, כמוכח, מזהשמיט העזרת אנטי-שמיות.

הלבנים הנוצריים שמחים, לא פעם, לאידם של היהודים ואומרים בגלוי: "זה מגיע להם!" וישראלים לא-מעטים מקוים כי היהודים, שילחצו בין האנטי-שמיות השחורה והלבנה, יתחילו לחשוב על עליה לישראל.

★ ★ ★

א וי לתקווה הזאת. כי בפעם הראשונה בתולדותיה קיימת אפשרות מעשית שתוך כמה שנים ישלט בארצות-הברית מישר פאשיסטי אמיתי — מישר אנטי-כושי, אנטי-שמי, אנטי-שלום.

ישראל תלוויה כיום בארצות-הברית — כמו מדינות רבות אחרות. התפתחות כזאת, העלולה לחולל מדיניות אנטי-ישראלית קיצונית, והעלולה לגרור את העולם לעברייפפחת של מלחמה גרעינית שלא תפסח על המרחב — פותחת פתח למחשבות כה נוראות עד כי הדימי יזון נרתע מהן.

מובן שאפשרות זו היא עדיין רחוקה, וכי יכולים לקרות הרבה דברים שיעצרו את ההידרדרות. לא פעם בהיסטוריה האמריקאית גבר גל עכור של קיצוניות, ולפתע הוא נעלם כלא היה. יש כוחות גנוזים רבים באומה האמריקאית. כמו אותו חוג שהדפיס פלאקאט יפהפה של ילד נחמד, המחזיק פרח ואומר: "אל תתנו לי עצצועים של נשק!"

אולם הסכנה קיימת. אם תתמוטט החברה האמריקאית — עלול הדבר להביא שואה על העולם, ועל ישראל. בינתיים גובר הקרע, וגדל המרחק בין הקצוות — מבלי שהבחירות, בעוד שבוט, תוכלנה להשמיט על כך בהרכה.

★ ★ ★

ב שדרה השישית בניו יורק, בין הרחובות מס' 15 ו-16, בגבול שכונת גריניץ'-הילאק, הבהובים, נהרס לא מכבר בית, כדי לפנות מקום לבניין שייכנה. בינתיים נשאר מגרש ריק, הגובל עם קירות הבתים השכנים — המצטרפים לקיר ענקי אחד באורך של כימעט מאה מטרים.

באחד הימים הופיעה קבוצה גדולה של נוער, רובם תלמידי האקדמיה לציר, וכיסו את קיר-הענק בצירי-ענק יפהפה, מודרניסטי-פסכודלי, המוקדש לרעיון השלום. בעמל של ימים רבים, תוך עבודה קולקטיבית רוגנת, יצרו יצירה שהכילה את כל סמליהשלום השונים, ואת המילה "שלום" בשפות רבות — כולל עברית.

בוקר אחד, כשעוד גרתי בסביבה, נתגלה כי חלקים גדולים של הציר כוסו בצלבני-קס ובשמן של האלאס. כעבור יומיים ניקו הציירים את ציורם, וצלבני-הקס נעלמו.

לכמה זמן?

השבוע הופיע האלאס באסיפה בעיר יאנגסטאון, במדינת אוהאיו. כמו במקומות אחרים, נתקבל עלידי המון משולהב, וגם עלידי קבוצה של צעירים אנטי-פאשיסטיים, שזרקו לעברו קליעים שונים.

כאשר נזרק לעברו הקליע הראשון — אבן קטנה או מסבע — צעק האלאס: "אין דבר! תורקו, תורקו! כדאי לכם לזרוק את הכל עכשיו — כי אחרי החמישה בנובמבר (יום הבחירות) לא תוכלו עוד לזרוק שום דבר, אנארכיסטים שכמותכם!"

כי אז, כך התכוון לומר, תשבור המשטרה ופולגות-המסר את הראשים. (אין תתערב אמריקה אחרי הבחירות במשבר הישראלי-ערבי? אחרי שיחותיו עם מדינאים אמריקאיים, אישים ערביים וממוחים אחרים ינתח אורי אבנרי במאמרו הבא את ההתפתחויות הצפויות בוואשינגטון.)

תגע בעם!

והראה... אין יותר פגמים ופצעים כן! אפשר לגעת סוף ואין בכלל פגמים ופצעים. וכל זה בגלל עדורה. כי עדורה הורג חיידקים עמוק עמוק בתוך העור. עדורה ממריץ את מחזור הדם ומחטא ולכן יהיו לחייד, מצחך וסנטרד ללא פגם ועורך בכללותו יחזור להיות חלק וזך. הלאה עצבות... הודות לעדורה. קרם נוזל 3.65 ל"י. סבון 1.70 ל"י.

adora
קרם, נוזל וסבון אנטיספטיים

יבלות מחסלות ע"י

הלאה פלסטר בלתי מועיל! הלאה סכין גלוח מסוכן! נוכסקורן — חומר נוזלי חדש מסלק הכאב תוך 60 שניות. יבלות ועור נוקשה "נובלים" עד השורש ע"י שמוש בנוכסקורן. נוכסקורן מכיל שמן קיק מוזכך, יוד ובנוזקאין המשתיק כאבים. בקבוק קטן של נוכסקורן, מרחיק היבלות האנטיספטי, חושך הרבה צרות ב2.50 ל"י.

NOXACORN

כל ההבדל

בגיל מסוים קיימת סכנה של הפרעות בעיכול. עצירות גורמת להצטברות גזים והרגשת נפיחות. כל רופא יאמר לך כי עליך להזהר. עכשיו לרשותך עלמונה המשלשל הטבעי. עלמונה משחרר את גופך מפסולת מזיקה ומנוזלים עודפים. עלמונה ממריץ את פעולת המעינים בדרך טבעית ונעימה וכמו כל משלשל יוריד גם עלמונה ממשקלך. כל ההבדל: תרגישי טוב יותר! עלמונה יעזור לך! 4.80 ל"י.

almona
המשלשל הטבעי

tiny

למען בריאות תינוקך

תינוק בריא הוא תינוק מאושר: הוא נראה טוב, עורו רך, חלק וקורן רעננות, ריחו נעים, כפי שצריך להיות ריחו של תינוק בריא. קל לך לעשות את תינוקך למאושר. תני לו את אהבתך ותני, שמן תיני, קרם תיני, אבקת תיני. 2.85 ל"י.



הישיבה כואבת

הישיבה כואבת! והריצה גסי-כף! אם אתה סובל מטחורים (HAEMORRHOIDS) זה נורא! אבל כל זאת נחלת העבר. פרטין עוזר במהירות, מביא לחקלה מידית. הכאב קטן עוד והגורד נפסק, התפיתויות הבלתי נעימות מתכווצות — איזו רווחה!! נרות פרטין מורכבות מחומרי רפוי ומפסיקי כאב וגואלות אותך מיד מסבל הטחורים. פרטין — לרפוי טחורים. 4.50 ל"י.

PRATIN



דיסקו בע"מ חיפה

"ציפירוני"

סוכנות לאיפורמציה וחקירות פרטיות
טלפונים 757613, 623001 • רחוב החשמל 8, תל-אביב

✕ איתורי כתובות
✕ חקירות מסחריות

זה קרה באמת. 120 יפהפיזות החפשטו לעיני נפוליאון, כדי



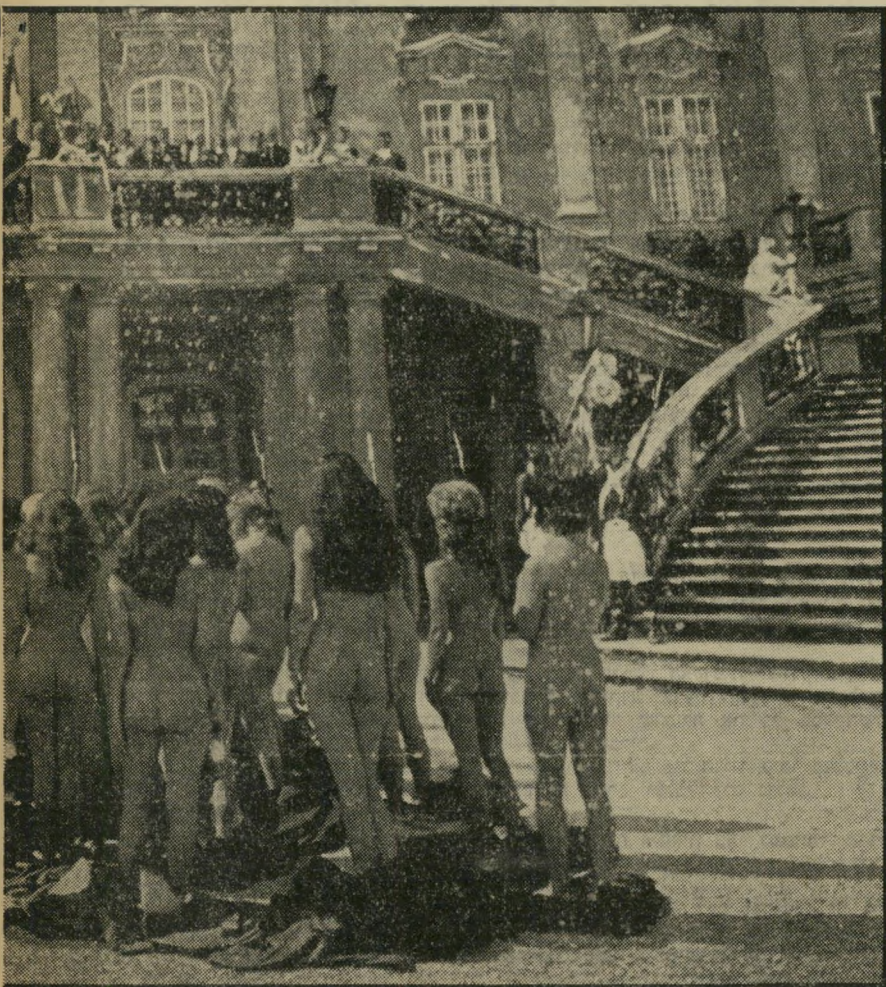
החיילים נדהמו כדרכם של כל שומרי החוק, מנסי הגרנאדירים של נאפוליאון לפזר את ההפגנה השקטה של הנשים. הם נתקלים בחומה בצורה. סצינות צחוק ומבוכה היו מנתחלקם של הציבים הגבריים.



סוזאנה היפה היא אדוויג פנש, הונגרית יפהפיה המרבה לאחרונה להופיע כנערת אמצע של כתביעת איטלקיים, בריטיים וצרפתיים. בסרט על בדיחת הנערות היא הוכיחה שידועת לא רק להציג מה יש לה אלא גם לשחק.

ההיסטוריה דור הגב

והיא אגדה למבוגרים בלבד. מה עוד שהיא נכונה: זה קרה בזמן שילטונו של הקיסר נפוליון בונאפארטה, בגרמניה. זה קרה, ליתר דיוק, בכפר קטן המכונה



מול פני הקיסר סתייבות 120 נערות מבנות הכפר — ומסירות במכה אחת את גלימותיהן ואת שמלותיהן. המראה כליכך מצחיק את נאפוליאון בונאפארטה שהוא מוכן לסלוח להן את הכל, למחול לכפר על קשרי הרצח

להעביר את רוע הגזירה

קנוניה אפלה שמטרתה היתה — לרצוח את נפוליון. הדבר הציק לסוואנה היפה. היא ידעה שהקיסר הוא איש רציני וממורמר, הנתון למצב רוח אפלים, ושל אחרונה אינו צוחק לעולם.

היא גם ידעה שהלשינו עליה ועל חלקה בקשר האנטי-נפוליוני. לכן ידעה שאם לא תעשה משהו מהר מאוד — יבולע לה ול-כל בנייהכפר.

לכן קמה ועשתה. לקחה את 120 הנערות היפות ביותר של העיירה והלכה איתן ל-ארמונו של הקיסר. שם, כשהשימרות עומד דים דום, ונפוליון מביט מן המרפסת — התפשטו כולן במכה אחת.

"אדוני הקיסר" אמרה סוואנה החסודה. "הנה אנן גליות לעיניך. גוף ונפש". נפוליון, שהתכוון להעניש את היפה — פרץ בצחוק גדול. וכך סוכלו תוכניותיו של לאדוק הרשע.

★ ★ ★

סצינות נועזות ומצחיקות

כל זה אירע באמת ובתמים. אבל מה שלא כתוב בספרי ההיסטוריה הוא, שהעלילה היפה הפכה השנה לסרט בינלאומי: סוואנה נחיה המתוקים בחצרי המלכות.

הוא צולם בהונגריה. כי הטירה שתופיע בתור טירת-גיסן נמצאת מאחורי מסך-הברזל.

בשום כך נסעו מאוסטריה 120 היפהפיות שעתיידות היו להתפשט לא רק לעיני חיי-לדי-ניצביו של נפוליון, אלא גם לעיני ה-זקפים והמוכסים הקומניסטיים.

נסעה טרי טורדיה הצרפתייה, המשחקת את תפקידה של סוואנה המתחסדת. נסעה פאסקא פטי. נסעה ההונגרייה אדוויג פנש, הידועה כנער-עירום של טוביה-הירחונים האירופיים. ונסעה כוכבת חדשה, המכונה בריז'יט. לא ב"ב, אלא ב' בלבד.

ונסע כמוכן הבמאי, פראנץ אנטל. והצ-ות. והצלמים.

וכן, בטירה ההונגריה של פורטוד, הא-מורה לגלם את גיסן, ואשר היתה שייכת פעם לשושלת-המיליונרים אסטרהאזי, צולמו כמה מן הסצינות הנועזות — והמצחיקות ביותר — שיהיו צופי-הקולנוע, השנה, על מסך הכסף בכל ארצות העולם.



שתוכנן על-ידי אויבו הרשע. הנערות הן יפהפיות, בנות תריסר ארצות, שהובאו באוטובוסים מיוחדים אל מאחרי מסך-הברזל.

תדריך

סרטים

אמנות

★ **פרסונה** (פאריז, תל-אביב) חוסר-האפשרות להיות עם האמת, אומר ברגמן, יוצר צביעות, והצביעות בהכרח מסלפת את רגשות בני-האדם, והסילוף מביא להתעללות איש ברעהו, לאכזריות. הוא מדגים את ה-תיאוריות הללו בעזרת שתי נשים המנסות להתגבר על בעיותיהן. האחת, שחקנית-מפורסמת, בורחת מהן אל השתיקה. וה-שנייה, האחות של בית-החולים לחולי-רוח, המטפלת בה, נלחמת בהן מלחמה תמימה וילדותית. זהו סרט המורכב בעיקר ממ-לים ומהרצאות המולבשות על שתי דמויות גוף חשוף.

★ **פמוליה** (נת, תל-אביב) הבמאי ה-מבריק ויצאיר לטר נתן חופש מוחלט לגאונות הקולנועית שלו, ובעזרת שני שח-קנים מצויינים משתוללת המצלמה שלו ב-אופן מרהיב, ללא מעצורים. אלא שאין מי אחרי השתוללות זו שום תוכן. רק דמויות מטושטשות, ורעיונות פשטניים שדווקא הם, בניגוד לצורה החירטואונית, מובאים בדרך באנאלית שיגרתית.

מחזמר

★ ונסה רוג'ייב וריצ'ארד האריס מת-חילים את **קאמלוט** (סינרמה תל-אביב) בשירים נעימים, באווירה שובה את הלב של אביב ואהבה. כשהעלילה המעניינת לכ-שעצמה, על בלכותו המתקדמת של המלך ארתור, המתדרדרת בגלל אהבתו של הא-דיאליסט לאסלוט למלכה, כשהעלילה ה-זאת מתחילה להתפתח ולהיזקק יותר ויותר לר לפיו השמנונים של פראנק גור, ה-שוטפים את הכל בנחלי דמעות, הסרט נש-טף ומתדרדר. משחק מצויין, מנגינות נעי-מות.

תיאטרון

★ צריך העזה רבה כדי להעלות על ה-במה מחזה של ארכעים איש, בלי אף שח-קן אחד. לקחת מחזה של שלום עליכם (**חופרי הזהב, או אוצרו של נפרי** **ליאון**), שזכה לעיבוד מצויין של אחד מגדולי סופרינו, יד. ברקוביץ, לתת לו עיבוד חדש, משעמם וקלוש, ולביים אותו ביום תפל, מלא התחכמויות שטחיות ה-תופסות את מקום התומור העמוק, הנפלא של שלום עליכם. בקומדיה שנקראה בהת-חלה **האוצר**, מתאר שלום עליכם בהומור המיוחד שלו, עיירה שלימה, שחיי אוויר של דורות השקעו אותה בהזיות בלתי-מצאיר-תיות, ובזמן שבניה הצעירים יוצאים כבר לארצות-הברית, כדי להרוויח לחם, ובנים אחרים עולים לארץ-ישראל, היא עדיין שקר-עה בעולם שאיננו, בחיפוש אחר אור-שאינו, אבל אפילו מרגלית, לא הצליח לצאת מתוך שיגרה משעממת, שכפו המחד זה וההצגה של האוהל על הקומדיה של שלום עליכם.

★ הפאניקה הגדולה שתפסה את אר-צות-הברית בעיקבות מעשי האלימות, הכי-אה עימה הרבה סכנות כתובה מאכזרת ומזמרת על הנושא. מבזה היעני אלניו **הרובוטים הקטנים** (הבימה). קומדיה קלושה ובלתי-מכריעה על משהיה אמרוקי אית טיפוסית שכל בניה הופכים רוצח-הובבים, בתוכה נזקמה על רצח הבת בליל כלות-הית. הבימוי שיגרתי, והשחקנים ה-רבים לא מצליחים להכניס תוכן לדמויות הכלת-מעניינות, אולם הם משחקים.

★ כשארטור מילר תיאר את תקופת-מקארתני במחזה על אדם יחיד העומד בידד מול היסטוריה המונית, המביאה אנשים הפים משע לעבוד הקנייה, (**ציד הבר** **כשבת**), הוא לא יצר מחזה בעל ערך, נצחי או אפילו לא נצחי. אבל הדי קלוש, שביים את המחזה היה בתיאטרון החיפאי, עשה ממנו הצגה מצויינת, שבה מישחק מעולה וסצינות כישוף המוניות מכניסים עומק ועניין לכל מה שהיה הסר את זה לפני כן.

★ כשאבנר חיזקיהו עולה על הבמה הופך **אנריקו** (התיאטרון הקאמרי), למחזה גדול. התיאוריות של פירנדלו על האמת והזיוף בחיים מקבלות לכתע טעם ומשקל. (המשך בעמוד 28)

לחיילינו משוחררים

ולבעלי השכלה של י כיתו החודש נפתחים עבורכם קורסי יום וער

בפיקוח משרד העבודה

♦ אנקטרוניק

♦ ריהוט ועיצוב פני

כל חייל וחיילת משוחררים שיוצטרו ללימודים לקורסים, לעיל, בהסלול לימודי י יזכו בחענק כלכלה נזלא ובדמי נסיעו כוטעם משרד העבודה

בפיקוח הסתדרות הטכנאי

♦ סרטוט בנין ואזרי

חוסמלי הקורס יתקבלו כסרטיים להסתדרות

במוכן נפתחים החודש קורסי יום וער

♦ גרפיקה עימושית-למחזיקים ולמתקדמי

♦ צילום מיקצועי. צילום המרט

♦ צילום אופנה ועירסומה. צילום עיתונו

♦ קיורור ומיזוג אוו

♦ טלוויזיה-לכותחילים ולכותקדמי

ועוד 26 קורסי יום וערב במגזרות אחר

פרטים, פרוספקטים והרש

החכללה הפוליטכני

רח' טשרניחובסקי 31, תל אביב, 1-8-4



קסם בשפתייך
זוהר לצפורנייך
בשפתונים ולכות של
דורה - גלוס

dura gloss

AMERICA'S LEADING BRAND

(המשך מעמוד 27)

האציל האיסלקי, שנפל בשעת נשף מסיכות כשהיה מחופש להנרי הרביעי, מסוס, אי-כד את שפיות דעתו ונשאר באותו תפקיד מלכותי גם לאחר שהתמכה משיגצונו,



חזקיהו ב, אנריקו"

מקבל חיים ומשמעות, כשהוא משחק על-
ידי שחקן ענק כאבנר חזקיהו.

לא להחמיץ

★ חבורה של בחורים ובחורות צעירים, מלאי־חן, דקו את רות ההניארות של ההיאטרוניקה עברי, המתססת על חוסר מישחק, את כל הרישים המתנגלות ה־מכסות על חוסר היגוי, והם מספרים, חגגנים ושרים על החסידות, מותר היום לספר על החסידות במכנסי ג'ינס, ג'יטארות וג'יטאשם שהחסידות היא דבר שלא התיישב להיפך. היא כדבר היום לעולם העיף משיטון השכל. ה־נוער מחפש דרכים לחזור אל ה־תימות, אל האבהה, אל האמונה, ומה היא תנועת ה־היפסס אם לא איזה סוג חדש של חסידות? הסיפורים הם בעלי עוצמה וכוז והתמאורה מרתקת את העין, ובעיקר יש כאן הצגה נפלאה, שבה השחקנים הם גם המספרים, והם קוראים על איש צדיק שלא ידע קרוא וכתוב, וכדי לדבר עם אלוהיו קרא לפיו בעוצמה רבה שבע אותיות המאלף־בית שידע עליה, על רב נתן מברסלב ש עזב את ביתו והלך לארץ־ישראל, וכל המאורעות שאירעו לו בדרך, והשחקנים גם מדגימים את הדמויות לפעמים המספרים הם העיניים קר, לפעמים הדמויות, לפעמים ה־היסטוריה, כשהיא מדגימה בדפיקות כחות אִין הנפש, שאביו נשרף על קידוש השם, התלוי לגולו ולגולו, כדי ששכשוהו יִשרף ההלכה תהיה כל־כך גדולה שהתציית את כל בית ישראל. הצגה מגוננת ומרתקת.



★ אם מעלתם, רימיכם, גובתם, ואתם מגיעים מתוך כך לכלא מעשיהו כדאי שבאותה הזדמנות תראו את אחי במצ"ר, סיפורו של יוסף ואחיו המבוצע על-ידי ארבעים אסירים, יהודים, מוסלמים ונוצרים. האסירים מודהים בהתלהבות רבה עם תפקידיהם, ולמרות שהמחזה אומנם גרוע, הם לא משתעממים אף רגע, וכשמה שנעשה על הבמה לא מעניין, אפשר לשכוח את ההצגה ולהתעמק בחיי השחקנים האסירים. (המשחל בעמוד 30)

שבוע 4

בסטודיו מוגרבי ת"א
ממוצ"ש, מאי" ח"כ
ממוצ"ש, רחל" אשקלון
בקרב, סטודיו, נתינה"
בירושלים, חן" 2 בנובמבר

הד ליבוק

יצירת המופת של הקולנוע הישראלי

dy

טינה וודצקי * דוד אופטוש

ומיטב שחקני ישראל

פיטר פריי-מוטי ברקן - יוסף מילוא-מייק
בורשטיין - אבנר חזקיהו - רפאל קלצ'קין -
שמואל סגל - ישראל גוריון - ניסים עזיקרי
כרטיסים במשרדים

מרכז

עדשות מגע

CONTACT LENS CENTER

„גרונזובסקי – אישון לנפ”
תל-אביב, רחוב שניאור 5 (פינת רח’
פינסקר 20, ליד מוגרבי, מול מגרש
חניה) טל. 55029

שעות קבלה 9-17

נשמה לשלוח חוברת הסברה
לפי בקשת.

חזרה מהחופש

אל תשכח, „פוטו-ברנר“ יסמור את הסרטים הצבעוניים שלך, ל־ פתוח למעבודות הצבעוניות ה־ משוכללות ביותר בארץ!
לקראת ערבי הסתיו והחורף הארוכים מבחר מכשירי בזק גדול. מקרני שקופיות וראינוע חדי־ שים.

פוטו-בדנר

חברה, וחוב החלוקה



ה מ נ ו י —
קיבלת
חשבונך,
נא פרע
אותו בחקדם.

„אולפן גרג“ (בר-קמא)

פּוֹתָח בְּיוֹם א', 20 באֶקְטוֹבֶר,
בִּירוּשָׁלַיִם, תֵּל-אֲבִיב וְחִיפָה
קוֹרֶס עֶרֶב שֶׁל חֲדָשִׁים

ל-קצרנות

עברית ו/או אנגלית

הצלחה מובטחת! הרשמה:
ת"א : גורדון 5, טלפון 236209
חיפה : בית-סמר, במעלה.
ירושלים : "המקד", רח' בצלאל 18

חליפות הריון

פזמון מיוחד
ת"א שדר' מסדיק 19
62 25 19 12 אוטובוס

העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים מבין המשתתפים בשליחת חומר למדור זה יזכה בפרס של 25 ל"י. הזוכה בפרס השבוע הוא הקורא בנימין גונדר מת"א.



מרכז הקניות של ההסתדרות הלך לקנות מחשב אלקטרוני חדש. לפני שקנה, רצה לבחון את המחשב. הכניס לתוכו כרטיס עליו רשם: "היכן נמצא עכשיו אבא שלי?". הזדעזעה המכונה, קירקשה ופלטה: "אביך מבלה אצל גברת בירנבוים". צחק האיש וחיש מילא כרטיס חדש: "אידיש! אבי נפטר לפני שלוש שנים!" הזדעזעה המכונה שוב. קירקשה ופלטה: "אידיש בעצמך! האיש שנפטר לא היה אביך!"

משה אבירון, תל-אביב

במס"הכנסה

אזרח תל-אביבי נקרא לבידור ב"משרד מסי הכנסה". "אני מאשים אותך שהעלמת סכום של 150 אלף ל"י", אמר הפקיד ה"זועם", "ובכסף הזה בנית לך וילה". "לא נכון! אמא שלי הופיעה ב"חלומי וגילתה לי מקומו של אוצר חבוי", מיהר להסביר האזרח. "והוכחות לכך יש לך?" שאל ה"פקיד". "בטח שיש לי! הנה", החילה ש"בנית".

יעקב גבעון, ירושלים

טעות...



בדיחה מטומטמת

מר שמואלי נכנס לחנות לכלי-בית וביקש מהמוכר קילו צמר-פלדה. "בשביל מה אתה צריך כל-כך הרבה?" שאל אותו המוכר. "זה בשביל אשתי, היא רוצה לס"רוג סיר גדול", הודיע שמואלי.

יעקב גזער, תל-אביב

צה"ל

בעל קטנוע, שריכבו נפגע עלידי-טנדר צבאי, שנהגו ניסה להח"נותו בנסיעה אחורה: "צה"ל טוב רק כשהוא הולך קדימה!"

בדיחת זוועה

מוישלה הקטן פתח בבהלה את החלון וקרא לאביו: "אבא! אבא! בוא מהר הביתה, אמא מתה". "תתחיל לבכות, אני תיקף עור"לה", ענה האב.

בתיה רון, חדרה



"המצאתי את האש"

העולים באים! העולים באים!

ת. : הם יעסקו עלידי הסוכנות. ישלחו אותם מדי יום, ממשרד ל"משרד. יסתובבו במסדרונות-הסוכנות שמונה שעות תמימות. ש. : האם לא יצור הדבר בעיות? ת. : כמובן שכן. נצטרך להעלות את מספר הלשכות והפקידים. ש. : ומתי יגיעו העולים הללו? ת. : אני עדיין לא יודע, אבל שר"האסטרולוגיה מכין עתה את ההורוס"קופ לשנת התקצב 1969, אשר יוצג בפני הכנסת. אני מוכן להמר ש"התאריך החדש יהיה - ה'ו באפריל. ש. : האם קוראים לעלייה שם ממשלה? ת. : עלייה ללא שם חסרה כל ערך! נקרא לזה עלייה ב'. ש. : אבל עלייה ב' כבר נסתיימה! ת. : נסתיימה? ... איך הזמן עובר! ש. : המממ ... שאלה אחרונה בקשר לעולים? ת. : עולים? איזה עולים? ש. : איזה עולים? אלה שיבואו ב"שנה הבאה, כמובן! ת. : מה? יגיעו עולים? ת. : כמובן ... הרי אתה אמרת ... ראש"הממשלה: חיי! אלף תודות על הבשורה הנהדרת! מייד אכנס מסיבת-עיתונאים ו"אודיע שנודע לנו, ממקורות מהימנים, שבשנה הבאה תחול עליה כבירה ב"מימדיה-העליונה".

יוסף יאיר

הגנו מפרסמים בזה את הראיון ש"הוענק עלידי ראש"הממשלה לכתב ה"לעצטע נייטס בישראל. ש. : איזה סיכויי-עלייה קיימים ב"שנה הבאה? ראש"הממשלה: בשנה הבאה תחול עליית-ענק במימדיה-העליונה. ש. : על מה אתה מבסס את ביט"חונך, כבוד ראש"הממשלה? ת. : על הצהרה. על ההצהרה ש"מסרתי לך הרגע. ש. : מניין יבואו העולים? ת. : שערי נסיכות-מונאקו נפתחו ל"ציאת-עולים. ש. : מול טוב! חברייה-הממשלה שלך ודאי שמחים נורא ... ת. : בייחוד גולדה. מחניף לה ש"יהודי-מונאקו מעדיפים שהיא תשלוט בהם, ולא גרייס קלי. ש. : האם אתם מצפים גם לעולים מארצות אחרות? ת. : רק לאחר שנגיש את התוכנית הבאה: הקונגרס הציוני ייתכנס אחת לשנה, בירושלים המאוחדת, וישיכר"חיו יימשכו 12 חודשים. את מספר הצירים נרחיב עד-כדי חמישה מיליון. יש רק כמה שרים המתנגדים עדיין לכך שנמשך לשלם, כמו עד עכשיו, את כל הוצאותיהם של הצירים, בעת שהותם על אדמת-הקודש. ש. : נשוב לעולים שיבואו בשנה הבאה. איזה תעסוקה מוצעת להם?

חמשירים

מעשה בחייט ושמו טרף, שצבר לו כספים ללא הרף. הוא פשט העורות מכל הלקוחות ועל כן נקרא: "חייט טרף".

קלפנים משכונת "בן האוב", על הזמן לא הירבו לחשוב. כשהלילה כלה והבוקר עלה הם ברכו זה את זה: "פוקר טוב!"

מעשה בעדמה בת מושב, שנפלה יום אחד למושב. היא אומנם נזרחה אך הסוף הוא נורא: אחיותיה דודות מעכשיו.

יורם ברנע, נוה מונטון

לעולם צועקת

קדמו למלחמת ששת הימים — ועמד בשקט רב מול „התעמולה שכיוונה רבים לפסי-כוזה של חיפוש אחרי האיש החזק“.

(המשך מעמוד 28)
כל הבמה חיים. ואם לא זה מה שנאמר, אפי-שר לאמר זאת במיקרה זה.

ספר השבוע

★ לא כולם אוהבים לקרוא ספרי-ים. יש כאלה שלא אוהבים. בשי-בילם יש הפעם ספר מיוחד, שהם יכולים בתענוג רב לא לקרוא. זהו סיפור של אורי מילשטיין, המומחה שלנו לענייני גבורה, והוא נקרא **דב הבלונדיני** (הוצאת רמזור תל-אביב).

דב הבלונדיני, שהיה אחד הלוחמים הנועזים של לחי"ל, זכה לכינוי על ידי העיתונות של אז, משום שתמיד, כשהיה שוד או פעולה אחת של האירגון, הבחינו אישם ב"איו דמות גבוהה בלונדינית.

גיבורי ישראל לא מצאו להם ב"דרך כלל סופרים שיהיו על גובה ספרותי, כמו ש"ם הם היו על גובה ההירואי.



הבלונדיני

אחרי ארבעים שנה, בורא אצל ו"סמונה זכו גיי-לסופרים בעל רצון טוב וחסי כל כיש-רון, שפירסמו להם חוברות הנ"צחה תמימות ו"לא מעניינות. בסיפור של אורי מילשטיין אין גם אותה תמימות. יש רק תאוצה הסנטימנטליות. אין התעמקות ברקע החברתי והפוליטי, שהצמיח את ה"תופעה ששמה מחתרת, ואין גם התעמקות בצד הפסיכולוגי האישי של הדמות. כל הסיפור הוא מתן עובדות, שברובן פורסמו כבר ב"ספרים אחרים שנכתבו על הנושא, מלוות בסימאיות מפוצצות, כתובות באופן פרימיטיבי.

מוסיקה

★ הוא היה ילד פלא, הפך פסנתרן מצוי יין ועזב את הבמה. עכשיו הוא חזר אליה, והחזרה הזאת היתה נצחון. הקהל לא נתן לו לרדת מהבמה. הוא הגיש ארבעה הדגמים, והקהל, ובתוכו גדולי המוסיקאים שבאו לחזות בשיבתו של האמן, המשיך למחוא כפיים. **יחזקאל וולגמן** הגיש בבית הרופא (קליידוסקופ) תוכנית, שהיא וירטואוזית מתחילתה ועד סופה, דורשת כולה כוח רב ושליטה סכנית מעולה. הוא התחיל בבגט-לוח של בטהובן ושאל מתוכן את כל עושר הרעיונות המוסיקאליים שבתוכו, עבר לקטע קשה במיוחד: וריאציות של ברהמס על נושא של פגניני, הוא התאים את עצמו ב"בהירות רבה לאחירה האימפרסיוניסטית ה"המיוחדת של ראחל (נספר הלילה) ועשה גם דבר שאינו מקובל וצריך לקונצרט יצי-רה ישראלית של ב"חיים. זה היה ערב מרגש. והלחאי שיבואו רבים כאלה אחריו.

ספרים

★ בהתחלה קשה להתרגל לסיגנון המר-זר, לדרך הכתיבה שאינה תמיד אמנותית נקייה, ומלווה בהרבה פאתוס והספורה, אבל כשמתגברים על זה מתברר ש**עלילות עקביה** (מאת יהודה בורלא, הוצאת עם עובד) הוא ספר מקסים. שדאי לקרוא שוב בהוצאתו החדשה. זהו ספר מיוחד משום שהוא נותן את האחירה וההתי של ישוב יהודי ספרדי, שהספרות העברית לא הירבה להטפל בו, על כל מינהגיו ודרכיו חיו, אבל בעיקר זהו ספר מיוחד מפני ש-הוא מתאר בכנות רבה דמות נפלאה של איש תמים, חסר השכלה, המאמין שאלוהים איתו, שלחיו יש משמעות, שכל מה שקר-רה לו, לטוב ולרע, מיועד לאיוו תכלית, וכשהוא מגלה לאט-לאט, שאין משמעות, שאין תכלית, שהכל מיקרי, אין הוא מסוגל לקבל את זה. הוא נלחם. מורד. ונכנע. יש כאן דמות שיכולה ללא ספק להתחרות בדמויות דומות לה בספרות העולם, הן מבחינת עיצוב, כישרון ההסתכלות של ה"מחבר, האהבה שהוא משקיע בה וכו'.

★ מבגראדם לכלבים. השבוע יצא ספר חובה לכל מגדל כלבים בישראל. **(הכלב, גידולו וטיפוחו)**; מאת ד"ר ע. הדר; הוצאת יבנה) אין להאכיל את הכלב, כמה ארוחות ביום. אין לדעת מתי הוא חולה, אין לנקות אותו, אין להסביר לו מה זה בית-שימוש, אין ללמד אותו לבוא, ללכת, לשבת, לקום, כל הבעיות הכאובות הללו, שכל בעל כלבים מתלבט בהן, מוסבר-רות ונפתרות ב"צורה בהירה מאוד, בסיגנון פשוט, ללא כל התחכמויות ה"נהוגות במיקרים כ"אלה, בסיפור של ד"ר הדר.

★ הספרים שנכ-תבו עד עכשיו על הרקע המדיני למלח-מת ששת הימים, יצאו ברובם מיד מקורבי רפי, או ל"פחות מתנגדי השיל-טון. ספרו של משה א. גלבוע **ששת הימים** (הוצאת עם עובד) שונה מהם בכך שהוא מהווה את התגובה הרא-שונה של אשכול לכל הטענות שהוש-מעו נגדו. היתרונות של ספר כזה, אשר זוכה לתמיכה מלאה מהשילטון, הם שהוא מלא אינפורמציה מ"מקורות ראשונים, ידיעות סודיות, ופרטים לא ידועים עד כה. מצד שני מורגשת בו, במידה רבה מדי, התעמולה של משרד ראש-הממשלה, המשתדלת לנגוב עטרות מראשו של דין (שסירב למשל לעלות על הרמה וכו') ולשמן על ראשו של אשכול (שהיה שקט, שקול וקריטריון בימי הכוננות אשר

צברניים יפות וחזקות

סוד הידים החטובות: כה קל: טפלי בצפר-ניין ובמקום גדילתן פעמים אחדות בשבוע (או כשאת מורידה את הלכה) בינוני. ראי כיצד שברים וסדקים נפסקים מיד וכיצד יג-דלו צפורניים במהי-רות ותהינה שלמות וחזקות.

סוד ה נוייל: נוייל מכיל חומרי בנין הד-רושים לגדול ולחשל-מת שומן הצפרן, המ-גן עליה מפני חומרי רחיצה מודרניים או כל גורם אחר. סוד: שמרי על צפר-ניין עם נוייל בקבי-עות, וצפרניים דקות ושבריות יהיו ממך ו-הלאה ובמקומן צפר-ניים יפות וחזקות אשר ישו לידך מר-אח נאה, אלגנטי ו-חטוב.

5.50

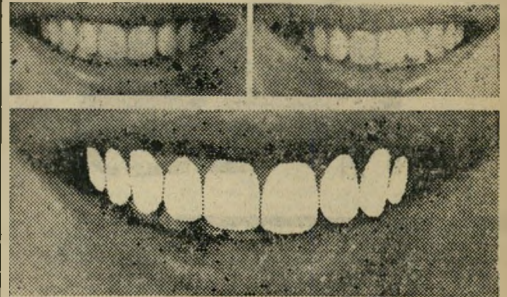


NuNale
מחזק צפרנים שברות

מוצר דיסקו בעים חיפה

תוך 7 ימים יהיו שיניך לבנות כפי שלא היו מעולם

שיניים מזהמות עיי אבן שן וניקוטין לאחר הברשה עם טילאק במשך 7 ימים



לאחר 7 ימי שמוש בטילאק

טילאק
אינו סתם משחת שיניים: טילאק הוא מלבין שיניים.

טילאק הוא תכשיר מדעי חדש, אשר מרחיק את אבן השן הצהובה והמסוכנת וכתמי טבק חומים. עד עתה לא היו שיניך לבנות כפי שהיו יכולות להיות. טילאק יהפוך את צבע שיניך ללבן טהור. אם ברצונך להיות נאה יום יום, עבור לטיפול פה ושיניים מודרני, מדעי, ובטוח, עבור לשמוש בטילאק.

תראה(י) את ההבדל לאחר שמוש בשופרת אחת.

3-40

teelak
שופרת אחת — מספיקה לחודש ימים

מוצר דיסקו בעים חיפה

תערוכות

★ בגלריה מבט ברחוב פרישמן, באמצע תל-אביב הקטנה והפרובינציאלית, אפשר לחזות במאורע בינלאומי — בתערוכה של **יגאל תומרקין**. עד הזמן האחרון הביט יגאל תומרקין על החיים בשחור-לבן. היתה לו נטייה לספרות. הציורים שלו היו פלא-



„בוני וקלייד“, ברונזה מצופה ניקל, לתומרקין

קאטים, ציורים אקספרסיוניסטים שהזכירו את קטה קולביץ וגורגי גרוס. עכשיו הוא מצא שיטה וסיגנון אישיים. בפלאקאטים שלו יש פיתאום עוצמה ומתח ספרותי ופלאסטי בין הצורות. הנושא העיקרי שלו הוא עולם האלימות. האתיקסות על הפסלים שלו אימרות שהוא מדבר נגדה. אך מה שעושה את יצירתו ליותר מפלאקאט זה שבתוך תוכה היא גם שיר הלל לאלימות.

של ספר כזה, אשר זוכה לתמיכה מלאה מהשילטון, הם שהוא מלא אינפורמציה מ"מקורות ראשונים, ידיעות סודיות, ופרטים לא ידועים עד כה. מצד שני מורגשת בו, במידה רבה מדי, התעמולה של משרד ראש-הממשלה, המשתדלת לנגוב עטרות מראשו של דין (שסירב למשל לעלות על הרמה וכו') ולשמן על ראשו של אשכול (שהיה שקט, שקול וקריטריון בימי הכוננות אשר

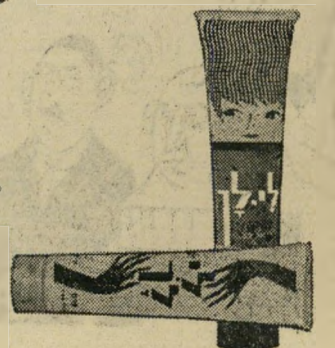


לי-לי

לטיפוח היופי

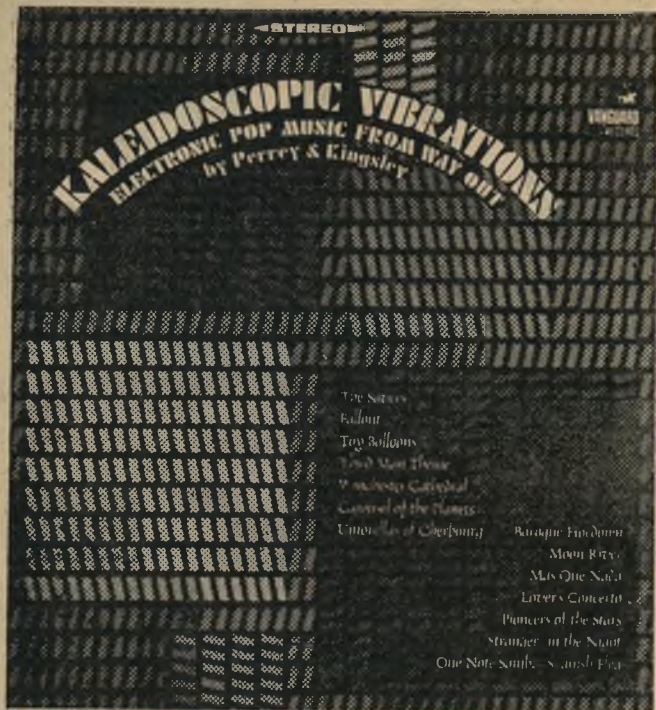
חפפי את שערותיך ב"שמפו „לי-לי“ והוסיפי לו גמישות וברק טבעי. שמפו „לי-לי“ מחזק את שרשי השיער ומונע גרווי-עור.

לבחירתך לשיער שמן ו"לשיער יבש. ולעור הידיים נסי את קרם „לי-לי“ המעודד, החודר במהירות לעור ומעניק לך ידיים רכות ועדינות.



לי-לי
מושג חדש
בטיפוח היופי

העולם הזה. שבועון המדע והטכנולוגיה הישראלית. המערכת וההפצות: תל-אביב, רח' קריית 12, טלפון 301343. ת.ד. 44 • כען מברסי: טלפון 4444 • מטה משה שהם בע"מ. תל-אביב, רח' זק 6 • גלפוס: טלפון 4444 • מטה משה שהם בע"מ. תל-אביב, רח' זק 6 • גלפוס: טלפון 4444 • מטה משה שהם בע"מ.



חווייה מוסיקלית נדירה KALEIDOSCOPIC VIBRATIONS

התקליט שמיועד למערכת סטריאופונית. בתקליט מוסיקה לריקודים באמצעות מכשירים אלקטרוניים. בקשו להאזין לתקליט, בחנויות התקליטים.

תקליט, "הד-ארצי".

100 פרסים מיוחדים

עם סיום מבצע "התלבשי בבושם דלילה" אשר נערך לרגל יובל ה-35 של תיאטרון מודת הנהלת החברה לאלפי המשתתפות אשר לקחו חלק בתחרות, ומכריזה בזה על הגרלת 100 פרסים מיוחדים (הפרסים: חבילות שי ממוצרי תיאטרון מודת) אשר יוגרלו בין כל משתתפות המבצע.

הגרלת 100 הפרסים תתקיים ביום שישי ה-15 לנובמבר 1968, במשרדי חברת תיאטרון מודת נציג הנהלת החברה, דואה חשבון ופרסומאי החברה.

הפרסים ישלחו לבתי הנוחות.

אם עדיין לא שלחת את התוויות של בושם דלילה או יש בידך תוויות נוספות, מהרי ושלחי את התוויות לת.ד. 729, תיאטרון מודת, עבור דלילה, והצטרפי גם את להגרלה המיוחדת.

התלבשי בבושם דלילה

Tanya

הבעיות המרכזיות שלן סובבות, השבוע, מסביב לשתל החלטות מרות שיהיה עליך לקבל: בענייני כספים ובענייני אירגונים.

תאומים
22 באוגוסט - 22 בספטמבר

זכור שאינך יכול לעי שות את הכל בעצמך, ושמוך על כוחותיך. זכור גם שמוטב שתידי את ההכרעה הפינאנסית לשבוע הבא, כי כל המוקדם. בתבטולה: פגישה בלתי-שכיחה מס' ריזה את מנוחתך. היא תיחזק עלייך אירועים שוטפים ובכל זאת — זוהי התחלה של מיפנה לטובה בדרך-חייתך.

סרטן
22 בספטמבר - 22 באוקטובר

ככוח-ההרגל — כן כוח-האהבה: שני-הם מושכים אותך לפסים בהם התרגלת ללכת, בעבר, גם שעה ששבת את הראש ב-נתיבות הללו עצמם. במילים אחרות: אתה עלול להיכנס לאהבה בלתי-נוחה, בלתי-פור-ייה, מתסכלת — ול-היכנס אליה עם ה-ראש הארליים. זיכרי שהאיש שנפגש בדרכך אינו כפי שאת רואה אותו — זאת אומרת, אם את בכלל מסוגלת לחשוב. לבשי אדום או ורוד.

ליו
21 במרץ - 20 באפריל

הענן הכבד שהיה מונח על זכרונך ועל תקוותיך מוסר, השבוע עלייך חווייה פשוטה, תמימה, ובלתי-צפויה. את מו-צאת עצמך בחברתם של אנשים מסוג אחר לגמרי, והם מטהרים את מצב-רוחך ואת מסוגלת, שוב, להלך בגנים ובשבילי-החיים כאילו וניתן לך להת-חיל הכל מחדש. אותה עקובה שעליו עברה חווייה קודרת, ימצא, לעומת זאת, פיי-צוי באושר אישי גדול, עם סוף השבוע.

עקרב
22 באוקטובר - 22 בנובמבר

זה לא יהיה נוח במיוחד, אבל אם אתה רוצה, אתה יכול להסתכן. כאב-הראש ה-רינע, הצרות בטווח קצר, הפגישות עם שוני-אין — כל אלה שקור-לים, אך רק תדע להת-מיד עלייך ההישגים הרציניים וכוח-הרצון שתפתח עלייך עצם ה-תפנית. מיקרה נעים ו-בלתי-צפוי עשוי להת-גלות, אם לא תיזהר, כתגלית של איבה אישית או של קינאה מיקצועית. אל תדאי לו שאת נפגעת ממנו. העמיד פנים של לא-איכפתיות.

דלי
21 בדצמבר - 19 בינואר

תקופת-האופור בה את מצויה ממשכה — אם כי ענני-סערה קטנים מופיעים באופק, בצורת התחייבויות-עבודה, פגי-שות עם נושים או מרי-בות עם ידידות טובות במיוחד. אך אל דאגה, עם רצון עז את עשויה לצאת מכל זה בשלום.

אם את עוסקת בשני רומאנים מקבילים — דעי לגמור עם אחד מהם, או לפחות להס-וות אותו כך שלא יגרם להתפוררות כל החבילה ולא תצאי קרחת מכאן ומכאן. זהו חודש מסובך ומוטב שתחיליהו ברגל ימין.

תאומים
22 באוגוסט - 22 בספטמבר

אופ! חשבת שלא תעבור את זה, נכון? אבל עדיין לא הגיע הזמן להירגע. רק עכשיו אתה זקוק לכל כוח-הריכוז שלך ולכל העצבים שלך. בת-דלי: קחי עצמך בידיים. רומאנים הם דבר חשוב, אך בריאותך עדיפה. קשר משפחתי יגרם לך לעונג בלתי-צפוי. היהירי משפעת בייחוד בעונת-מעבר זו. לבשי תכלת או כסיף.

סרטן
22 בספטמבר - 22 באוקטובר

שב בשקט, בייחוד ב-יום א', זה לא כדאי ל-הסתכן בגלל רצונך ה-מיבעי לבלוט. גם ה-פירסומים האחרונים לא עשו לך דווקא טובה. מוטב שתתרכז בענייני-הלב ובענייני-כסף. ב-מישור היצירה — אתה ממשיך לחוש בבצורת מסוימת, אך השינוי תלוי בך. אם את רוצה בהישגים דחיי זאת עד שתראי מצב בן-זוגך.

ליו
21 במרץ - 20 באפריל

אם תיזהר לא להיכ-נס למקומות-עבודה בהם יכולים לפול-עליך חלקי-מכונות ולא להסתכן בתאו-נות-הדרכים או תאו-נות-עבודה — יעבור הכל, השבוע, בשלום רב. בריאותך עדיין לא תקינה, אך שינוי בקצב-החיים, מעט דיאטה והרבה שינה כשיש צורך יהפכו אותך לאדם מחודש.

עקרב
22 באוקטובר - 22 בנובמבר

לא, את לא טיפשונית את סתם מזניחה את עצמך ואת הסיכויים שלך להיות מאושרת. את יכולה גם לשנות את הדבר — אבל זה תלוי ביכולתך לשלוט בעצ-בייך, ומה שחשוב הר-בה יותר — במצב-הרוח ובדיכאונות הכרו-ניים שלך. אם אתה בעל-עסקים עכשיו הר-גע להחליט — אבל לא בהכרח לחתום.

דלי
21 בדצמבר - 19 בינואר

עכשיו הזמן להקדיש את כל תשומת-לבך ואת כל מאמצייך לעבודה. אם לא — אתה עלול גם להפ-סיד אותה לגמרי. סוף-השבוע, ובייחוד יום ב', מביאים את התוכנית ה-גדולה שלך לנקודת-השיא. מאז ואילך שוב לא תוכל לשנות דבר, ולכן מוטב שתתכנן הכל בקפידה. אם את מנהלת רומן עם גבר נשוי, הפסיקי אותו.

תאומים
22 באוגוסט - 22 בספטמבר

הגל העכור העובר, פעם אחת נוספת, על מחשבותיך עשוי לה-יות מוסר-עלייך גר-רם בלתי-צפוי: פגי-שה עם אדם חדש לגמרי או עם איש מן העבר — אבל מהעבר הרחוק יותר. אל תתי-ני דעתך לצדדים ה-שליליים יותר של הסובבים אותך; נסי דווקא להעריך את החום האנושי שלהם.

סרטן
22 בספטמבר - 22 באוקטובר

נו, עוד שבוע מאומץ נשנה. אבל אם את עו-שה את כל המצוה עלייך עלייך ממוניך או הבוסים שלך — יבוא הפסדן (בזמן) על שכרך (ביוקרה) ובהתקדמות. אל תבזבזו עד לשבוע הבא אתה חייב לקמץ בהוצאות ובהחלטות. לי-עומת זאת, זוהי תקופה מצויינת להגות תוכ-ניות, לחשוב על דברים חדשים. לבשי חום.

העולם הזה

האב בנה ממלכת מכסמיל – הבת מזעזעת את החברה

סחיטה?

אורגיות?

שיכרות?

גירושין סנסציוניים

המרגדיו

של בת

המעיליונר

ירושלמי



אביבה ירושלמי